

Istorija i etimologija

Petko Nikolić Viduša

Toronto, Canada, 2017

Istorija i etimologija

Petko Nikolić Viduša

Kitchener, Canada, 2017

SADRŽAJ

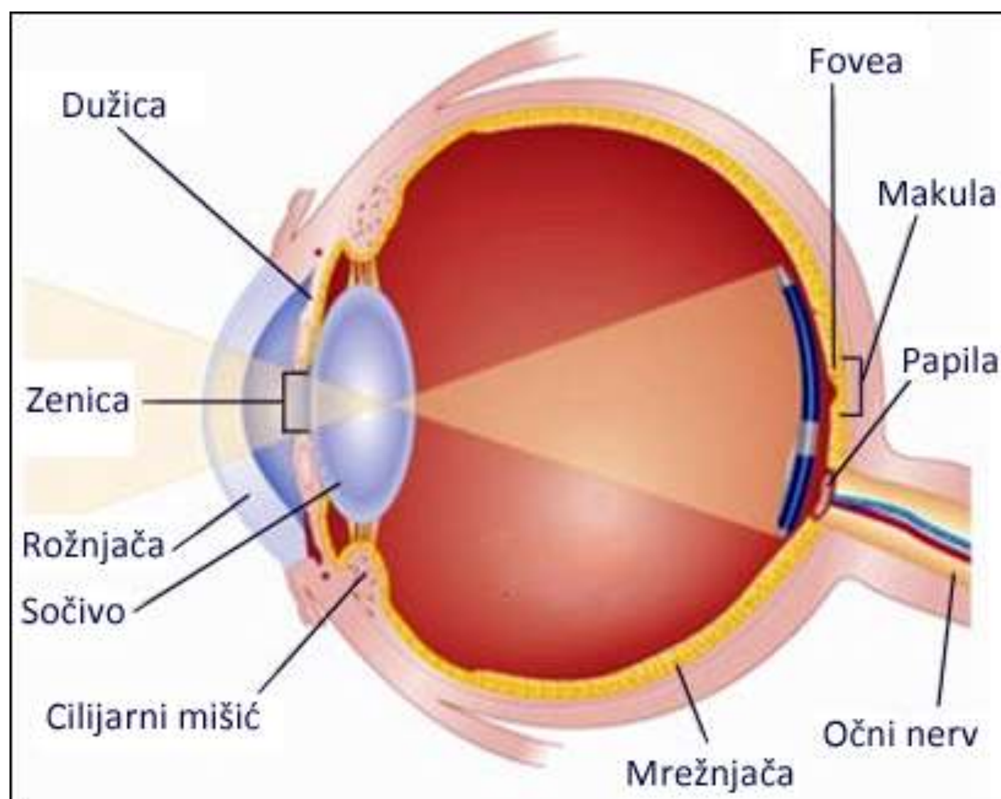
UMJESTO PREDGOVORA

Balkan, Bosna: nekad, danas i sutra.

ZENICA JE KELTSKA RIJEČ

Očna zenica

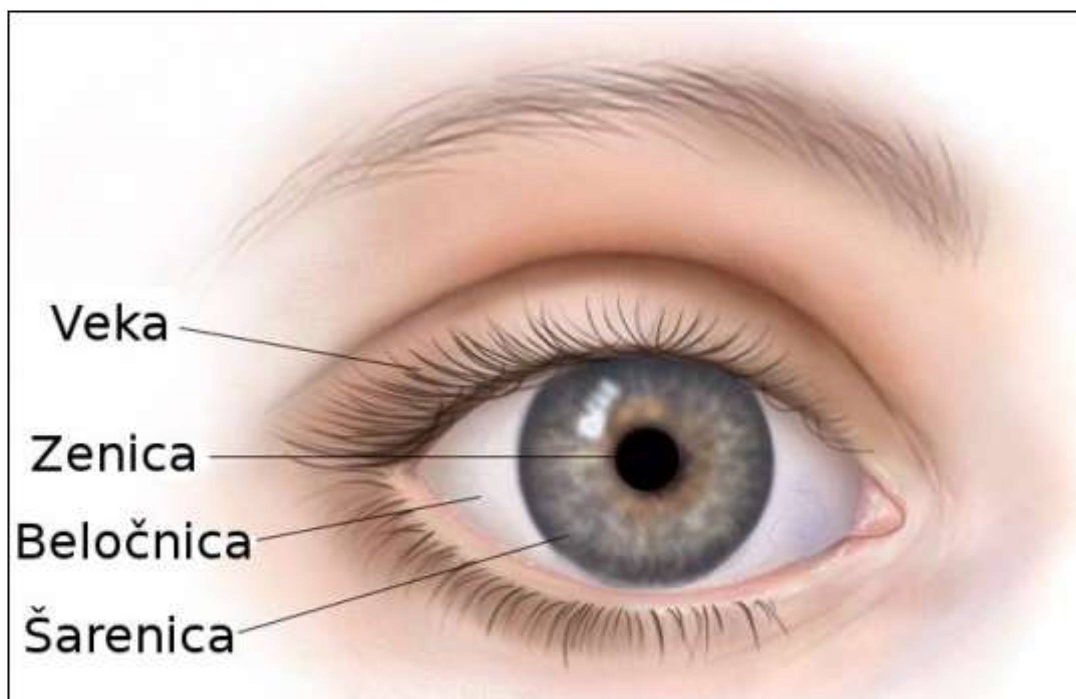
Na Bilinom polju 8. aprila 1203. god. održan je Bilinopoljski SABOR. Sazvan je zbog papinih optužbi protiv Kulina bana i dvovjernih bosanskih krstjana da su jeretici.

Ime BILINO polje je ikavski oblik ekavskog BELINO polje. BILINI (BELINI, BELINUS, BELENUS, BELENOS, BEL, BELI MAWR) bio je keltski bog Sunca.

BILINO polje je u centru današnje Zenice. Bila je to livada sve do sedamdesetih godina prošlog vijeka kad je tu izgrađen stadion FK "Čelik" i tu se i danas SABIRE narod da gleda utakmice.

Dakle: SABOR je bio na BILINOM polju u ZENICI. ime ZENICA je od keltske (velške) riječi SENEDD [1] što znači SENAT, SINOD, SABIRANJE, SABOR:

SENNED > ZENED > ZENEDA > ZENETA > ZENITA > ZENICA

ZENICA oka PRIKUPLJA i SABIRA svjetlost usmjeravajući je ka očnom živcu. ZENICA je mjesto SABIRANJA, mjesto SABORA.

Grb grada Zenice u vrijeme Titove Jugoslavije.

....

[1] Spurrell's Welsh-English Dictionary, Tewlfth Edition, Edited by J. Bodvan Anwil, Tarmarten, W. Spurrell & Son, 1934, p. 339.

SURDULICA

Surdulica

Na nekom starom internetskom forumu nađem prilog o Surdulici iz kojeg izdvajam ovo:

“Ime Surdulica je romanskog porekla i potiče od Vlaha Surduličana. Oni su tu davno obitavali, kao staro balkansko stanovništvo u svojim katu-nima. Bogatstvo kraja u livadama i pašnjacima omogućilo je razvoj stočar-stva. Uz to na ovim prostorima je od davnina živelo i rudarsko stanovništvo koje se bavilo topljenjem i preradom rude koja je donošena sa Vardenika i susednih rudnika.

U razvijeno bronzano doba stanovništvo ovih krajeva sačinjavali su starosedeoci Balkanskog poluostrva. Nešto kasnije ovo područje nastanjuju Dardanci. U antičko doba naselje se nalazilo na plavini, na domak da-našnjeg atara. Rimske kolonije obitavaju u Surdulici, koristeći rudno bogat-stvo vlasinskih rudnika gvožđa čija se ruda delimično prerađivala i u sa-mom naselju. U doba vizantijske vladavine naselje i dalje na istom mestu, a iskorištavanje i prerada gvozdene rude se nastavlja.

U srednjem veku, Surdulica se nalazila u sastavu srpske države Ne-manjića. Prerada gvozdene rude je prisutna i u ovom periodu a o tome sve-doče i mnogobrojna šljakišta na području surduličkog atara, koja su u no-vije vreme iskorišćena za industrijske svrhe. U prvoj polovini XV stoleća, prema kazivanju Konstantina Filozofa područje današnje Surdulice (Ino-gošt), držao je pod svojom vlašću ćesar Uglješa (1402-1423). Polovinom XV stoleća, Inogošt potpada pod tursku feudalnu vlast. Od toga doba pa sve do 1877. God. Surdulica ima fizionomiju seoskog naselja rudarskog tipa.

Pisani tragovi o Surdulici kao seoskom naselju potiču iz 1530. godine u putopisu B. Kuripešića, gde on kaže: 'Zatim dođoše u Vranju... i dospješe u selo Surdulica'."

Kaže nepoznati autor da je ime Surdulice romanskog porijekla od Vla-ha Surduličana i kaže da je tu bilo razvijeno rudarstvo sa preradom rude, a gdje je vađenje i prerade rude, tu je i izrada metalnog oružja i oruđa. Cijela industrija u Surdulici! I pogledajmo sljedeće keltske (gaelik) riječi:

a) SURD = PROIZVODNJA, INDUSTRIJA [1]
b) SURDAIL = PROIZVODNI, INDUSTRIJSKI [2]
c) SURDALACHD = RADINOST, INDUSTRIJALIZACIJA [3]

Ime *Surdulica* je keltska riječ, a Kelti su Cimerijani što je isto kao Tračani. (tako Strabon kaže [4]).

…………………………..

[1] R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 535.

[2] Ib. 534.

[3] Ib.

[4] Strabon, I,3,21; XIII,1,8.

ZVORNIK

Zvornik

Neko je nekad poturio priču u narod kako je Zvornik dobio ime po nekom velikom zvoniku crkve u tvrđavi na vrhu brda. Zvono sa zvonika čuje se daleko, a ljudska glupost još dalje.

Ime ZVORNIK nastalo je od SVORNIK, a SVORNIK je od SVOR. Šta je SVOR? U Češkoj postoji naselje SVOR, a ime je dobilo po KAMENU, po STIJENI: češko SVOR (eng. *mica schist*, rus. *слюдяные сланцы*, njem. *Glimmerschiefer*) je KAMEN, STIJENA, u geološkom smislu vrsta MINERALA. Češko "svoroný-kameň = krystalizované vápno, sádra," [1], tj. kristalizovani krečnjak, sedra ili SIGA. Pogledajmo ovaj citat sa Vikipedije:

"Najstariji poznati stanovnici u zvorničkom kraju, prema istorijskim izvorima, bili su Skordisci, narod keltskog porijekla. Početkom 1. vijeka nove ere Balkansko poluostrvo ušlo je u sastav Rimskog carstva, kada je uspostavljena i rimska vlast i na ovim prostorima. Dokazano je da su Skordisci prihvatili rimsku vlast i da su joj kasnije pomagali u gašenju ustanka što su ih vodili Iliri protiv rimskog okupatora.

Jedno od najbogatijih nalazišta do sada (rimskih) je selo Dardagani uz put Zvornik — Sapna. Godine 1960. u kamenolomu „Sige“ nađeni su tragovi ranijeg rimskog kamenoloma. Ovdje su nađeni komadi keramike, tri rimska sarkofaga, četri novčića i jedan kasnoantički grob iz 4. vijeka. Naj-vrijedni nalaz sa ovog mjesta je spomenik ." (Zvornik, Википедија, Сло-бодна енциклопедија)

Kod Zvornika je kamenolom SIGE, a češko "svoroný-kameň" je SIGA. Češko SVORNOST = (eng. UNITY) = JEDINSTVO, SJEDINJENJE, SBOR-NOST, SABORNOST, ZBOR (to je proces postanka SIGE, a SIGA je SVOR). Simbolika čvrstine tog jedinstva u narodu je ZBOR. Dakle je i da-našnje srbsko ZBOR izvedeno od starijeg keltskog SVOR.

Stari Zvornik bio je na STIJENI, a stijena je SVOR i tako je ime SVOR-NIK, grad Kelta Skordića, prelaskom bezvučnog **S** u zvučno **Z**, vremenom postao ZVORNIK.

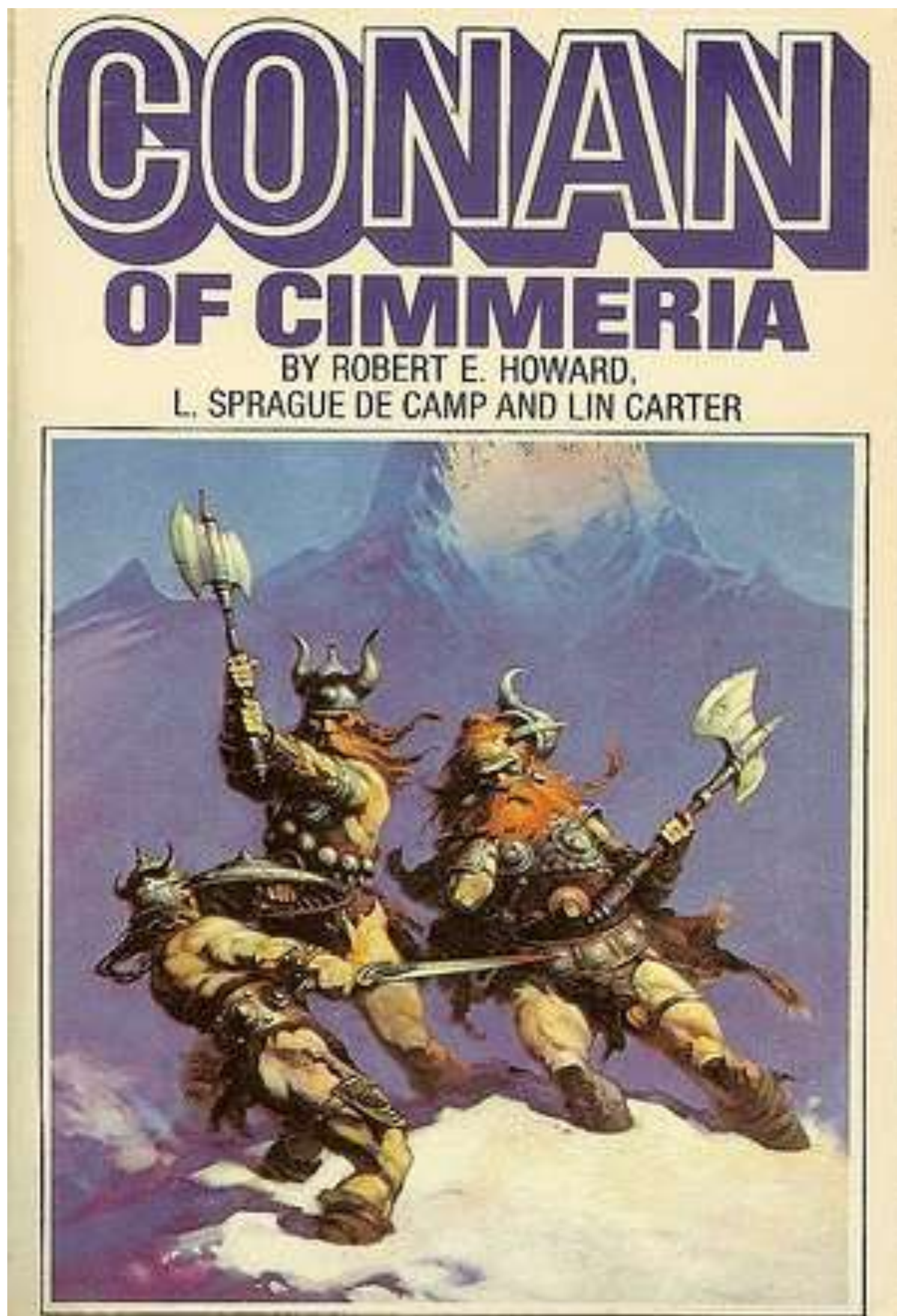

U vremenu mode vlasti vjerske ideologije i heraldičari su sluge gluposti i na grb Zvornika postaviše crkveno zvono ortodokdne SPC.

....

[1] Archiv pro lexikografii a dialektologii, Číslo I, V Praze, Nákladem České akademie císaře Františka Josefa pro vědi, slovesnost, a umění, 1896, st. 396.

KELTI SU BILI SRBI

Cimerijani = Kelti = Tračani = Srbi

Cimerijani (Kelti) i Tračani su jedan rod. Na jednom mjestu Strabon piše ovako: *"Kimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri...."* [1]

Nakon toga Strabon opet kaže: *"Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani...."* [2]

Kelti (Cimerijani) bili su isto što i Tračani, a Srbi su od Tračana, dakle su Kelti bili Srbi. Pogledajmo keltske (velške) riječi:

a) SÊR = ZVIJEZDE [3]
b) BAN = UGLEDAN, VIĐEN, POŠTOVAN, VISOK [4]

SER-BAN > SERBAN

Srbi, znači li vam išta riječ SERBAN? Šta znači ta riječ kod vaših Slovena?

Pogledajmo i ove keltske (gaelik) riječi:

a) SAR = HEROJ, JUNAK [5]
b) BANN = BRANITELJ VRATA [6]
c) BAN = SJAJAN, SVIJETAL, BIJEL [7]

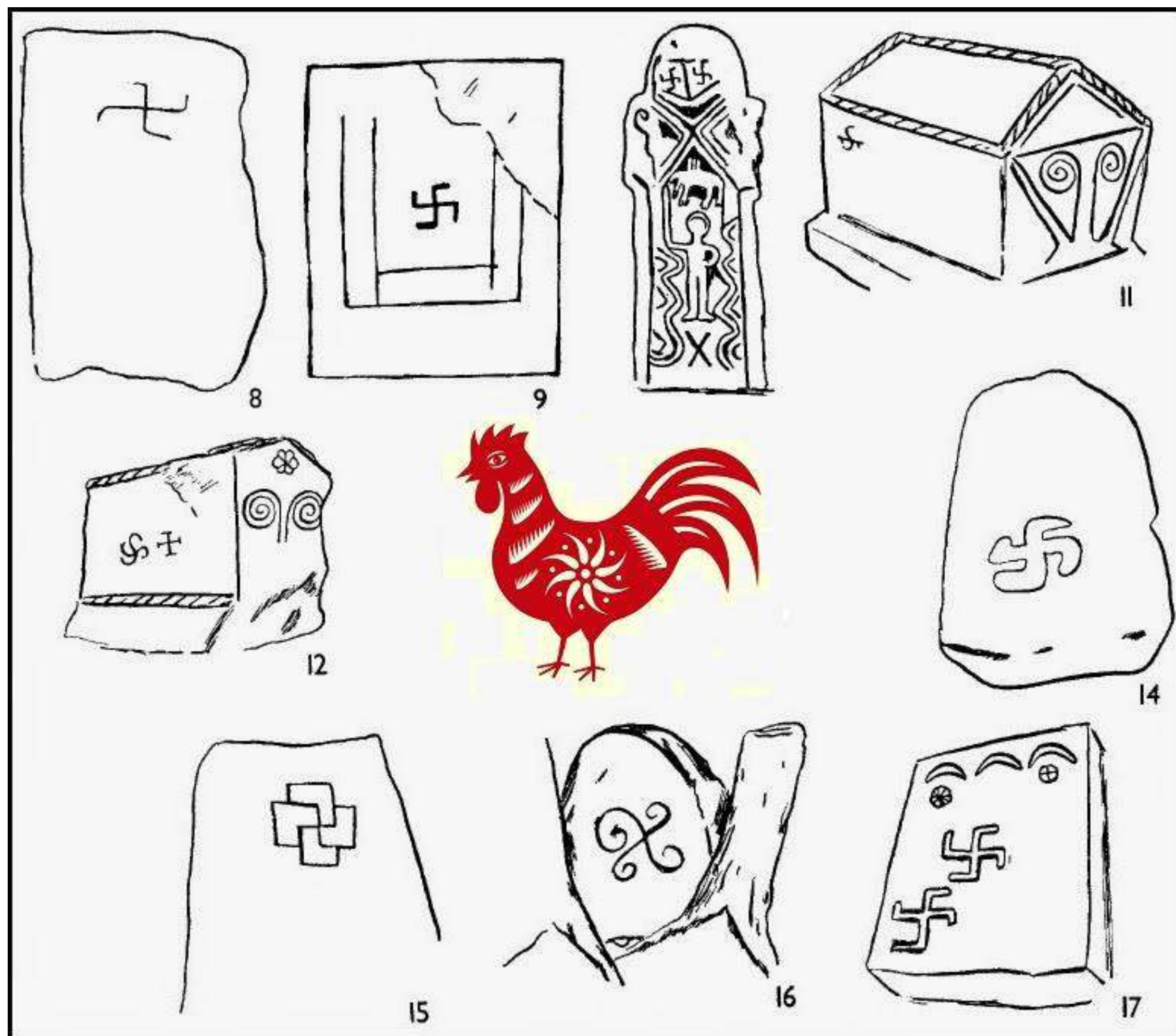
SAR-BANN > SARBANN
SAR-BAN > SARBAN

Srbi, znače li vam išta riječi SARBANN i SARBAN? Šta znače te riječi kod vaših Slovena?

"Vidjeli smo da je u prehelenističkom periodu vladajuća klasa Pantikapeuma bila cimerijanska i da su Cimerijani Tračani." [8]

....
[1] Strabon, I,3,21.
[2] Ib. XIII,1,8.
[3] William Richards, A pocket dictionary, Welsh-English - Geiriadur llogell, Cymraeg a Saesoneg, Publisher Wrexham : R. Hughes ; London : Simpkin, Marshall, 1861, p. 248.
[4] Ib. p. 39.
[5] Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 218.
[6] Ib. p. 28.
[7] Ib. p. 27.
[8] Michael Rostovtzeff, Iranians and Greeks in South Russia, Oxford, The Clarendon Press, 1922, p. 67.

DVIJE SVASTIKE

Riječ "svastika" ima tri značenja.

Sanskritsko SVA (स्व) = ROD, ROĐAK, RODICA, PRIJATELJ
Sanskritsko STHIKA (स्थिक) = STRAŽNJICA

SVA-STHIKA > SVASTIKA = ŽENINA SESTRA = ROD, RODICA.

Sanskrit SVASTIKA (स्वस्तिक) = PIJETAO, MISTIČNI KRST (krst u obliku simbola svastike).

HIJEROGLIFI I SIMBOL NA STEĆKU

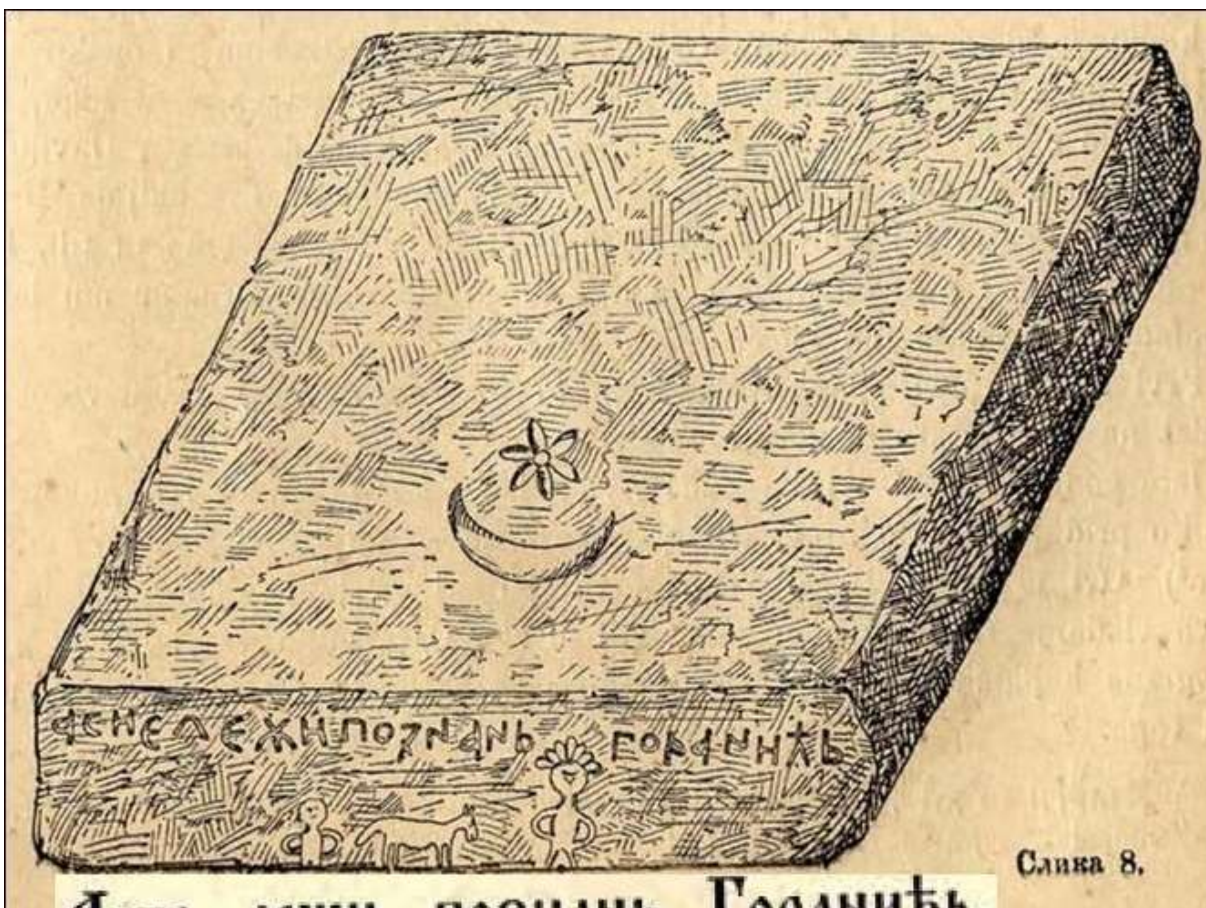
Egyptian Hieroglyphs	stećak
ȧp the top of anything, the forepart	Cista, Imotski
ȧpt renpet opening of the year, the new year	

Znak prvog hijeroglifa znači "vrh bilo čega, čelni dio". Drugi znači "otvaranje godine, nova godina." U vrhu krsta na stećku isti je znak. Krst sa ovim znakom u vrhu je krst ljetnog solsticija, prvog dana ljeta na Vidovdan.

SVETOVID (PERUN, PERUNKO)

Na gornjoj strani ploče je vrijeme kad je Sunce na nebeskom prestolu na prvi dan ljeta o ljetnoj dugodnevnici (Vidovdan, ljetni solsticij). Sveto-vidov konj od Jurja (Jarila), boga proljetnog sunca, prilazi Svetovidu (Peru-nu), bogu ljetnog sunca. Svetovid (Perun) je veći od Jurja, jer u ljetno doba godine Sunce ima jaču snagu od Jurjevog proljetnog sunca. Svetovid (Perun) ima čelenku od sedam pera: centralno pero je Vidovdan, a po tri pera sa strana su tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta.

Sanskritsko PERU (पेरु) ima sljedeća značenja: ŽEĐ, PITI, SPAS, SJEME, KLICA, DONOSILAC, VATRA, SUNCE.

Премилово поље, Љубиње

Motivi na stećku u Premilovom polju kod Ljubinja.

....

Izvor crteža: *Matija Bijelić, Starobosanski natpisi u Premilovom polju, Glasnik Zemaljskog muzeja u BiH, Knjiga 3, Godina 2, Sarajevo, juli-septembar. 1890, str. 303.*

SMIJAVICE NA STEĆCIMA

Šeril Kol (Cheryl Cole)

Kod nekh osoba pri osmjehu jave se karakteristične rupice na obrazima kao kod pjevačice Šeril Kol (Cheryl Cole) i to narod naziva smijavicama.

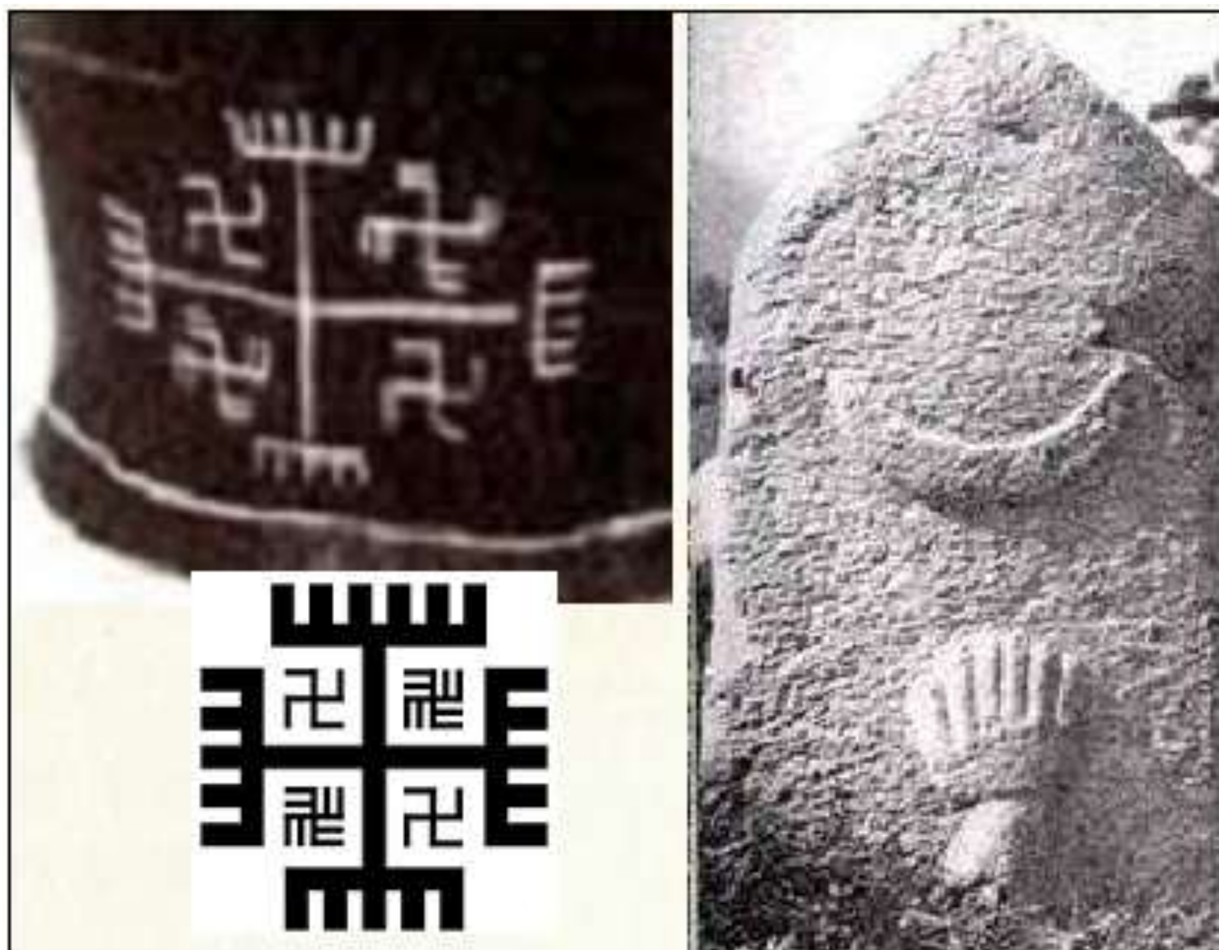

Na obrazima su smijavice.

Zanimljivo je da se smijavice javljaju i na stećcima na likovima krstjanskih prehrišćanskih bogova sunca: gornji dio druge fotografije je sa stećka u Zvorniku, a u donjem dijelu je stećak na planini Visočici (južno od Bjelašnice).

Zašto neki imaju smijavice, a mnogi nemaju, to ni moderna medicina ne zna.

RUKA SA ŠEST PRSTIJU

Božja ruka blagoslova sa šest prstiju na posmrtnoj urni (Przeworsk, 3rd cent. BC - 5th cent. AD) i stećak u okolini Glamoča (tačna lokacija u izvoru nije navedena). Simbolični prikaz šestoprste ruke na urni pripada sjevernoj strani Sunčevog krsta, dakle vremenu proljeća i ljeta, dakle to isto znači i na stećku.

DJEDOV ŠTAP

Štap krstjanskog djeda

Kod dvovjernih krstjana starješina crkve zvao se djed i bio je u rangu patrijarha. Simbol njegove vlasti je karakteristični štap, batina ili bat. Na slikama vidimo djedov štap kao krstjanski motiv na stećcima krstu i stupu i na stećcima nišana kod prvih krstjana koji su zvanično prihvatili islam, ali se ni prve vjere nisu bili odrekli. To je bilo u vrijeme kad ni krstjani nisu ben-dali Bibliju ni muslimani Kuran, već su držali stara vjerovanja i običaje.

STEĆAK U ZVORNIKU

Nakon pojave knjige "Stećci, laž i bogumili" i njene argumentovane priče o pravoslavnim dvovjernim krstjanima, oborena je tvrdnja rimokato-ličkih autora o postojanju bogumila, oborena je tvrdnja ortodoksnih autora da su krstjani bili pripadnici grko-ortodoksne crkve i oborena je tvrdnja boš-njačkih islamofila da su svi "bogumili" pod otomaskom okupacijom konver-tirali u islam.

I ne želeći priznati istinu (jer nisu od Istine), današnji rimokatolici, današnji grko-ortodoksi i današnji islamisti dovijaju se na razne načine i zaposlili su nove lažove i šarlatane simbologije ne bi li pred javnošću oborene svoje laži nekako pridigli i uspravili. Ali sve te njihove pokušaje lako je raskrinkati i, htjeli oni ili ne, moraće priznati sve ono o čemu knjiga "Stećci, laž i bogumili" piše.

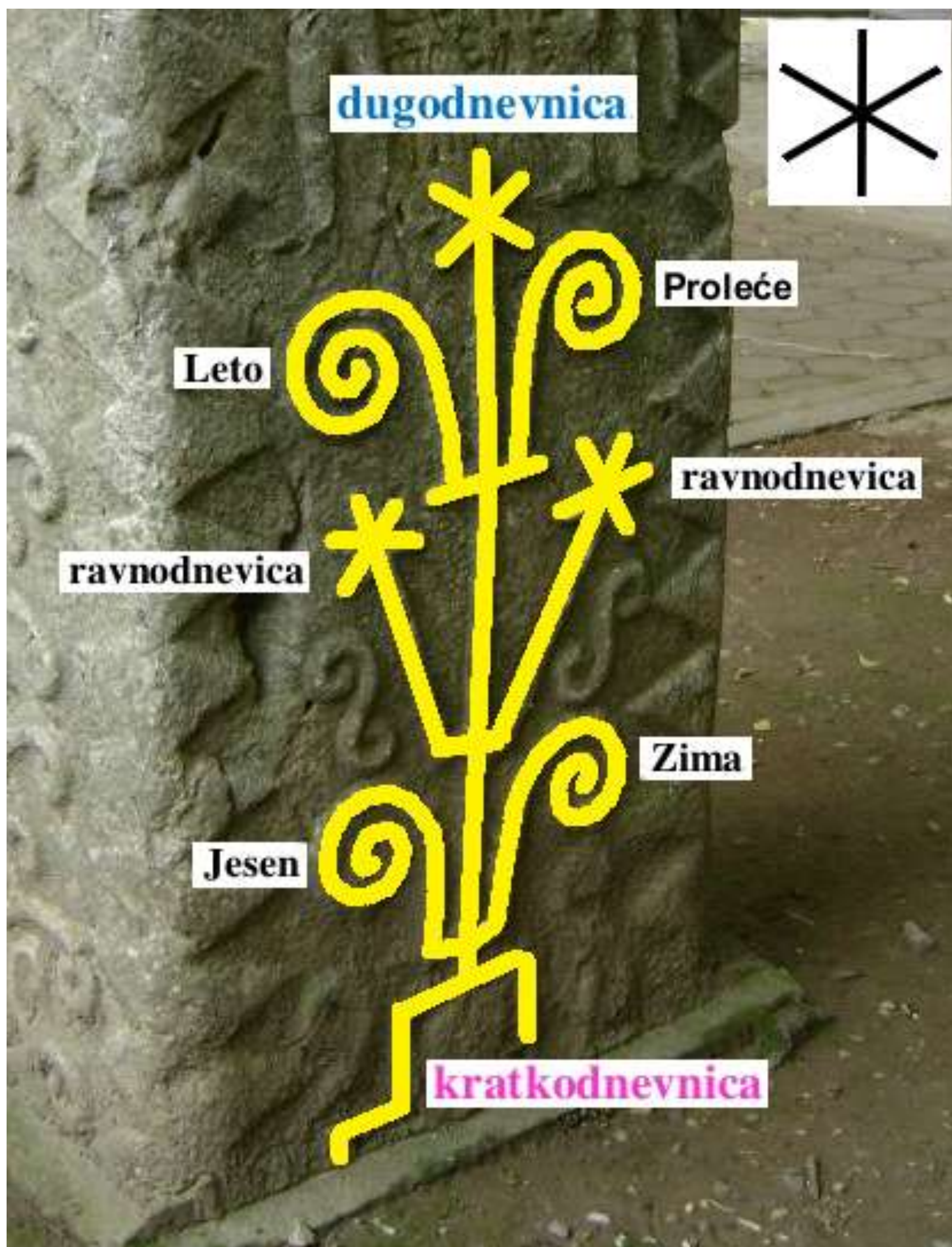
Ovdje ćemo navesti nekoliko primjera grko-ortodoksnih prenapinjanja da usprave svoju laž o tome da su krstjani bili i ostali ortodoksni hrišćani. Evo citata o simbolima na stećku u Zvorniku, koji je pred početak rata 1992. god. u zaseoku Marčetići kod sela Liplje našao profesor Rajko Avra-mović:

"Предња страна споменика је над дужом страницом петоугла, а завршава се троугаоно под кровним површинама. На њеној доњој половини налази се рељефна композиција дрвета живота, која није ретка на стеђцима. На крајевима грана дрвета стилизовани су цветови од две укрштене цртице, које би могле да представљају и крст Св. Андрије. Овај симбол се јавља на више места на споменику." [1]

Zašto je ovaj stećak u formi petougla (pentagona). Zbog petke u krstjanskom kalendaru, zbog krstjanske nedjelje ("sedmice") od pet dana u kojoj je petak bio kao danas nedjelja: sveti neradni dan! Simbol petke je zvijezda petokraka u čijem je centru petougao, tj. pentagon. Klesar je ste-ćak zamislio kao centar petke (petokrake).

Stećak u Zvorniku (foto: Nebojša Mićić).

Sunčevo godišnje drvo života.

Autor gornjeg citata samo spominje drvo života, ne ulazeći u smisao simbola kojima je ono predstavljeno. Nije to drvo života hrišćanske teologije i hrišćanske ikonografije, nego je to kalendarsko Sunčevo godišnje drvo

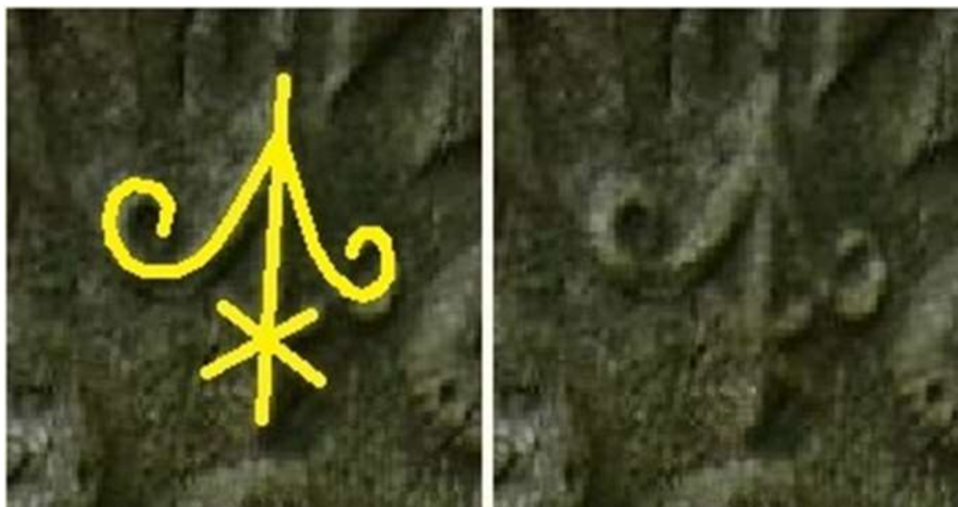
života. Ono izrasta iz kosmičke prazemlje (stepenasta piramida je simbol rasta) i grana se po godišnjiom dobima: četiri grane sa četiri spirale su četiri sunca u četiri godišnja doba: zima, proljeće, jesen i ljeto.

U simbolu prazemlje je dan zimske kratkodnevnice na prvi dan zime o zimskom solsticiju. Na taj dan Sunce je u dnu južnog neba, dan je kratak, a noć vrlo duga. Simbol prazemlje označava kosmičku tamu iz koje je rođena svjetlost (mlado Sunce).

Iznad simbola prazemlje su dvije grane sa spiralama: to su Sunčevo vrijeme jeseni (lijevo) i Sunčevo vrrijeme zime (desno).

U sredini drveta su grane grane proljetne i jesenje ravnodnevnice na prvi dan proljeća (desna) i prvi dan jeseni (lijevo). Na njima su simboli Sunčevog cvijeta života, a iznad njih su grane proljeća i ljeta.

Na na vrhu drveta je dan ljetne dugodnevnice na prvi dan ljeta o ljetnom solsticiju. To je dan kad je Sunce u svojoj najvećoj snazi i na najvišoj taki sjevernog neba. Simbol toga je nebeski cvijet života na vrhu drveta.

Simbol Vidovdana

Iznad glava bogova proljeća i ljeta je simbol ljetne dugodnevnice, simbol Vidovdana. To je dan u kojem se smjenjuju proljeće i ljeto: proljeće je jed-na grana, ljeto druga, a cvijet života između njih je simbol Sunca u tom danu i nije to nikakav krst sv. Andrije.

Triskeli na stećku (foto: Nebojša Mićić).

"На преостале три бочне стране су композиције геометријских и биљних мотива, од чега на две лозице са гроздовима, а на једној само лозице." (2)

Misao navedenog citata pravi je primjer kad pred vjerskom zaglupljenošću vjernik blokira svoj razum, te kao takav nema ni duhovne ni umne snage da sebi i drugima prizna to što vidi, a to je da su pored biljnih motiva na ste-ćku prikazani i triskeli. Svako normalnog vida i normalng uma vidi te triskeli, te drevne simbole koji su rabljeni još od drevnih kultura sve do hrišćanstva. Čak i u srednjevijekovnoj hrišćanskoj ikonografiji ima triskela na freskama, a kod Srba srećemo ih na srednjevijekovnim stećcima, a na starom pravo-slavnom trsteničkom greblju ima i jedan stećak sa triskelom iz druge polovi-ne 19. vijeka.

Geometrijski motivi romba su simboli neba, takođe poznati simboli od preistorijskih petroglifa do današnjih dana, dakle i prije hrišćanstva i u hri-šćanstvu.

Gundestrupski kotao pravljen je na Balkanu i mnogi autori smatraju da su to mogli uraditi jedino vjesti kovači Skordići. Na kotlu su prikazani keltski bogovi i keltski ratnici u pantolama dokoljenkama. U istim pantolama su i dva lika sa stećka u Zvorniku.

Teritorija Skordića je od Save pa Mačvom uz obe strane Drine ka rijekama Tari i Pivi. Tu u gornjem toku Drine u 12. vijeku između Srba i Vi-zantijaca bila je bitka koju Kinam opisuje kad spominje srbske dokoljenke. Srbi su porijeklom Kelti, a Kelti su bili isto što i Tračani. To zvanična crkvena jezuitska istorija SPC ne želi da priznaja, te njen glasnogovornik za likove u dokoljenkama na zvorničkom stećku kaže:

"Изнад дрвета живота представљена је композиција два војни-ка који држе мачеве, један уз тело, а други пребачен преко рамена. Веома је занимљиво да су они приказани у кратким панталонама. Војници се на стећцима најчешће приказују у дугим панталонама, преко којих носе хаљетак утегнут у појасу. Ратници у кратким панталонама сматрају се делом келтске иконографије, а прича о томе одвела би нас у расправе о генези културе стећака, што није предмет овог рада." [3]

Gundestrup cauldron

Stećak u Zvorniku

приближив се р. Тари, пре сунчанога захода, увидеше Грци безбројну множину наоружаних Срба“. Они су били наоружани секирама, праћицама, мачима и џилитима: Одело им је било: доламе, уске доколенице и беле капе на главама. „Кад су их Грци угледали вели Кинам: обузети страхом и трепетом одмах су цару јавили“.

Na slici iznad je opis Srba oko Drine iz spisa vizantijskog hroničara Ivana Kinama (1143 - 1200) koji kaže da su Srbi njegovog vremena bili obučeni u bijele dokoljenke *(vidi: P. Srećković, Stanje i odnosi srpskih arhontija prema Ugarskoj i prema Vizantiji, u polovini 12. veka, Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga 54, Rasprave i drugi članci, Beograd, Štamparija Kraljevine Srbije, 1883, str. 172).*

I šta je zaključak u vezi Kelta, Srba i dokoljenki? Zaključak je da su Srbi porijeklom Kelti, ali ortodoksni svetosavski vjernik ne želi o tome da govori i jednostavno preskače to pod izgovorom da to "nije predmet ovog rada”. Njegov primjer je samo jedan od mnogih primjera kako se laže Srbima.

Jedna strana vrha stećka.

Druga strana vra stećka.

Vrh stećka u Zvorniku je na dvije vode sa simbolima Sunčeve godine vremena: četiri godišnja doba sa cvijetom života kao simbolom Vidovdana. Dakle su na stećku sve prehrišćanski solarni simboli srbske prehrišćanske vjere što svjedoči o dvovjerju Srba krstjana.

....

[1] *Nebojša Mićić, Natpisi i zapisi 2, Beograd - Valjevo, 2016, 21-23.*
[2] *Ib.*
[3] *Ib.*

DOJKE KAO MOTIV NA STEĆKU

Na stećku su prikazane dvije dojke (Dubnica, Kalesija, BiH).

http://majevica.forumakers.com / gljeb

Stećak sa dvije trodimenzionalne ženske dojke, a sličan nikad i nigdje među stećcima nije viđen. Iznad dojki je ravnokraki dupli krst upisan u krug koji je izdijeljen na podioke. Iz kruga se uzdižu dva spiralna roga. Očito je da se radi o simbolima boginje Danice kao ženskog (dojke) i boga Sunca kao muškog principa (O-krst sa rogovima). Šta je na drugoj strani stećka i da li ima neki datirani natpis, to ne znamo, nije fotografisano.

O STAROSTI STEĆAKA

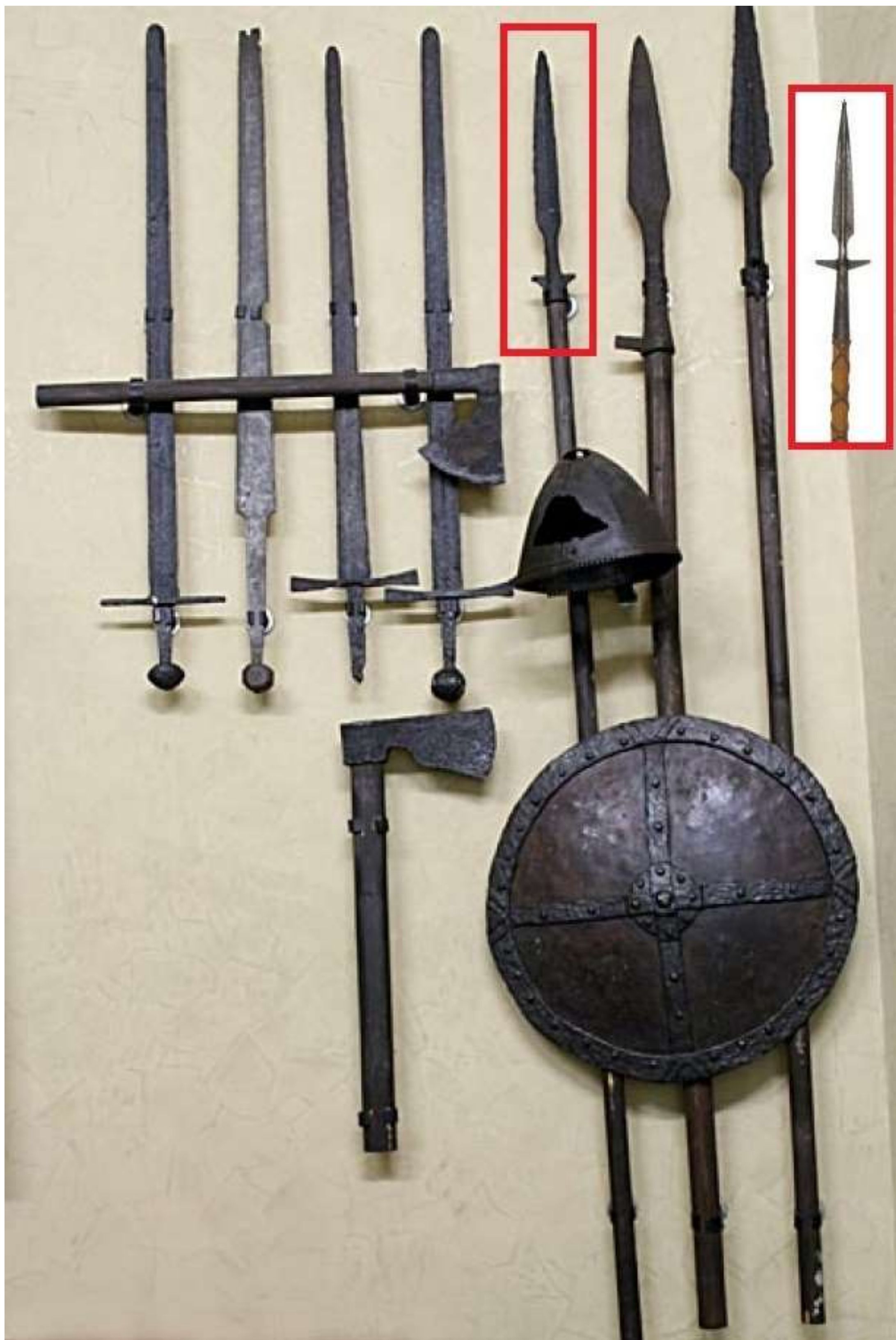
Srednjevijekovni slavenski ratnik sa kopljem.

Izgled koplja kao dokaz datiranja srednjevijekovnog stećka (Gračanica, Visoko). Isto takvo koplje prikazano je u Perunovoj ruci na kamenu uzidanom u zid crkve u Žrnovnici kod Splita.

Koliko su stećci stari, odnosno od kad se klešu i podižu, vrlo je teško pitanje. Retrospektivnu genezu stećaka možemo pratiti od početka 20. i kraja 19. vijeka pa 12. vijeka jer su ili datirani ili su na njima ukrasni motivi oružja čija je vizuelna forma bila karakteristika određenog doba. Pod nekim stećcima nađeni su grobovi sa dijelovima odjeće i nakitom. Tako po natpisima, izgledu oružja, odjeće i nakita datiraju neke stećke srednjeg vijeka.

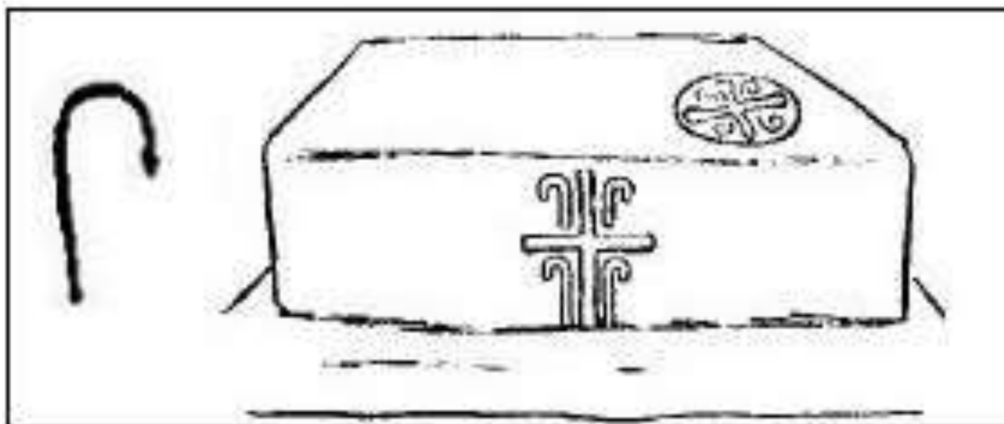

Izgled jedne vrste srednjevijekovnog koplja u Vojnom muzeju u Beogradu.

Ali, pod nekim stećcima nema grobova, jer su se pokojnici spaljivali i humke sa stećcima podizane su samo na urnama sa pepelom. O tome i Homer u Ilijadi govori:

"Nebeski oblačnik Zeus progovori tad Apolonu:
'Deder, mili mi Febe, iznesi Sarpedona divnog
Sad iz strijela i kiv sa njega očisti crnu,
Pa ga odnesi dalje i okupaj tada u r'jeci
Te ga ambrosijom namaž', obuci u haljine vječne,
Snu ga i Smrti, dvoma bliznadma, ostavi onda,
Pratiocima hitrim, a oboje brzoće njega
Pren'jeti na polje rodno u široku likijsku zemlju;
Tu će ga braća sahranit i rođaci i hum će grobni
Nasut i metnuti stećak, jer čast je mrtvima takva'."
(Homer, Iliada, 16,665-675, prevod: T. Maretić)

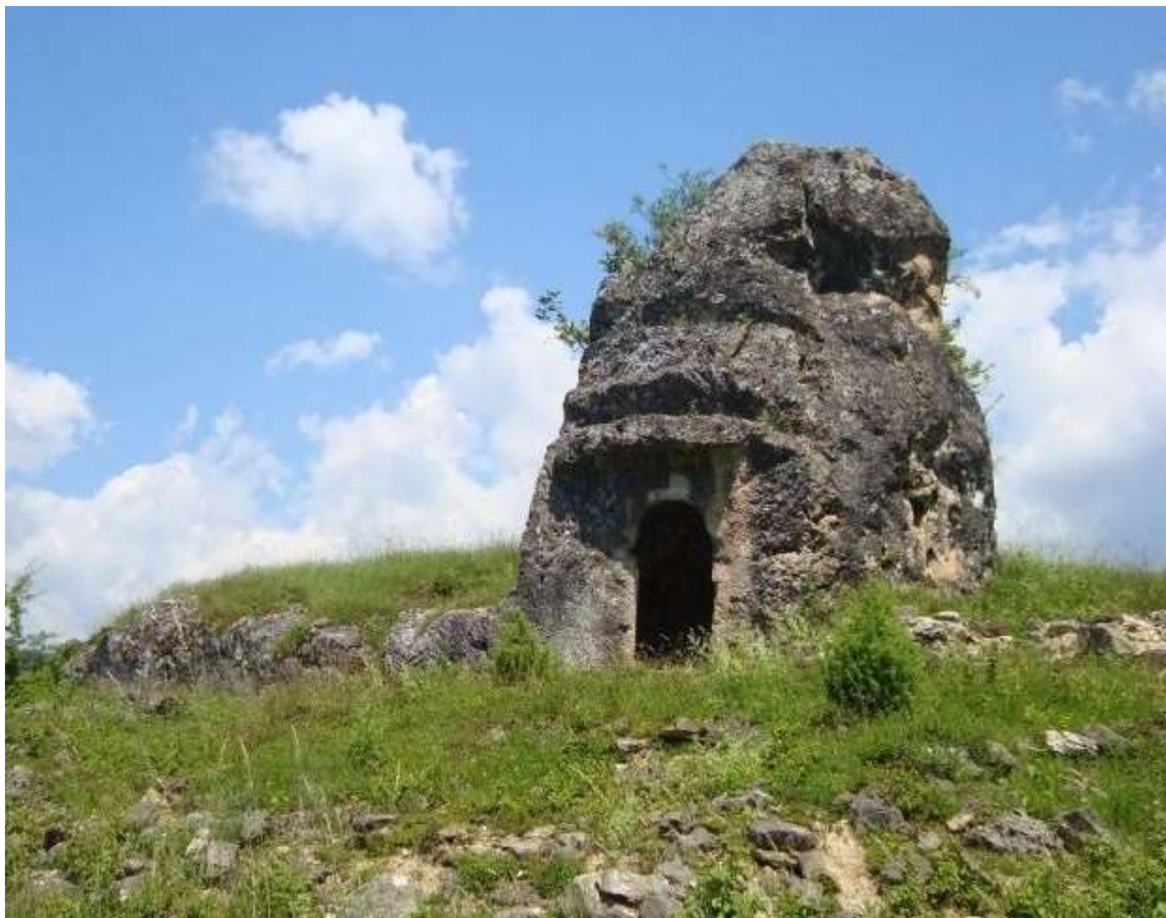
Da li su arheolozi pod nekim stećkom našli urnu sa pepelom, o tome se ništa ne zna, a i da su našli, državni cenzori spriječili bi da se to objavi i to bi učinili i današnji arheolozi. Na jednom stećku kod Stoca je natpis iz 739. godine. Po drugom tumaču to 631. godina, ali se tumači slažu da je to greška pisara, što je zaista moguće.

*Na ovom stećku je sumerski znak "**PAR, PER**", feničansko slovo **P** i egipatski hijeroglif **S**. Iz kog je vremena ovaj stećak?*

Na nekim stećcima nema ukrasnih motiva, a na nekima su motivi čiju upotrebnu nalazimo u vremenu sumerske i egipatske civilizacije. Šta ćemo s njima?

“ORFEJEV GROB” U RATAJAMA

Orfejevo svetilište u Ratajama kod Miljevine.

Na vrh sela Rataje, na području naselja Miljevina (opšina Foča, Bosna i Hercegovina), na istaknutom i uzvišenom platou prečnika oko 30 m, nalazi se usamljena krečnjačka stijena, koja je kao veliki plast sijena vertikalno usađena u relativno ravan teren. To je ostatak tračkog Orfejevog svetilišta iz sredine 2. milenija stare ere.

“Lokalitet se spominje u literaturi pod imenom ‘Brdo’, a narod u kraju naziva ga ‘Pećina’. Za stijenu sa ćelijom u literaturi se sreću razni termini kao što su: ćelija, turbe-tekija, isposnica, grobnica.

Stijena sa izdubljenom ćelijom i grobnicom u njoj je glavni i centralni dio cijelog kompleksa. Stijena je visoka 6,2(4) m. Širina joj je različita, od 4,2 m na istoku, 4,3 m na sjeveru, 6,1 m na zapadu i 3,7 m na jugu, a obim joj iznosi 16,4 m.” [1]

“Orfejev grob” u živoj stijeni.

Prilaz ka ulazu uklesan je u živu stijenu (fotografija iz 2003. god.)

Tri stepenice po 25 cm dubine (širine) daju 75 cm. I sad gledajmo: godina ima 365,242 dana i to je podijeljeno na 12 mjeseci po 30,43683333 dana = 75,07507508 cm = 75 cm i 0,7507508 mm.

“Zapadna i istočna strana ćelije su ravno klesane, južna je ukošena, a sjeverna završava zaobljeno. Visina ćelije je 2,05 m. Svod je u vidu četvrtlopte i blago pada prema sjevernoj strani. Unutrašnji zidovi su grubo isklesani sa vidnim tragovima dlijeta i nedotjerani. Na njima je Z. Kajmaković konstatirao dva sloja žbuke dobrog kvaliteta sa dosta vapna i malo pijeska. Donji sloj žbuke sadrži i primjesu slame, što upućuje na zaključak da je unutrašnjost ćelije pripremljena za oslikavanje, jer nisu zatečeni tragovi boje (Kajmaković, 1976, 5).” [3]

Na mjestu ovog svetilištu u neko njeno vrijeme crkva je podigla manastir. Naravno da su prvo sve srušili (osim stijene) i material iskoristili za zidanje manastira. Tragovi žbuke u ćeliji su od namjere crkvenih vlasti da to islikaju freskama i ćeliju predstave kao grob nekog svog sveca, ali ih je u tome nešto spriječilo. Poslije Turci ruše manastir i grade džamiju.

Svod ćelije u vidu je četvrtlopte, dakle je zaobljen u vidu luka kao nebo. Visina ćelije iznosi 2,05 m. To je sad dužina jedne stranice kvadrata **ABCDA**, a površina kvadrata je 4,2025 m^2. Sa tolikom površinom krug **T** ima prečnik od 2,313178269 m. I gle: dužina prve baze Velike piramide, koja ide po prirodnoj kamenoj podlozi, je 231,92867 m. To znači da je 2,313178269 m 100-ti dio dužine Piramidine baze. Da je visina ćelije samo za 5,413453 mm viša, razmjera bi bila 100% tačna.

U stijeni pored puta još je prepoznatljiv znak podnebesja

"Pod je kameni, od žive stijene. Na sjevernom zidu ćelije je klupa, visine 0,4 m računajući od poda, debljine 0,6 m. Klupa na bočnoj, zapadnoj strani završava ovalno. Iznad klupe, u sjevernom zidu stijene, isklesana je plitka, trokutasta niša visine 1,4 m, širine 2,4 m, dubine 0,15 m." [4]

"Stijena sa izdubljenom ćelijom i grobnicom u njoj je glavni i centralni dio cijelog kompleksa. Stijena je visoka 6.2(4) m." [5]

Grob sa nišom u znaku podnebesja.

“Natpis, urezan istočno od nadsrešnice, je napisan ćiriličnim pismom, polukurzivom. Tumačen je na razne načine od strane autora M. Vege, Z. Kajmakovića, V. Palavestre i Đ. Jankovića.” [6]

1. *Čitanje M. Vege:* **A SE PISA 1492. L[ET]A RAD[O]** ? (Radoja ili Radonja)
2. *Čitanje Z. Kajmakovića:* ***ASE GR RADOSLAVA A D D A .... = ASE GR(OB) RADOSLAVA A***
3. *Čitanje V. Palavestre:* ***A SE PISA RADOSLAV.***
4. *Čitanje Đ. Jankovića:* ***A SE PISA RADOSLAV***

Svi se slažu da je ime čovjeka RADOSLAV i da natpis potiče iz 14-15. vijeka, ali ono što je najvažnije jeste ova tvrdnji profesora Jankovića:

“Na osnovu natpisa nije moguće proceniti kada je ćelija uklesana, u 4-6. ili tek u 14. stoleću" [7]

Po čemu je moguće utvrditi da je ćelija uklesana u 4-6. ili tek u 14. vijeku, kad u ćeliji ama baš ništa osim kamena nije nađeno? Da li je pričanje mještana naučni dokaz:

“Neposredno uz južnu stranu stijene su temelji 2 objekta. Podaci istraživača koji su vršili iskopavanja objektata, razlikuju se u detaljima, ali i u zaključcima, što je posljedica nedostataka povijesnih podataka i oslanjanje na narodnu tradiciju i kazivanja žitelja Rataja, još nedovoljne (Janković), ili nedovoljno stručne (Kajmaković, Palavestra) istraženosti lokaliteta.

Prvi je o ovom lokalitetu pisao J. Čokić (Čokić, 1889, 75-77). Pored nekih netačnih podataka, važna su sljedeća njegova zapažanja:

- da je ćelija znatno prije isklesana nego što je izgrađena džamija, koja je bila prigrađena uz stijenu;

- da "Muhamedovci, a osobito Ratajski bezi" kazuju da je u stijeni živio Vasilije Ostroški;

- da pravoslavni žitelji Rataja i okolice vjeruju u isto kazivanje, uz što dodaju, da je prije uz pećinu bio manastir, koga su bezi razvalili, a od njegova kamena sagradili džamiju, te da je na stijeni bio natpis, koji su begovi uništili, i kojeg Čokić nije zapazio, kao ni ruševine manastira;

- uz članak je dat crtež iz kojeg se vidi slobodan ulaz u stijenu, džamija postavljena po podužnom osi S-J, te da su u periodu kad je crtež nastao, potkraj XIX stoljeća, zidovi džamije bili na pojedinim dijelovima visoki do krovišta, koje je već bilo uništeno. Na južnom i zapadnom zidu džamije vide se djelomično očuvani prozorski otvori. Prostor zapadno od stijene je znat-no viši nego danas.

Sljedeći podatak donosi Z. Kajmaković 1976. godine, koji nije vršio iskopavanja, već navodi svoja zapažanja. **Sa južne strane se primjećuju temelji "nekog značajnijeg arhitektonskog objekta koji je bio dug najmanje 16 m. Na zapadnoj strani objekta je bio ulaz. Na tom mjestu je djelimično u živoj stijeni uklesan prag. Sjeverni zid zgrade, koji je prolazio neposredno kraj ‘Pećine’ takođe se oslanjao na fundamente uklesane u kameno tle,** a jedan vještački usjek iznad vrata na "Pećini" svjedoči da su tu postavljene drvene grede građevine." [8]

Sve govori da je u starini i mnogo, mnogo prije hrišćanstva i mnogo prije

manastira i džamije na tom mjestu bilo tračko svetilište posvećeno Orfeju, jer tako su Tračani u živoj stijeni gradili svoje hramove.

Ko je bio Orfej? U starijim verzijama mitova otac mu je bio Tračanin. Šta je bio Orfej? Pogledajmo:

“Snaga Orfejeve muzike bila je čudotvorna. Dok je pevao, jata ptica kružila su iznad njegove glave, ribe su iskakale iz mora, reke su zaustavljale svoje tokove, stenje je podrhtavalo, drveće mu je prilazilo da ga zaštiti od sunca, a sve životinje su se sakupljale kraj njegovih nogu. Melodija Orfejeve lire prevela je i divlje hrastove iz Pijerije u Trakiju, gospodarila je vetrovima i topila je sneg na visokim planinama.” [9]

Orfeju se radovalo sve u prirodi! Orfej je života RADOST SLAVIO i zato mu je ime RADOSLAV i to je ime na zapisu ratajskog hrama. Da li je to bilo stvarno ime nekog srednjevijekovnog čovjeka ili je Proviđnjenjem udešeno da tu bude zapisano, mi to ne znamo, ali ime RADOSLAV odgovara opisu Orfeja. I šta uopšte znači ime ORFEJ (Ὀρφεύς) i odakle ime potiče?

Jedni govore kako je to od grčkog “orphne (ορφνη) što znači “tama”, drugi kažu da je to od grčkog “orphanos (ὀρφανός)” znači “siroče”. Nisu u pravu ni jedni ni drugi, jer ime ORFEJ nije grčko, već keltsko ime koje se sastoji se od dvije keltske (gaelik) riječi:

- **a)** OR = USTA, GLAS, ZVUK [10]
- **b)** ÒRAN = PJESMA, POEMA [11]
- **c)** ÒR = ZLATO [12]
- **d)** ÒR-BHANNACH = ZLATNA TRAKA, ZLATNI TRAK [13]

Orfej ZVUK, GLAS, PJESMA (OR). Orfej je ZLATO (ÒR), tj on je ZLATNI PJEVAČ ili ÒR-BHANNACH, odnosno ZLATNI TRAK, tj. ZLATNI ZRAK: ORFEJ je SUNCE sa svojim ZRAKAMA. Od glasova **BH** postalo je **F**, te je razvojni put riječi tekao ovim putem: ÒR-BHANNACH > ORFANNACH > ORFANACH > ORFAN > ORFEJ. Keltsko ÒR-BHANNACH (> ORFAN-NACH) oblikom je slično grčkom ORPHANOS (ὀρφανός)” i to je uzrokovalo pogrešno tumačenje etimologije i značenja imena ORFEJ.

Orfej ima šljem sa krestom i krilima. Takav šljem poslije imaju Hermes i Merkur kao glasnici bogova. Sunce je glasnik Boga.

ORFEJ je Sunce i njemu se sve na Zemlji raduje. Orfej je zaljubljen u Euridiku, ali je ona iznenada umrla je od ujela zmije. Ožalošćeni Orfej odluči da siđe u podzemni svijet i da izmoli da mu bogovi podzemlja vratie voljenu. Oduševljeni Orfejevom muzikom bogovi podzemlja dozvoljavaju mu je da uzvede Euridiku na svjetlost dana, ali pod uslovom da je ni jed-nom ne pogleda prije nego što izađu. Ali, on se prevari i pogleda je i ona opet umre.

Alegorijski smisao ove priče je sljedeći: pošto je Orfej Sunce, Euridika je zvijezda Danica. Podzemni svijet je noć. Sunce na zapadu odlazi u podzemni svijet (noć), a pred zoru Danica izlazi na svjetlost dana ispred Sun-ca. Kad i Sunce izađe, ono “ugleda” Danicu i Danica nestaje sa vidika, tj. “umire” i Sunce ostaje samo.

Po mitologiji žene su rastrgle Orjfeja, jer im je, po priči grčkih pedera, odmamljivao muževe. Grčki pederi nisu imali na umu simboliku žena u toj priči, nego su shvatili sve po svojoj izopačenoj prirodi. Evo o čemu se radi: radi se o ženskom menstrualnom ciklusu kao prvom kalendaru.

Srednji menstrualni ciklus je 28 dana. Sama riječ “menstruacija” potiče od latinskog “mensis” što znači mjesec, jer je tkz. zvjezdani ili sideralni mjesec dužine 27,323 dana (vrijeme za koje Mjesec napravi pun krug oko Zemlje računajući punoću kruga po Mjesečevoj polaznoj i završnoj tački tog kruga u

odnosu na zvijezde. Dužina punog kruga od 27,323 dana je 28. dan, dakle je Mjesecev ciklus iste dužine kao i menstrualni ciklus žena.

Zbog istog ciklusa kao i kod Mjeseca, žene pripadaju Mjesecu i zato je Mjesec simbolika ženskog oplodnog principa, dok muškarci pripadaju Suncu kao muškom oplodnom principu. Odatle potiče priča o “ljubomori” žena na Orfeja (Sunce), a ne kao što priču tumače grčki pederi.

Prateći svoje menstrualne cikluse žene drevnih vremena bile su prve koje su osmislile kalendar, a evo i kako: menstrualni ciklus je svakih 28. dana, a srednja dužina trajanja menzesa je 5 dana. Dakle je sredina 2,5 dana plus onih 28 dana do ciklusa ukupno je 30,5 dana. Dvanaest ovakvih ciklusa je dvanaest mjeseci u trajanju 366 dana, a kraj jedne Sunčeve godine je u 366. danu i za to vrijeme Sunce prodje kroz 12 zodijačkih znakova. Žene su prve izdijelije (raskomadale) godišnji krug Sunca na dvanaest mjeseci i dvanaest dijelova zodijaka i to je pretočeno u alegorijsku priču kako su žene raskomadale Orfeja.

Keltsko (gaelik) OR znači USTA, GLAS, ZVUK. Kod Srba glasna pjesma se ORI: *“Idem putem, pesma s'* ***ori****, sa mnom Mile ne govori.”* Govoreći o postanku riječi *“pjesma”* Skok navodi internacionalno ***“pèãn”*** (gr. *παιάν*) sa značenjem *“hvalospjev, himna”* [14]. Od toga je srbsko i bugarsko vlastito ime PEJO.

Orfejski trački (brigijski) šljem sa Sunčevom krestom i krilima iz 4. vijeka st. ere (Musée d’Art Classique de Mougins, Mougins, France).

Jermeni su većinskim porijeklom od Briga Tračana: jermensko OR znači DAN [15]. Srbsko ORA je vrijeme, ORO je KOLO, a vrijeme i kolo povezani su sa Suncem: OR-PÈÃN > OR-PÈÃN > ORPEJAN = NEBESKI HVALOSPEV, NEBESKI HIMNOPEVAC (prve himne su pjesme u slavu Boga).

U srbskom ORAO je brigijsko (jermensko) OR (nebo). To je riječ koja se nalazi u grčkom ORNYMI *(ορνυμι,-νύω, f. ορσω)* što je sinonim grčkom ORO *(ορω,)* [16] sa značenjem BUĐENJE, PODIZANJE, NAPREDAK. OR je NEBO, OR je VRIJEME proljeća i ljeta, OR je PÈÃN (himna) SUNCA.

Niko od arheologa nije se sjetio da ispita i vrh stijene.

Cvijeće u “Orfejevom grobu” u ćeliji svetilišta u Ratajama.

Vrata svetilišta okrenuta su ka južnom nebu umirućeg zimskog sunca.

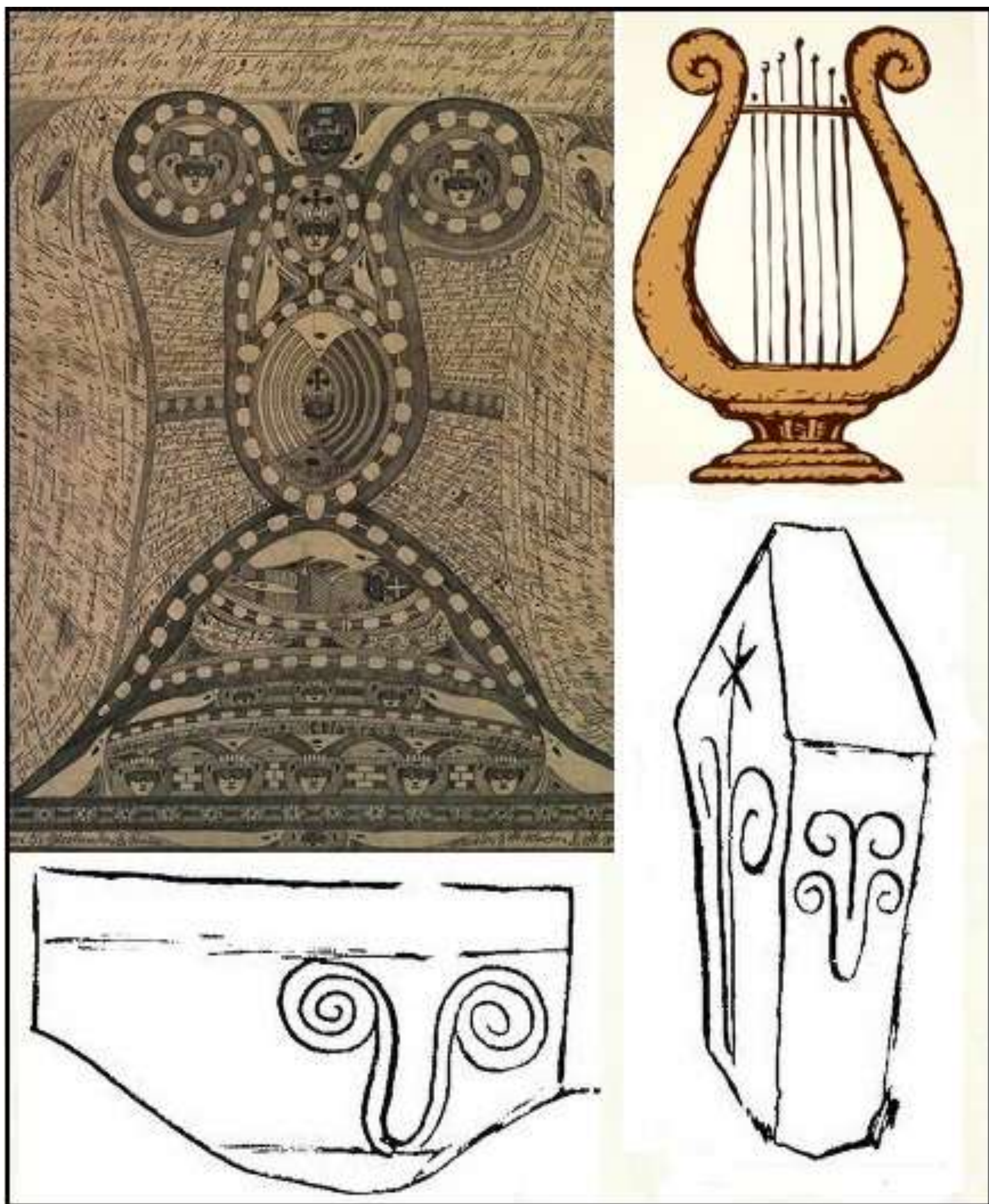

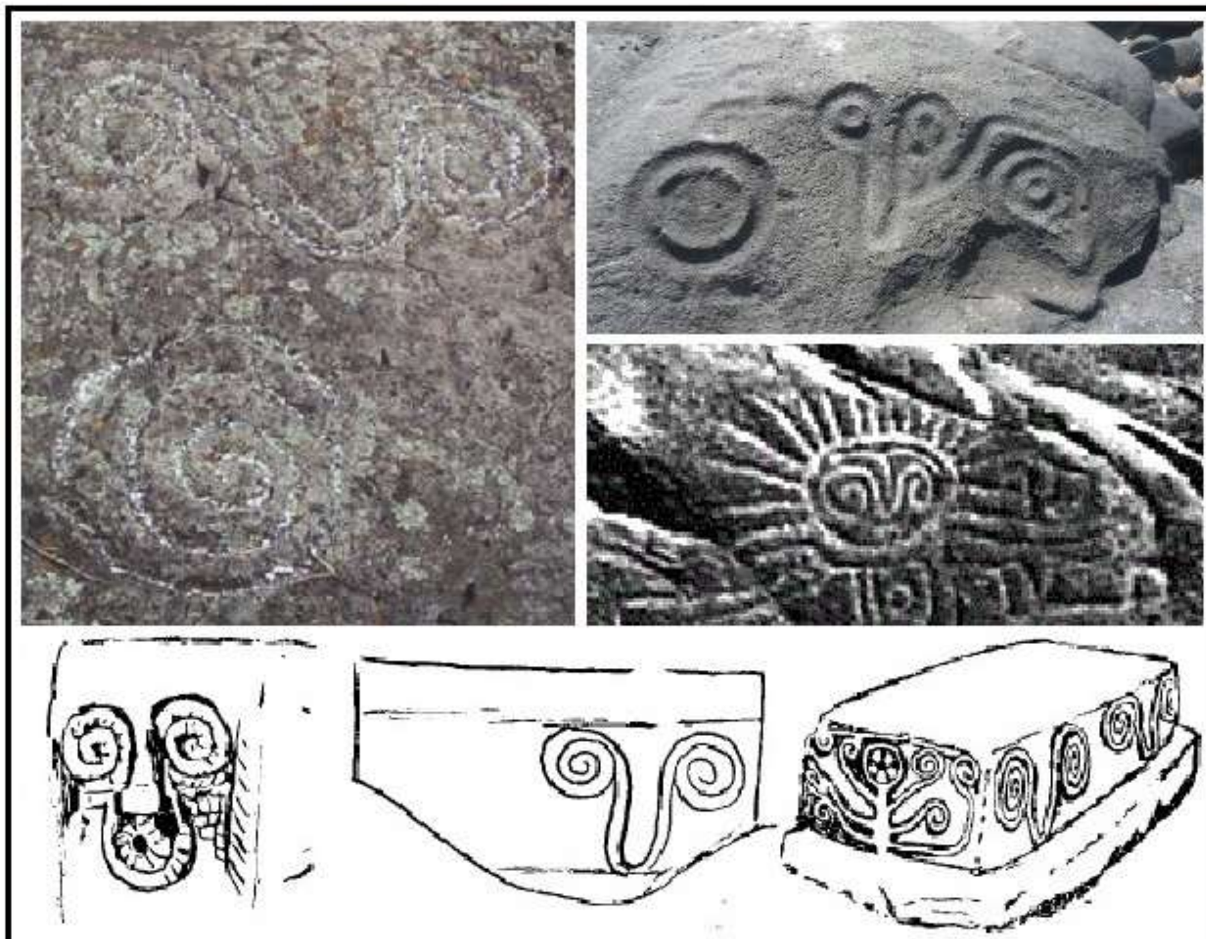
“Orfejev grob” u tračkom svetilištu u selu Tatul (1700 -1500.god. st. ere, Bugarska.

“Orfejev grob” u Ratajama kod Miljevine (Bosna).

Orfejeva harfa: Adolf Wölfli, The Harp of St. Adolf-God. 1917, harfa (lira) i simbol ljetnog solsticija (Vidovdana) na dva srednjevijekovna stećka.

Orfejeva harfa (lira) na petroglifima i stećcima prikaz je ljetnog solsticija na prvi dan ljeta (Vidovdan).

Po univerzalnom drevnom simbolu Vidovdana, najdužeg dana na ljetni solsticij, napravljena Orjejeva harfa (lira), po njemu su latinična slovo **U** i **V**, prva slova riječi **ur** (*uranak, svjetlost*) i **vid**. Desni rog harfe je sunce proljeća, a lijevi je sunce ljeta. Prostor izmedju rogova je Orfejeva (Sunčeva) muzika prvog dana ljeta. I oblik harfe (lire) svjedoči da je Orfej Sunce proljeća i ljeta i zato mu se sva priroda raduje. Jermeni su većinskim porijek-om od Briga Tračana: jermensko OR znači DAN, dok jermensko AR-PI znači SUNCE [17]. Riječ *"harfa"* postala od brigijskog (jermenskog) ARPI. Brigi su Tračani, Tračani su isto što i Cimerijani. To Strabo u svojoj *"Geo-grafiji"* jasno tvrdi *(Strabo,I,3,21; XIII,1,8)*. Zapadni lingvisti govore da ne znaju etimološko porijeklo riječi *"harfa"*, a talijansko i špansko "*arpa"*, te francusko *"harpe"* oblikom su skoro isti jermenskom *ARPI.*

……………………

[1] Komisija/Povjereništvo za očuvanje nacionalnih spomenika Bosne i Hercegovine: Rataje, arheološko područje, Službeni glasnik BiH, broj 33/04, 2003.

[2] Ib.

[3] Ib.

[4] Ib.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Wikipedija, Slobodna enciklopedija: Orfej

[10] R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, p. 434.

[11] Ib.

[12] Ib.

[13] Ib.

[14] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, st. 672.

[15] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843, p. 20.

[16] Henry R. Hamilton, A Greek-English Lexicon, Containing All the Words in General Use, London, Loockwood & Co, 1871, p. 195.

[17] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843, p. 20.

KRSTJANI I NEKRSTJANI

Krstjanska prirodna sloga krsta i polumjeseca.

Nekrstjanski islamski polumjesec i ortodoksno-rimokatolički nekrstjanski krst.

“Luna i krst, dva strašna simvola –
njihovo je na grobnice carstvo.”

(P. P. Njegoš)

Kad se duh prirodnog krstjanskog krsta (Sunca) i polumjeseca (Lune) podijelio na dva neprirodna i strana ideološko-politička duha avramskih religija, onda je nastupilo stanje opisano u Njegoševim stihovima.

TRAČKI BESI

Kod Srba i kod bivših Srba postoji riječ BESEDA (BESJEDA, BISIDA) sa današnjim značenjem GOVOR. Odakle potiče i kako je nastala riječ BESEDA?

Sanskritsko VEDA znači ZNANJE, DOBROBIT, DOBITAK. Korijen riječi VEDA nije VED-, nego ED koje se nalazi u sanskritskom EDH (एध्) što znači ŠIRENJE, RAST, NAPREDAK, JAČANJE, BLAGOSLOV, ŽELJA ZA DOBROBIT I SREĆU. Osnovni korijen u riječi EDH je sanskritsko ED (एड्i) i znači imperativno GLE, VIDI:

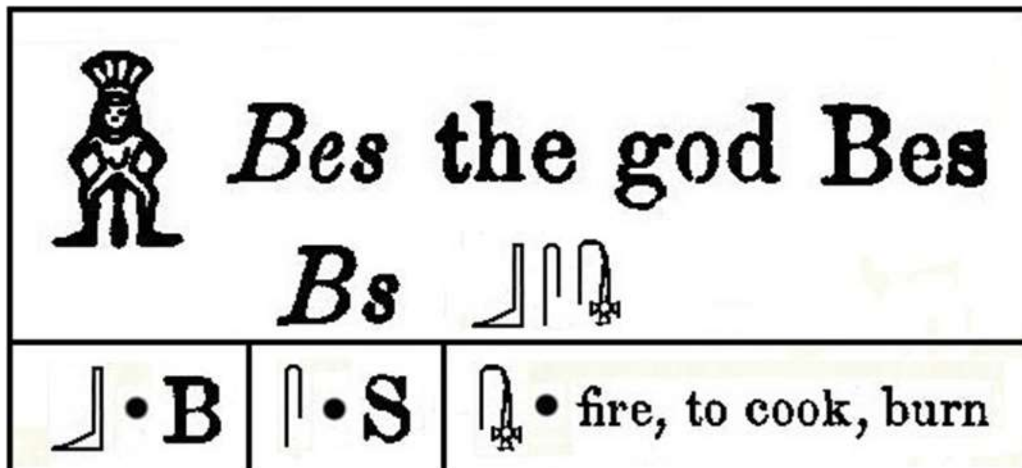
- BES-ED > BESEDA
- BES-ED-NIK > BESEDNIK

Keltski (korniški) BESADOW je MOLITVA (1).

Sanskritsko EDHATE (एधते) je duži oblik riječi EDH i takođe znači ŠIRENJE, RAST, NAPREDAK, JAČANJE, BLAGOSLOV, ŽELJA ZA DOBROBIT I SREĆU.

BES-EDATHE > BESEDATHI > BESEDATI > BESEDITI

Sanskritsko IḌĀ (इडा) znači BOGOSLUŽBENO PRINOŠENJE DARA i ime je boginje govora (2): BES-IDDA > BESIDA (ikavski), ekavsko BESEDA (Skandinavsko EDA je PRIČA).

A šta u riječi BESEDA znači BES? Daničić kaže da je u riječi BE-SJEDA korijen BHAS sa značenjem ZUJATI (3), ali nije tako! Tačno je da sanskritsko BHĀS (भास्) znači GOVOR, ali znači još i SVJETLOST, SJAJ, SLAVA. Vrlo je teško da ono dugo Ā u riječi BHĀS pređe u kratko E u riječi BES. Ima li nešto približnije? Ima! To je BES iz srbskog jezika: BES je emotivna VATRA koja obuzima čovjeka u ljutnji ili govoru. Tako je BESEDA (BES-EDA, BISI-DA) VATRENA PRIČA. VATRA je SJAJ, SVJETLOST, SLAVA i to je značenje sanskritskog BHĀS na koje se poziva Daničić. Značenje imena egipatskog boga BESA je VATRA.

Trački BESI (Βησσοὶ, Βέσσοι) (4) bili su sveštenici u Dionisijevom hramu u Rodopskim planinama. Evo šta o njima kaže Herodot u svojoj Istoriji:

"Satre pak, koliko je meni poznato, nisu nikad priznavali ničiju vlast, nego su jedini od Tračana koji i danas žive slobodno. Žive, naime, na visokim planinama, koje su obrasle gustim šumama i pokrivene su snijegom, i odlični su ratnici. To su oni isti koji su osnovali Dionisijevo proročište. To proročište nalazi se na najvišim planinama i u njemu svešteničku službu vrši satrejski rod Besi, a vrhovni sveštenici obavljaju dvosmislena proročanstva, kao i ona u Delfima, i ni u čemu se ne razlikuje od ovoga." (5)

BESI su obavljali prvosvešteničku i svešteničku službu u Dionisijevom hramu i dio te službe bila su njihova proročanstva. Nebeska tijela su VATRA, SJAJ, SLAVA. BESI su bili i astrolozi te su pratili položaje zvijezda i znakove zvijezda. Tako su čitali VATRENI GOVOR zvijezda, čitali su BESEDE zvijezda i kao takvi smatrani su NAMJESNICIMA ZVIJEZDA.

……………………….

(1) *Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum: A Dictionary of the ancient Celtic language of Cornwall, Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, p. 24.*

(2) *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dic-tionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 164.*

(3) *Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, obradio Đura Daničić, JAZU, Zagreb, 1880-1882. str. 240.*

(4) *Herodotus, History, VII, 111; Strabo, Geography, VII, V*

(5) *Herodot, VII, 111*

VOL, VOLO, BESI I BESARABIJA

Bal (Val), akadski bog Sunca (2600-2400 st. ere).

Ovdje ćemo pokazati zašto riječi VOLITI (VOLJETI, VOLETI) i VO (< VOL) imaju isti korijen.

Volo na keltskom gundestrupskom kotlu.

Riječ VOLITI naizgled je sinonim riječi LJUBITI, ali VOLITI i LJUBITI nisu istog značenja, jer VOLITI je emotivno stanje, a LJUBITI je tjelesna veza. Riječ VOLITI postojala je od početka svijeta i njeno najstarije značenje je ŽELJA, KRETANJE, SNAGA, SILA, MOĆ, ENERGIJA. VOLITI je VIS savršenstva, jer Bog VOLI i Bog je prvi VOLO i izvor prave VOLE, tj.

VOLJENJA (kao Ljubo ljubljenja).

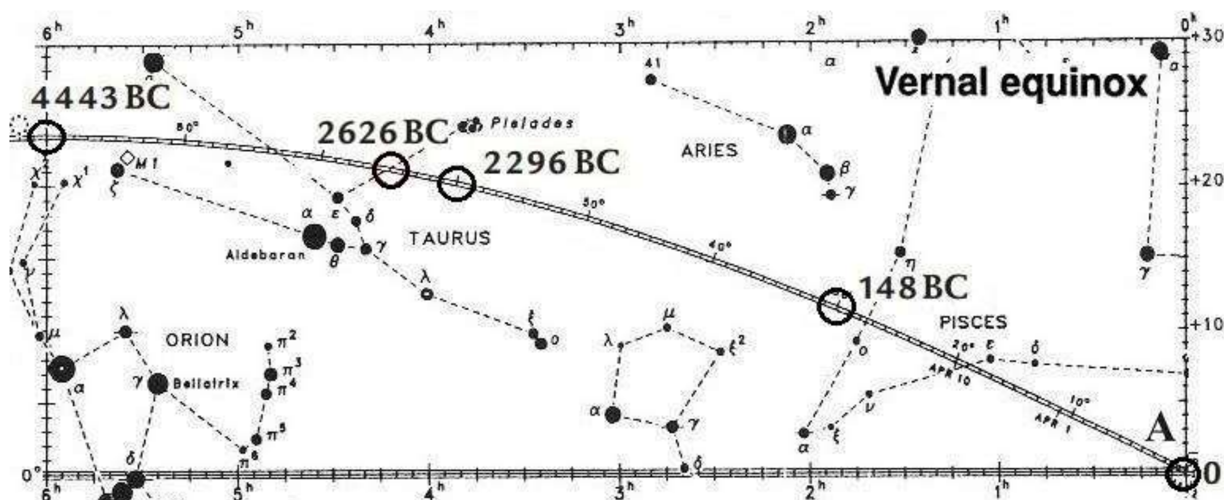
Riječ VOLITI izvedena je od drevne riječi VOL od koje je izvedena je i riječ VOLJA. Latinsko VŎLO znači ŽELJA, ali znači i BRZO KRETANJE. Latinsko VŎLO znači isto kao i latinsko i srbsko VĪS što bukvalno znači SNAGA, SILA, MOĆ.

Latinski VŎLO = ŽELJA, POŽELJAN
Latinski VŎLO = BRZO KRETANJE
Latinski VŎLO = VIS = SNAGA, SILA, MOĆ, ENERGIJA

VOLO je SUNCE. SUNCE sve jednako VOLI. Ono je ŽELJA svega živog na zemlji. Ono se BRZO KREĆE, ono je VIS, SNAGA, SILA, MOĆ, ENERGIJA. Pošto u proljeće Sunce prolazi kroz sazviježđe koje liči na VOLU (junca), sazviježđe proljetnog Sunca VOLE dobilo je ime VOLO.

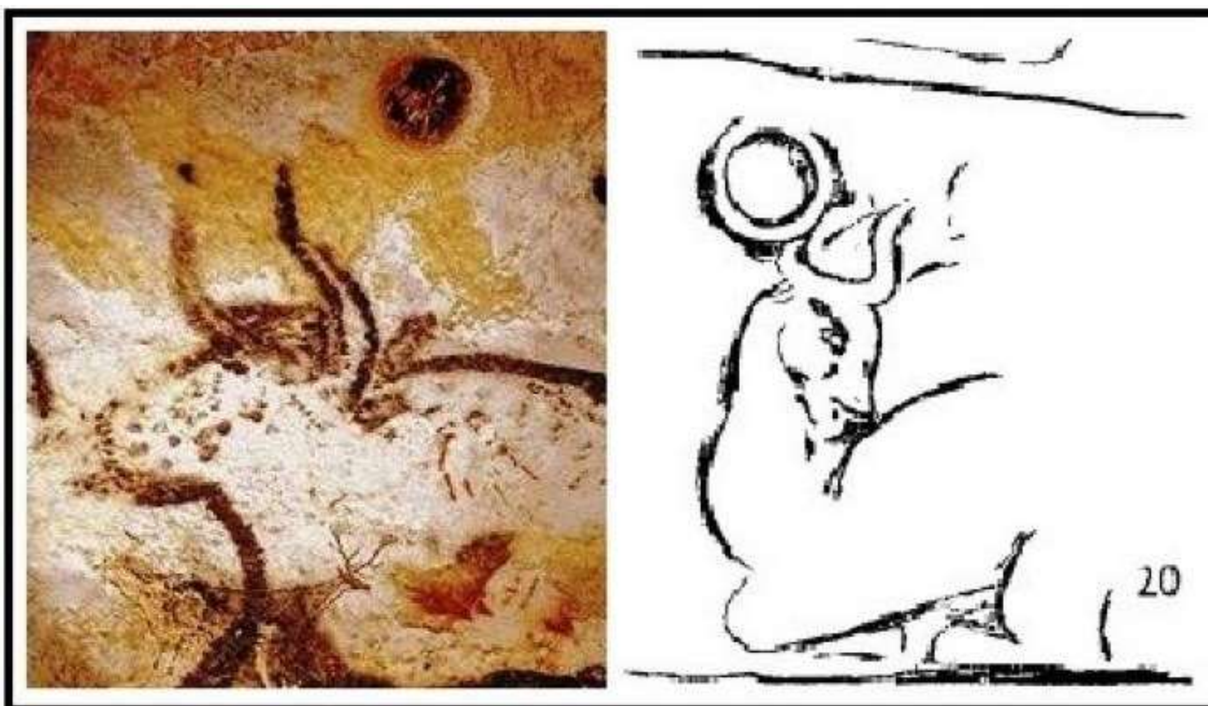

Iznad nozdrva vole je nebeski presto kao krajnja tačka Sunca na južnom nebu na dan zimske kratkodnevnice. Sunčevim kolovratom označena je krajnja tačka Sunca na sjevernom nebu na dan ljetne dugodnevnice.

Početak proljeća nakon biblijskog potopa 2626. godine.

Pogledajmo mapu neba i zodijački znak i mjesto Sunca na prvi dan proljeća neposredno po završetku velikog biblijskog potopa 2626. g. st. ere: tada je počinjalo proljeće kad Sunce uđe u znak VŎLE. Već oko 6500 godina VŎLO (SUNCE PROLJEĆA) prolazi u proljeće kroz zodijački znak VŎLE (poslije su ime VOLO preokrenuli u ime Bik, Taurus).

Sunce iznad rogova bika na piktografu lijevo (Lascaux Cave, France) i na stećku (Lovreč, Bekavci, Imotski).

Sunce je volan vremena. Ono je srce, razum i duša svijeta.

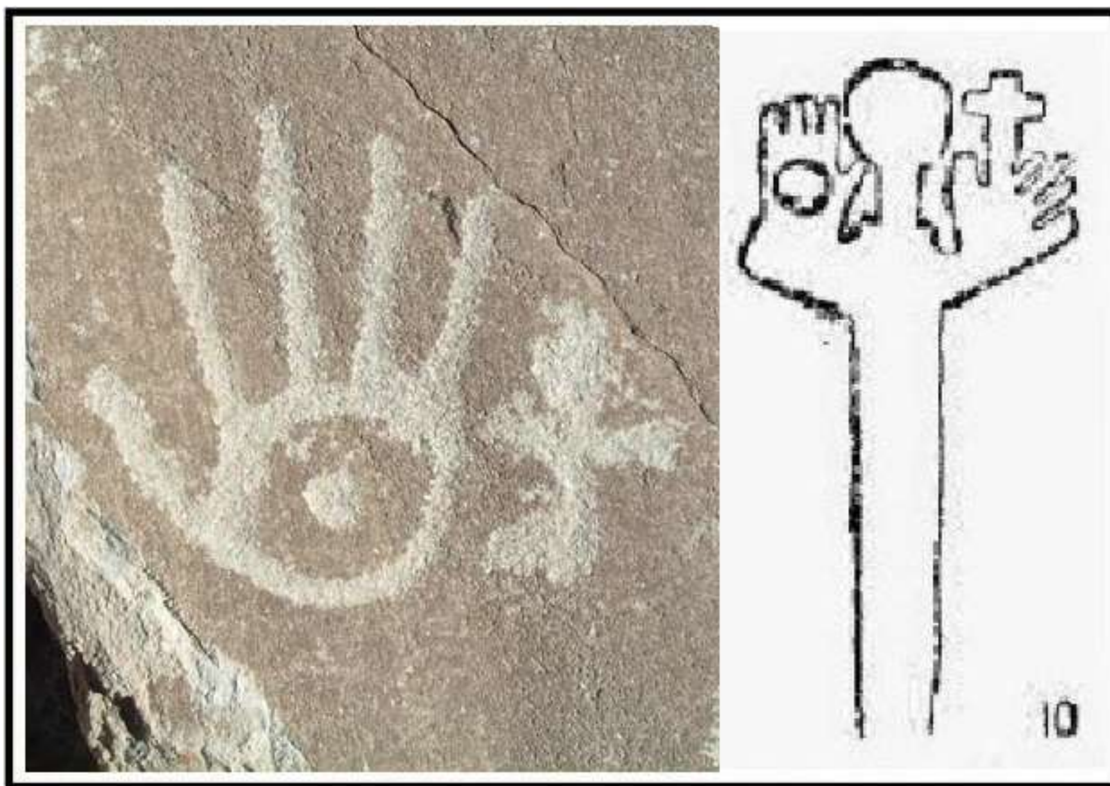
Sunce UPRAVLJA VREMENOM, a upavljač auta je VOLAN. Latinsko VOLĀNS znači LETENJE i BRZO KRETANJE i nikako ne može biti od francuskog VOLANT, za koje kažu da je od latinskog VOLARE. Lingvisti priznaju da ne znaju porijeklo latinskog VOLARE, a to je upravo riječ VOLAN koja je starija od latinskog VOLARE. SUNCE je VOLAN, jer je ono UPRAVLJAČ VREMENA i GODIŠNJIH DOBA. Kanariski (Kannada) jezik je druidski jezik južne Indije i ogranak je sanskrita. Kanarisko WOḶANKE [1] znači i KONTROLA i kako VOLANOM kontrolišemo auto, tako Sunce VOLAN kontroliše vrijeme. Obratimo pažnju na riječi kanariskog (Kannada) jezika:

• WOḶ = DOBRO, VRSNO, ODLIČNO, SAVRŠENO [2]
• WOḶA = UNUTRAŠNJI, DUŠEVNI, DRŽATI [3]
• WOLANDA = VELIKODUŠAN, LJUBAZAN, MILOSTIV [4]
• WOḶḶA-KOḶḶU = TREPERITI, TALASATI, OSCILIRATI, KRETNJA [5]
• WOLAPU, WOLAMPU, WOLAPE = ČISTOTA [6]
• WOLAVU = VOLJETI, LJUBAV [7]
• WOLI, WOLIYU = BLAGONAKLON, ŠARMANTAN, CIJENJEN, ŽELJEN, IZABRAN [8]
• WOLUME = LJUBAZNOST, VOLJENJE, LJUBAV, UŽIVANJE, USHIĆENJE [9]
• WOLE = SRCE, MJESTO VATRE, SJATI [10]
• WOLEDÁDU, WOLÁDU = KRETATI TREPERITI, TALASATI, VIBRIRATI [11]
• WOḶITU = DOBAR, ODLIČAN [12]

• WOḶPU = DOBAR, PRAVI, ODLIČAN [13]
• WOḶḶÁSAM = LIJEP, KRŠAN, ZGODAN [14]
• WOḶḶÉ = DOBAR, IZVRSTAN, PRAVI, SAVRŠEN [15]

Kanarisko **W** jednako je latinskom **V** i grčkom **B**. I pogledajmo keltsko (gaelik) BOLANTA = DOBAR, ODLIČAN, SAVRŠEN [16]. Kelti su imali glas V jer imena mnogih plemena počinjala su sa V kao nrp. VOLKAE, VOLUNTI, VOLKIJANI i mnogi drugi. Dakle je i današnje BOLANTA u starini bilo VOLANTA. Nije li slovenski bog VOLOS bio i bog poezije? Da, jesta, a na gaeliku PJESNIK, UMJETNIK, STVARALAC je BOL [17].

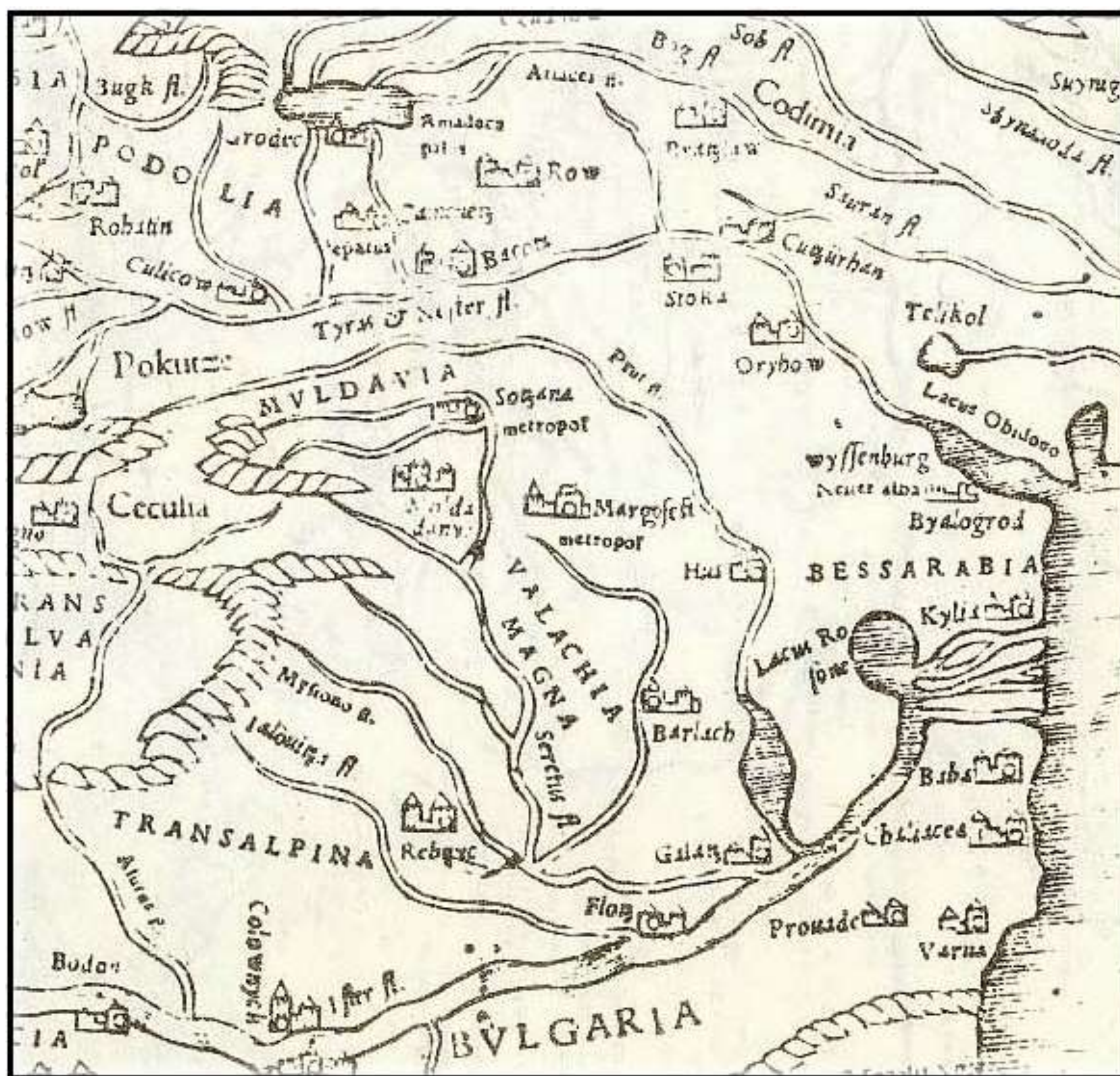
Grčko VOLVÓS (βολβός) = GOMOLJ, LOPTICA (Sunce je loptica).
Grčko VÓLOS (Βόλος) = BACITI (svaki bačeni predmet leti: Sunce leti).
Talijansko VOLO je LET: Sunce VOLO leti nebom.

Znak ljetnog solsticija: uzdignuto Sunce u desnoj i uzdignuti krst u lijevoj ruci na piktografu (Tanum, Sweden) i na stećku (Raška Gora, Mostar). Latinsko VŎLA znaci DLAN (Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language, London, Baldwin and Co.; and G. B. Whittaker, 1828, p. 519).

Badaga jezik (Kannada Bagada) je dijalekt dravidskog kannada jezika (južna Indija, region Nilgiri Hills, Tamil Nadu). Na bagada jeziku VOLLE [18] znači DOBAR. Na drugom kanariskom dijalektu zvanom kurumba (Kannada Kurumba, Tamil-Kannada) plemena Kuruba VOLLE [19] takođe znači DOBAR. Riječ VOLLE [20] i na dravidskom jeziku Kóta znači DOBAR.

Sve prethodno nabrojane riječi sa korijenom VOL- (WOL-) imenuje najljepše pojmove, a sve to najljepše su atributi Sunca: Sunce je VOLO, tj. VOLITELJ SVIJETA.

Valačija (Valachia) i Besarabija (Bessarabia), zemlje Besa.

Zastava Besarabije

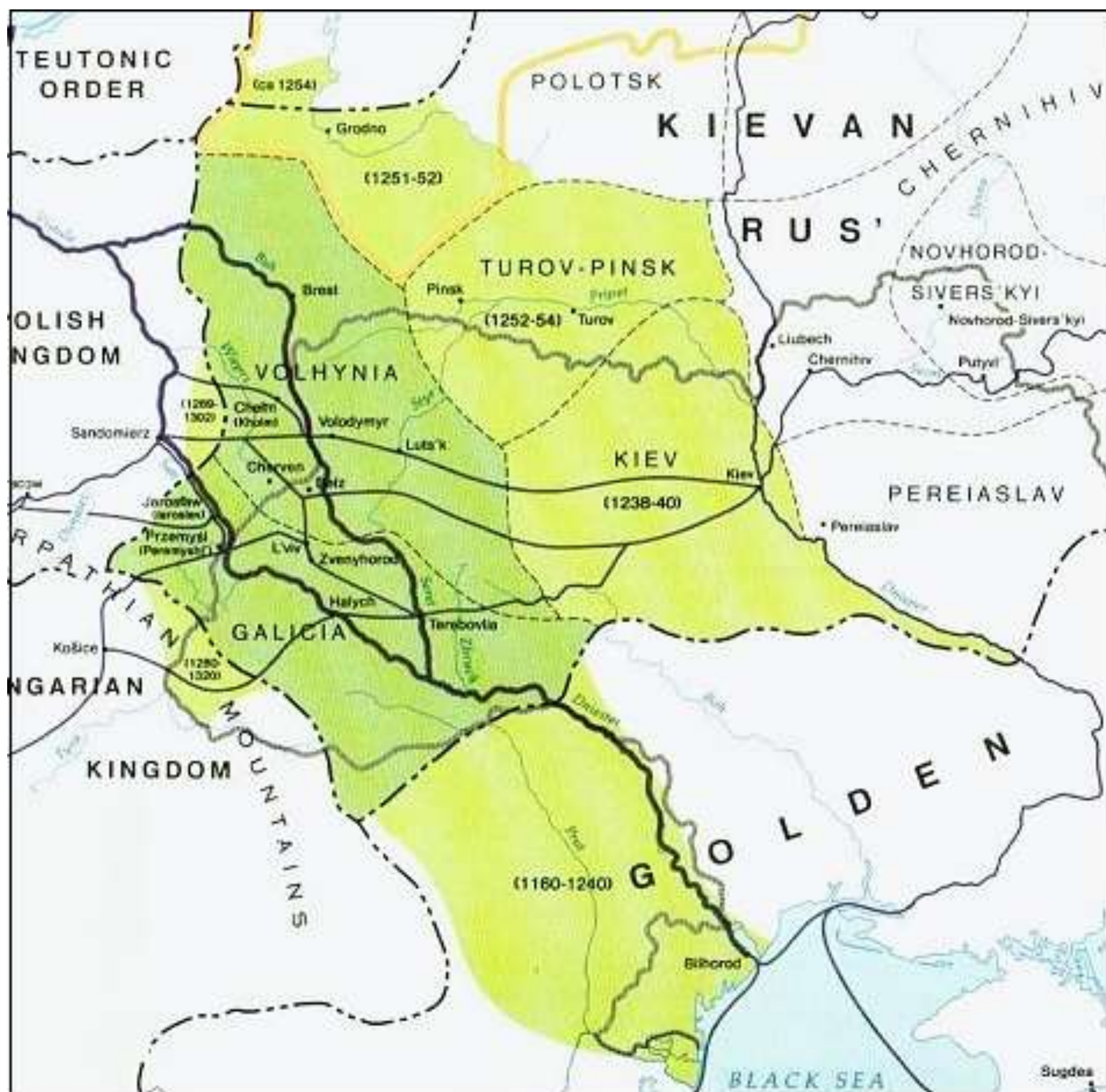
A sad prelazimo na drugi dio priče, priče o tračkom plemenu Satre i njihovim BESIMA, o VOLHIMA, WALHIMA i VLASIMA; o BESARABIJI, WALACIJI i VOLONIJI.

Govoreći o tračkom plemenu Satre i Besima kao njihovom ogranku, Herodot piše:

"Satre pak, koliko je meni poznato, nisu nikad priznavali ničiju vlast, nego su jedini od Tračana koji i danas žive slobodno. Žive, naime, na visokim planinama, koje su obrasle gustim šumama i pokrivene su snijegom, i odlični su ratnici. To su oni isti koji su osnovali Dionisijevo proročište. To proročište nalazi se na najvišim planinama i u njemu sveštenicku službu vrši satrejski rod Besi, a vrhovni sveštenici obavljaju dvosmislena proro-čanstva, kao i ona u Delfima, i ni u čemu se ne razlikuje od ovoga." [21]

Srbsko BESEDA je složenica: BES-EDA (ek.), BES-IDA (ik.). Riječ BES znači VATRA, riječ EDA je korijen u sanskritskom VEDA (वेद) što znači SVETO ZNANJE. Skandinavsko EDDA je OBJAVA, PRIČA, PISANJE. I gle: sanskritsko VOLAKA (वोलक) znači PISAC. Od riječi VOLAKA (koja znači PISANJE) potiče staroslovensko VOLH.

Sa tračkog Balkana širili su se Besi preko Dunava i Dacijom preko Karpata ka Rusiji i Poljskoj. Današnja Rumunija postala je zemlja VALAČIJA, istočno je BESARABIJA, sjeverno ka Poljskoj pružala se VOLONIJA.

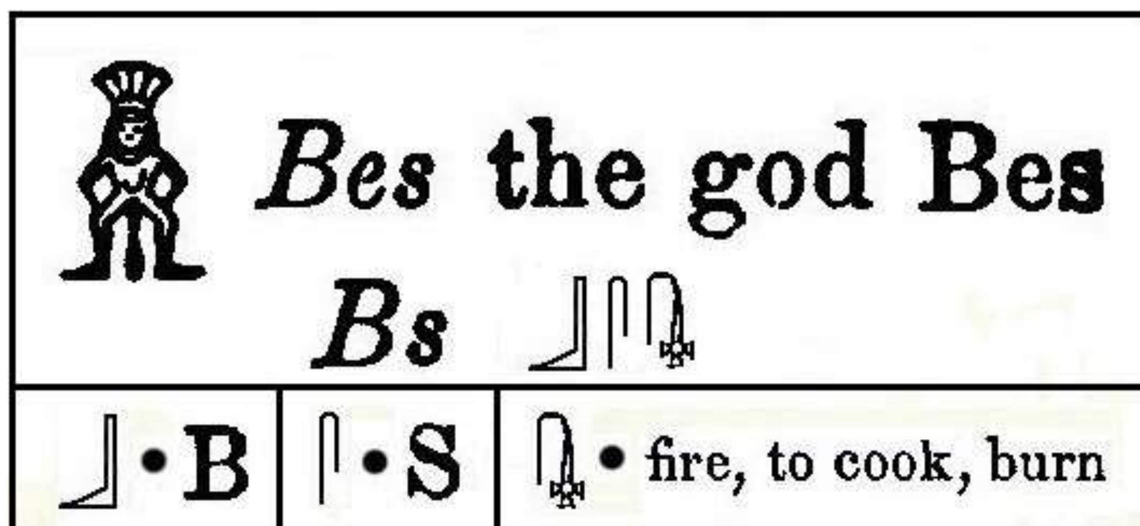

Volhonija

Sanskritsko VALHATE (वल्हते), VALH (वल्ह्) znači ODLIČAN, SAVRŠEN. Odatle je postalo ime VALH sto je metatezom AL dalo VLAH.

VOLH je ODLIČAN i SAVRŠEN te ja kao takav VOLŠEBAN, tj. ČAROBAN, MAGIČAN.

Slovenski VOLHI su pisci BESEDA (molitvi) i oni su krvni i staleški potomci tračkih BESA: VALH = VOLH. VOLH je vjest PISAR, PISAC i SVEŠTENIK VOLE (SUNCA).

Ime egipatskog boga Bes pisano je “Bs” što znači “vatra”.

Bes astrolog

Toponim BESESARABIA sastoji se ot tri riječi: BES-SAR-RAB:

1. tračansko BES = VATRA

2. keltsko SER = ZVIJEZDE [22]
3. keltsko RABH = STRAŽAR, ČUVAR [23]

BES-SAR-RABH > BESARAB = VATRE ZVIJEZDA ČUVAR = ČUVAR VATRE ZVIJEZDA.

………………………………..

[1] Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, p. 211.

[2] Ib. p. 210.

[3] Ib.

[4] Ib. p. 209.

[5] Ib.

[6] Ib.

[7] Ib.

[8] Ib.

[9] Ib. p. 210.

[10] Ib.

[11] Ib.

[12] Ib. p. 211.

[13] Ib.

[14] Ib.

[15] Ib.

[16] Norman Macleod, A Dictionary of the Gaelik language, Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866, p. 78.

[17] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Volume 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co., 1902-, p. 108.

[18] Sir William Wilson, Hunter A Comparative Dictionary of the Languages of India and High Asia: With a Dissertation, London, Trübner & Co., 1868, p.174)

[19] Ib.

[20] Ib.

[21] Herodot, VII, 111.

[22] William Richards, A pocket dictionary, Welsh-English - Geiriadur llogell, Cymraeg a Saesoneg, Publisher Wrexham : R. Hughes ; London : Simpkin, Marshall, 1861, p. 248.

[23] Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 205.

BRIONI

Brioni

Govore strani i domaći državni istoričari novijeg i savremenog doba da su u jadranskom primorju živjeli Iliri koji su, kažu, bili preci današnjih Šiptara. Nije istina, lažu! Ko su bili Iliri pokazaće i ime ostrva BRIONI. To su ona čuvena Titova ostrva u Jadranu kod Istre. Zašto su ostrva nazvana BRIONI i čija je to riječ? Pogledajmo: keltsko (gaelik) BRIONN znači LJEPOTA. (1)

Oblik BRIONN (BRION) je nominativ jednine, a BRIONNI, tj. BRIONI su oblik množine, jer je to grupa LIJEPIH ostrva. To je keltska (tračka) riječ, jer Kelti su Cimbri (Cimerijani) i istog su porijekla kao i Talijani: od Talmaza!

Ilira kao posebnog naroda nije bilo (postojala je Ilirija kao oblast), već su to domorodačka plemena Tračana koji su potomci Talmaza zvanog Tilmak, Tilmik, Tilmek, Tulmez, Tiroš, Taur. On bješe sin Togarmin (Thorgamin, Torhgamin), unuk Gomerov, praunuk Jafetov, čukununuk Nojev. Tračani i Cimerijani bili su jedan narod (vidi: Strabo, I,3,21; XIII,1,8).

I čujte, Srbi i počujte Hrvati i Bošnjaci: vaši istoričari tuđe su sluge i dušmani su vaši, jer vam kriju istinu o genezi vašeg istinitog porijekla. Jeste u 6. vijeku bila invazija Slovena, jesu se ratničke grupe Slovena nastanjivale na Balkanu sve do početka 9. vijeka, ali većinskom dijelu tih Slovena originalni korijeni su sa Balkana.

....

(1) Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Volume 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, p. 124.

NEKAD BILO

Ivanjske i petrovske lile od tanke kore spremne su za večernje paljenje.

Primjer kako uporedna lingvistika svjedoči da su svi narodi nekad bili jedan narod sa jednim jezikom: iako su ovdje riječi afričkih naroda i plemena, lako im je prepoznati značenja. Iz nekih riječi može se odgonetnuti značenje imena maloazijskog antičkog naroda Lelegeza (ogranak Pelazga), značenje imena slovenskih i keltskih bogova, značenje riječi ***lila*** i značenje imena cvijeta *ljiljan*. Pogledajmo:

• Egipat: CHROM, GROM, KROM = VATRA (Krom je bio bog drevnih Cimerijana, potonjih Kelta):
RA, RE = SUNCE,
IRI, BAL = OKO

• Jolofs jezik: SAFARA = VATRA (Sahara = vrelina),
LELEG = DAN (ime drevnog maloazijskog naroda Lelezgi).

• Mandigoes jezik: TĒLĒ = SUNCE, DAN (Sunce je nekad zvano “Volo”),

• Jalunkan jezik: TELLE = SUNCE (Sunce je nekad zvano “Volo”),

• Kanga jezik: JIRO = SUNCE (Sunce je Jarilo, Jaro),

• Wawu jezik: JIRRI = SUNCE (Jari, Jaro, Juri),

• Affadeh jezik: ZU = SUNCE (Su…),

• Madagaskar: LELAFFU = VATRA,
WOELAU, VOLĀN, BO, BOLAN, VOLAN = MJESEC,

• Kossa jezik: UMLILO = VATRA (lilo = lila, umu milo),
LÉLANGA = SUNCE (lila, Lela),
IMINE = DAN (i mine),

• Caffres jezik: LILO = VATRA (Lelo, Leljo),
LELANGA = SUNCE (Lela > Lelan),

• Coronas: SORÖBH = SUNCE (Srbin),
SORÖKŎA = DAN (zoroka, zoran),

• Hottentots: SORE, SORRE, SORÈ, SORRI, SURRIE = SUNCE (sor- = zor-, zore, zori, surija),
TOHÂ = MJESEC (ime jednog od sinova Stefana Nemanje).

• Saldannä Bay: SORE = SUNCE (zore, zoro),

………………………….

Literatura:

Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, London, Samuel Clarke, 1843, p. 84-87.

HIJEROGLIF I SIMBOL NA STEĆKU

Simboli izlazećeg Sunca (egipatski hijeroglif i simbol na stećku).

Egipatsko “Xā” znači “soko” (soko je simbol Horusa).

OD VREMENA SUMERA DO STEĆKA

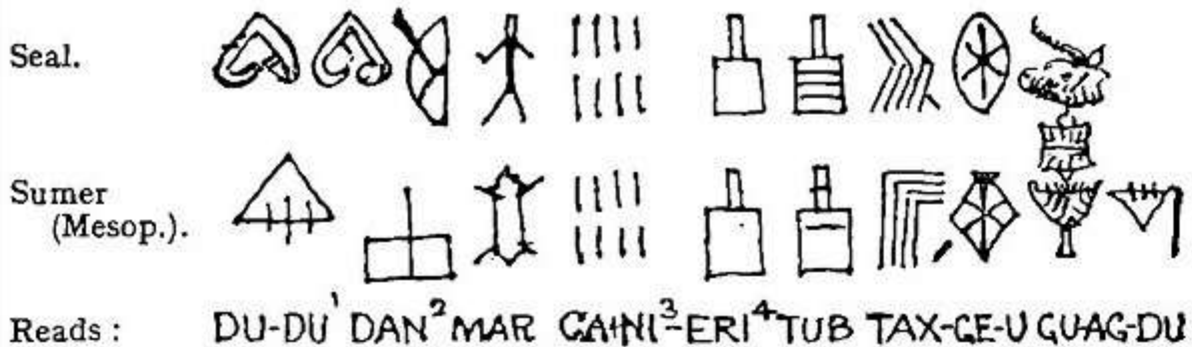
Indijski Harapa piktograf DU ili DUN znači VIS, HUM, BRIJEG, BRDO [1].

Kraljevska titula DUDU ili DEN čita se kao DA-NA, ili DU-NU, ili kao slog DAN ili DUN. DAN na sumerskom kao i na egipatskom i ostalim arijskim jezicima znači JAK, SNAŽAN, MOĆAN, SVEMOĆAN [2].

Sanskritsko DINA (दिन) = DAN
Sanskritsko DŪNA (दून) = OPALJEN, SPALJEN

No. 1. Seal of Dudu or Dan as Son of Gani-Eri

This very large seal (No. 8 in plate) reads :—

Transl. : DUDU DAN, Son of GANI-ERI, the tablet of the Minister, The Lord at *Agdu* Land.

FIG. 84.—Seal of DUDU DAN, Son of GANI-ERI, The Lord Minister at Agdu deciphered.

[1] This is clearly a conventional form of the Sumerian "Mound" sign *Du* duplicated.

[2] B. 279.

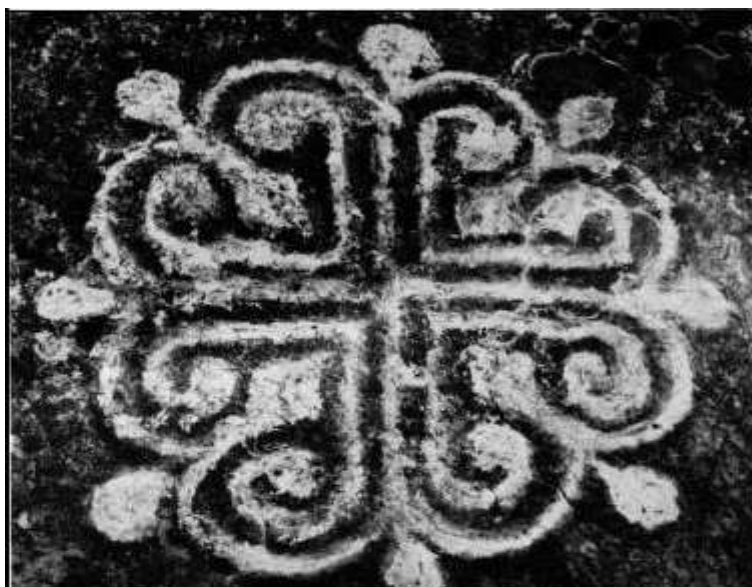
[3] These eight strokes have the Akkadian value of *Shakanu* or *Shukunu*, Br. 11978, 12185. These values are obtained by giving different polyphonous values of the four stroke-sign as *Sha*+ga+ni (cp. Br. 11942 f.). Thus the double four strokes give us *Ga-ni*.

[4] B. 39 ; Br. 889.

Indijski Harapa piktograf "Du" na pečatu ima srcasti oblik.

Pogledajmo sumersko DU (3) u nekim jezicima:

- keltski (gaelik) DUN = TVRĐAVA, UTVRĐENO BRDO, VIS, BRIJEG,
- keltski (velški) DUN = PLANINA
- hebrejski i haldejski DAN = VRHOVNI SUDIJA
- hebrejski DIN = VISINA, GOSPOD (ADON)
- arapski DON = PLEMENIT, VISOK
- staropersijski DUN = MOĆAN, SILAN
- staropersijski DAN = VRHOVNI SUDIJA
- tonkijski (vijetnamski) DUNG = VISOK
- tonkijski (vijetnamski) DIN = VRH
- koptski TON = PLANINA
- malajski DINI = VISOK

Motiv krst-rozete na stećku u Bivoljem Brdu kod Čapljine.

Sumer seal.

Reads : DU-DU

Harapa piktografi DU nalaze se i na nekim stećcima gdje je simboli godišnjih doba.

- frigijski (brigijski) DINI = VRH
- japanski TON = NAJVIŠI ČIN
- japanski TONO = KRALJ
- turski DUN = VISOK
- kongoanski TUNENE = VELIČANSTVEN
- talijanski DUNA = BREŽULJCI
- španski DON = GOSPODIN, GOSPOD
- baskijski (biskajski) DUN = EMINENCIJA, VISOST
- starosaksonski DUN = BRDO
- saksonski DUN = BRDO
- vandalski DUN = NAJVIŠE MJESTO
- njemački DUN = GRAD
- njemački i holandski DUNSEN = VELIČATI SE

- francuski DUNSE = DINE (brda pijeska)
- engleski DUNE = DINE (brda pijeska)
- irski DUN = GRAD

Na stećku na Bivoljem Brdu kod Čapljine u vidu krsta prikazana su četiri srcasta znaka kakve smo vidjeli na drevnom sumerskom pečatu. To je stilizovani solarni znak **C** (**S**) sa srbskog grba, a koriste ga i hrišćani u svojoj ikonografiji. Značenje mu je kao i na sumerskom pečatu: DU ili DUN = HUM, VIS, BRIJEG, BRDO = SNAŽAN, MOĆAN, SVEMOĆAN.

…………………………

[1] L. A. Waddell, Egyptian civilization of Sumer origin & real Chronology, Figure 34, London, Luzak & CO, 1930, p. 110.

[2] Ib. 112.

[3] R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 216.

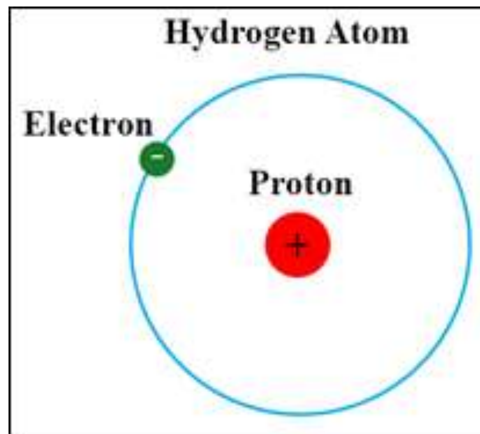
OD, ODAC I OTAC

Srbsko OTAC na grčkom je PATERAS (πατέρας), na latinskom PATER. Otkud u grčkom PATERAS i latinskom PATER korijen PAT-? To je od drevne riječi PAT koja je u srbskom dala riječ PUT (HOD). Sanskritsko PAT (पत्) znači LETEĆI, a PUT na sanskritu je PATHA (पथ), a na engleskom PATH.

U jeziku kosovskih Srba PUTENI znači OTAC (1), dok u književnom srbskom PUT znači i ljudsko TIJELO (2). Tako dolazimo do zaključka da su riječi PUT (tijelo) i HOD u neko drevno vrijeme značili isto, jer PUT je u HODU i HOD je u PUTU: PUTNIK PUTUJE PUTOM, HODAC HODA PUTOM.

Ako pretpostavimo da u početku nije bilo glasa H (kao što se i danas ne često ne čuje u govoru), onda nije bilo HODAC, nego ODAC. I pogledajmo: osnova u riječi ODAC je OD.

Ko je ili šta je OD? OD je POKRETAČ koji pokreće SVE počevši od kretanja prvog stvorenog atoma materije u kojem se oko jednog protona kreće jedan elektron: atom VODONIKA od kojeg je VODA.

OD je KRETANJE. LETENJE je KRETANJE vazduhom i zato što je kretanje, LETENJE je takođe OD. Šta (H)ODA LETEĆI? To je SUNCE, metafora BOGA OCA.

I tako je išlo: OD > ODAC > OTAC (japanski: Otōsan, uzbekistanski: ota). Riječ OTAC preko riječi ODAC potiče od riječi OD.

Od riječi OD izvedeno je i GOD, GODINA. Pogledajmo GODOVE na stablu drveta: u centru je najstariji polazni (G)OD od kojeg lančano svake godine nastaje novi (G)OD. To je u bukvalnom smislu ODANJE i to je značenje riječi OTAC: najstariji ODAC je PRVI stvoreni čovjek, odnosno OTAC

od kojeg generacijski nastaju novi ODCI, tj. OCI. Onaj prvi ODAC (OTAC) kroz sjeme svog tijela dao je da raste tijelo drugog ODCA, ovaj trećem i tako to ODA kroz vijekove i milenijume. OTAC je NAŠ STARIJI ODAC KROZ VRIJEME.

A MATER? MATER je MATERIJA koja sjeme prethodnog ODCA pretvara u TIJELO novog ODCA.

Ratari znaju da se svako žitno sjeme vremenom izmetne, oslabi i nije za sjetvu. Tako biva i sa ljudskim sjemenom. Dokle sjeme prvog ODCA može da sačuva svoju tvoridbenu silu novog ODCA? Odgovor je prost: sve dotle dokle se rađaju zdrava pokoljenja, a kad se normalna priroda prvog ODCA bude izvitoperila u neprirodnu, onda je blizu kraj sijanja sjemena prvog ODCA i po mnogim znacima već živimo u tom vremenu. I tada dolazi ona biblijska vatra da se spali korov i pljeva.

RABH I RATHAN

Keltsko (gaelik) RABH [1], koje se kod Srba izgovara i piše kao RAB (Vuk Karadžić je u 19. vijeku zapisao da se glas H kod Srba skoro potpuno izgubio) i koje je po krivoj crkveno-otrodoksnoj teologiji SPC natureno narodu sa lažnim značenjem ROB, bukvalno znači STRAŽAR, ČUVAR. Pravi Srbin je na Božijoj straži i čuva Božije na Zemlji: istinu, pravdu, poštenje, milost, viteštvo, drevno znanje, tradiciju i druge pozitivne ljudske osobine i vrijednosti propisane ljudima po Božijem zakonu. Od riječi RABH je i riječ RABOŠ koji ČUVA sjećanje na događaj koji je urezanom linijom zabilježen.

Keltsko (gaelik) RATH [2] postalo je u srbskom RAT, a staro značenje riječi je NAPREDAK, KORIST, jer je rat bio (a nekima i ostao) grana ekonomije. RATHAN [3] je Keltima značilo POUZDANOST, SIGURNOST i to je zančenje savremenih srbskih riječi RATNIK i RATO.

....

[3] *Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, p. 205.*

[4] *Ib. p. 207.*

[5] *Ib.*

MANIPULATORI, IZMANIPULISANI I PARČE ISTINE

Šta će narodu religjske organizacije kad se u Boga može vjerovati i moliti se Bogu i bez njih? To je zbog manipulatora i manipulacija narodom!

Šta će narodu političke stranke kad se vođe naroda mogu birati i bez stranaka? I to je zbog manipulatora i manipulacija narodom.

Manipulatori kao "preosvećena, osvećena i izabrana" upravljačka kasta. Oni su Iluminati svog vastitog naroda i manipulacijama upravljaju narodom kao sporednom i nižom kastom neosvećenih i neizabranih.

Da bi manipulatori što lakse manipulisali, oni koriste i školski sistem, kroz koji, osim elementarnog znanja, daju i lažno znanje kao jedno od najmoćnijih sredstava manipulacije.

Evo jedan primjer kako se kroz školski sistem lažju umno deformiše pojedinac i narod, namečući cijelom narodu kolektivni kompleks niže vrijednosti da je repa bez korijena.

Zamo šta je PARČE pite, PARČE jabuke, PARČE ČOKOLADE. Hajde da vidimo čija je i otkud potiče riječ PARČE?

Korijen riječi PARČE je prosta riječ PAR. To su DVA dijela jedne cjeline, ili kao što Biblija za čovjeka i ženu kaže: "I biće dvoje jedno tijelo." (1.

Moj.2,24). Spomenućemo i sanskritsko PARA (पर) znači DRUGI, JOŠ NEKI. Evo kako se kaže PARČE na nekim stranim jezicima:

- engleski: PART
- gaelik: PAIRT
- katalonski: PART
- frizijski: DIEL
- danski: DEL
- norveški: DEL
- švedski: DEL
- holandski: DEEL
- francuski: PART, PARTIE
- malteski: PARTI
- galicijski: PARTE
- talijanski: PARTE
- portugalski: PARTE
- španski: PARTE
- latinski PARTEM

A šta "preosvećeni, osvećeni i izabrani" manipulatori govore o etimološkom porijeklu engleskog PART? Jedni lažovi traže vezu engleskog PART sa grčkim MEROS (Μέρος) koje nikakve morfološke veze nema sa engleskim PART [1]. Drugi govore lažući kako je englesko PART nastalo od francuskog PART koje je, kažu, izvedeno od latinskog PARTEM, a ovo PARTEM potiče od hipotetičkog, dakle izmišljenog latinskog *PARĔRE [2]. Neće psi laživi da kažu da je to od srbskog PAR.

U engleskom PART (što znači PARČE) korijen je srbsko PAR na Srbsko PAR prostije je i od sanskritskog PARA, a pošto je prostije, znači i da je starije. I gle: po zakonitosti prve palatalizacije u srbskom jeziku **K** ispred **E** prelazi u **Č**: PAR > PARKE > PARČE.

Na grčkom PARK je PARKO (πάρκο). Po čemu znamo da grčko PARKO nije izvorna grčka riječ, već posuđenica iz srbskog? Znamo po osnovi PAR (πάρ), što u grčkom znači UZETI, a UZETI se može SVE i SVAŠTA, a ne samo PARČE jednog istog.

Čija je "engleska" riječ PARK? Šta je PARK? PARK je odvojeno, omeđeno,

ograđeno zemljište, dakle je PARČE zemlje i PAR je ostalom zemljištu oko sebe.

Lažovi vele da je "englesko" PARK od francuskog PARC, ali su, kažu, našli i velško PARK, irsko i gaelik PAIRE, bretonsko PARK, švedsko i dansko PARK, holandsko PERK, talijansko PARCO i špansko PARQUET. Zaključak njihov je prepostavka da sve potiče od teutonskog originala i da su Kelti (velški jezik, irski i škotski gaelik) to posudili od njih. A originalne Teutone, čiste Kelte, svrstali su u Nijemce "Germane" nakon ponjemčivanja [3]. A pogledajmo srbsko PAR i ''englesko'' PARK PAR > PARK. Tako prosto da prostije ne može biti. Isto je i sa ŠPARTLA i ŠPARTATI kad se nešto PARTA:

a) S-PART-A-TI > ŠPARTATI = izdijeliti ili izbilježiti nešto na PARČADI bilo u bukvalnom smislu, bilo linijama ili pravcima kretanja;

b) S- PART-LA > ŠPARTLA = sredstvo kojim se PARČA.

Naveli smo PAR primjera, a ovakvih primjera je mnoštvo. Tragedija jednog naroda, pa i srbskog, je u tome što se u većinski neosvećeni i neizabrani dio naroda sami svojom voljom pokoravaju "preosvećenim, osvećenim i izabrananim''.

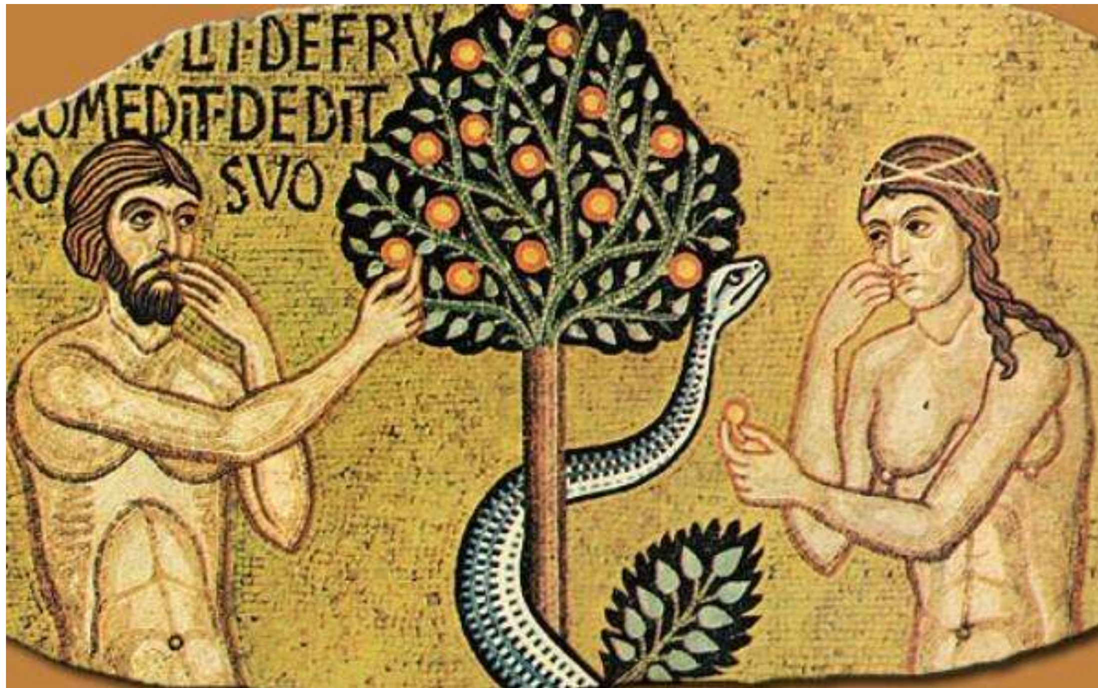
....

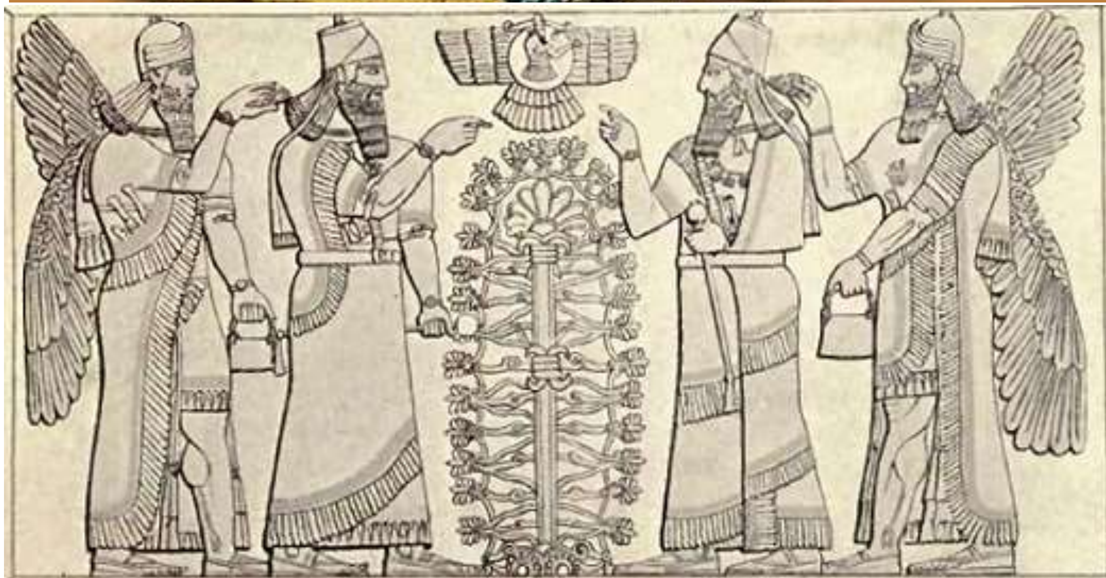
[1] George William Lemon, English etymology; or, A derivative dictionary of the English language, London, Printed for G. Roninson, 1783.

[2] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, p. 423.

[3] Ib. p. 422.

ADAM - POTOMAK PREADAMSKIH LJUDI

“U zadnjih dvije decenije nauka je dokazala da su Sumerci u pravu u svakom detalju kroz genetiku, lingvistiku, paleontologiju i arheologiju. Ljudski genomski projekt je dokazao da je Adam izdanak preadamskih ljudskih predaka sa boravištem u Nigerija-Kamerun području Zapadne Afrike.” *(Professor Catherine Acholon, They Lived Before Adam, Abuja, 2009; The Lost Testament of the Ancestors of Adam, Abuja, 2010.)*

Stećak u okolini Gusinja, Crna Gora.

Nekadašnji i današnji nadgrobni spomenici Srba svjedoče narodnu poslovicu nečije umne, duhovne i fizičke propasti: "Spala knjiga na dva slova."

Pogledajmo ukrasne motive na ovom stećku: sve nebeski simboli Sunca, simboli vaskrsenja, rajske svjetlosti i života! Svi ovi univerzalni simboli potiču još iz vremena vinčanske kulture, dakle iz vremena od prije 7500 go-

dina. A danas? Šta ima danas na nadgrobnicima? Ništa osim golgotskog krsta koji je simbol strašnih muka i užasne smrti. A nebesa, a rajsko vaskrsenje? Gdje su simboli nebesa i rajskog vaskrsenja?

LAŽNA NAUKA

Dub, dubina

Protiv širenja neznanja i lažnog znanja treba donijeti zakon isto kao protiv samozvanih iscjelitelja i ostalih prevaranata svakoraznih piramidalnih šema. Pogledajmo debilnu tvrdnju Petra Skoka, akademika Berlinsko-bečke lingvističke škole, o postanju srbske riječi DUBOK:

"Jasno je da su se na hrv.-srp. teritoriju unakrštavala četiri praslavenska pridjeva istog značenja, ali različitih etimologijskih korijena: **dblbokb, gilbokł, glpbokb, glybokb*." [1]

Svaka dubina je crna, tamna.

Skok kaže da je riječ DUBOK nastala od "četiri praslovenska pridjeva **dblbokb, gilbokł, glpbokb, glybokb* istog značenja, ali različitih etimologijskih korijena". Ova zvjezdica (*) ispred riječi znak je autorove pretpostavke, tj. autorova hipoteza. Sve to veze sa istinom i znanjem nema, jer je riječ DUBOK direktno iz jezika balkanskih Kelta, tj. Tračana: keltsko (gaelik) DUB [2] znači DUBOK, a keltsko DUBH [3] znači CRNILO, TAMA. Svaka DUBINA je CRNA: DUBOKA voda je CRNA, DUBOKI bunar je CRN, DUBOKA jama je CRNA, DUBOKI bezdan je CRN. DUPLJA u kojoj se ptica gnijezdi je DUBOKA I CRNA:

DUBH > DUBHOK > DUBOK

Hrast je DUB jer mu korijen raste duboko u zemlju i zato ga olujni vjetrovi ne mogu isčupati. Keltski bog CHROM DUBH znači SAVIJENI CRNI i odgovara srbskom (slovenskom) bogu HROMOM DABI. To je vrijeme Sunca jeseni, vrijeme kratkih dana i dugih noći, vrijeme boga CRNOBOGA.

....

[1] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, st. 451.

[2] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Volume 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 367.

[3] Ibid.

KUMIR I KUM

Keltsko (gaelik) CUM (KUM) znači DRŽATI [1]. Od CUM (kum) izvedeno je CUMA (KUMA) sa značenjem LIK, OBLIK, FIGURA [2]. U srbskom je to KUMIR.

Keltsko (gaelik) CUMAIL (KUMAIL) znači DRŽANJE, ČUVANJE, PROSLAVLJANJE [3].

Znaš li sad, Srbine, odakle potiče i šta znači srbsko KUM i KUMAŠIN? To je od još od onog vremena kad su Kelti bili Srbi i kad su Srbi bili Kelti. A bijaše to od Gomerovog doba.

Ime GOMER znači SAKUPLJAČ, ONAJ KO BRINE O PORODICI I OKUPLJA ČELJAD U GOMOLJ, U GOMILU. Ko tako brine o čeljadi, on je SAVRŠEN, PERFEKTAN, LJUDSKI KOMPLETNO UOBLIČEN [4]: GOMER = GOMIR > KUMIR.

....

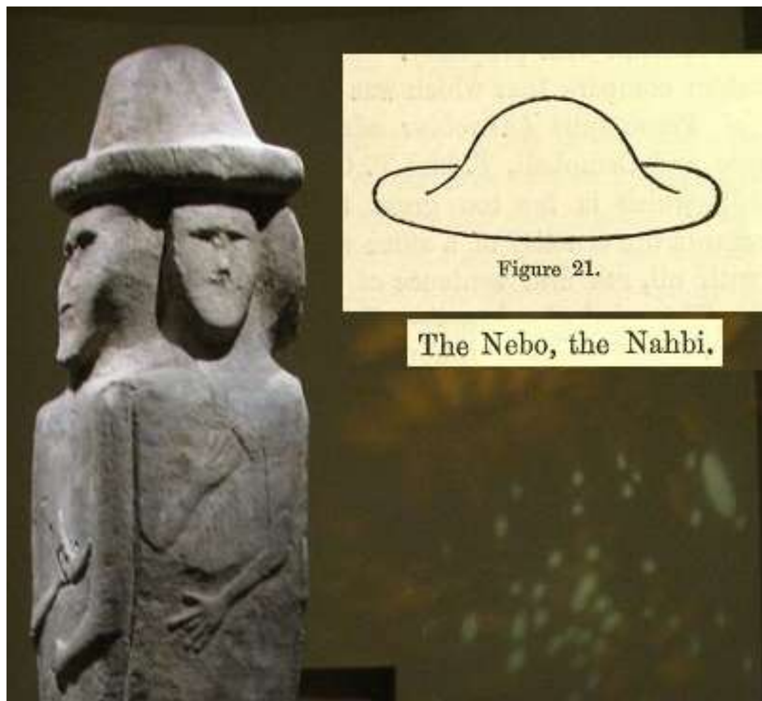
[1] Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. 95.

[2] Ibid.

[3] Ibid. pg. 96.

[4] William Smith, Dictionary of the Bible, Volume 2, New York: Published by Hurd and Houghton; Cambridge: Riverside Press, 1871, pg. 938.

SVETOVID DRŽI NEBO

Svetovidov kumir iz Zbruča pokazuje da Svetovid na glavi drži i nosi nebo (Thomas Inman, Ancient pagan and modern Christian symbolism, Second edition, New York, J. W. Bouton, 1875, p. 33).

Nebo na glavama kumira zvanih "hareubang" (Jeju island, Korea).

ABEREČKE, ABERTUTE

Simbolični prikaz jedne grupe djece u igri "aberečke-abertute."

U dječjim igrama i razbrajalicama ponekad je sačuvano i ono što se u istoriji i književnom jeziku zaturilo i izgubilo. Kao primjer toga navešćemo našu dječju igru ABEREČKE - ABERTUTE.

Dva reda djece uhvate se za ruke u "lanac" i stoje jedni nasuprot drugima na udaljenosti od oko 5-6 metara. Odabere se ko je prva, a ko druga grupa i onda prva grupa zaviče:

- ABEREČKE!

Druga grupa odgovara:

- ABERTUTE!

Prva grupa pita:

- ABER KOGA ĆETE?

Tada iz druge grupe prozovu npr. Milana iz suprotne grupe:

- ABER SILNOG MILANA!

Tada se Milan pušta iz svoje grupe i trčeći zalijeće se u lanac protivničke grupe sa namjerom da ga raskine. Ako ga raskine, ima pravo da odabere nekog iz te grupe i da ga kao pojačanje vodi u svoju grupu. Ako ne probije lanac, ostaje zarobljen u toj grupi. Koja grupa prva padne na samo jednog člana, ta je izgubila.

Pogledajmo čudne riječi ABEREČKE i ABERTUTE. U današnjem srbskom jeziku te riječi ne znače ništa, ali to su tri srbske riječi iz onih starih vremena kad su Srbi bili pod raznim imenima iliro-keltsko-tračkih plemena.

U izrazu ABEREČKE su dvije riječi: ABER REČKE. Dvije riječi su i u izrazu ABERTUTE: ABER TUTE.

Prva riječ je ABER [1]. To je keltska (gaelik) riječ sa značenjem UDRUŽITI SE, SPOJITI SE (kao što se spajaju ušća vodotoka). To su one dvije udružene grupe sa spojenim rukama kao dva lanca.

Druga riječ je REČKE od keltskog RÀCHD (čitaj: RAČD) znači SUDAR. [2]

Treća riječ je TUTE je od keltskog TOT (genitiv: TOTE > TUTE) što znači TALAS, VAL. [3] Dakle bi se igra mogla nazvati SPOJ SUDARA VALOVA.

....

[1] R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 2.

[2] Ib. pg. 455.

[3] Ib. pg. 562

DODOL, DODOLA I DODOLSKE PJESME

Najstarije srbske narodne pjesme su obredne dodolske pjesme. Uz određeni scenski ritual dodolske pjesme pjevaju se za vreme suše. Cilj im je da pjesmom molitveno umilostive Boga da podari kišu. U svom Rječniku Vuk piše:

"Nekoliko djevojaka, kad je suša, idu po selu od kuće do kuće, te pjevaju i slute da udari kiša. Jedna se djevojka svuče do košulje sa svijem, pa se onako gola uveže i obloži različnom travom i cvijećem tako, da se nigdje ne vidi ni malo, i to se zove dodola (načinila se kao dodola - reku djevojci, ili ženi, koja se mnogo nakitila po glavi): pa onda zađu od kuće do kuće. Kad dođu pred kuću, onda dodola igra sama, a one druge djevojke stanu u red i pjevaju različne pjesme; potom domaćica ili drugo kakvo čeljade uzme pun kotao ili kabao vode, te izlije na dodolu, a ona jednako igra i okreće se. U dodolskijem se pjesmama na kraju uza svaku vrstu: oj dodole, dodole!"

ALEKSAMENOV GRAFIT

Aleksamenov grafit

Na zidu jedne zgrade starog Rima, blizu Palatinskog brda, pronađen je grafit koji datira između 1-3. vijeka nove ere. Tu je na T-krstu prikazan raspeti čovjek sa konjskom glavom. Neki tvrde da je glava magareća, ali vrlo kratke uši pokazuju da se radi o konju, jer je konj simbol Sunca:

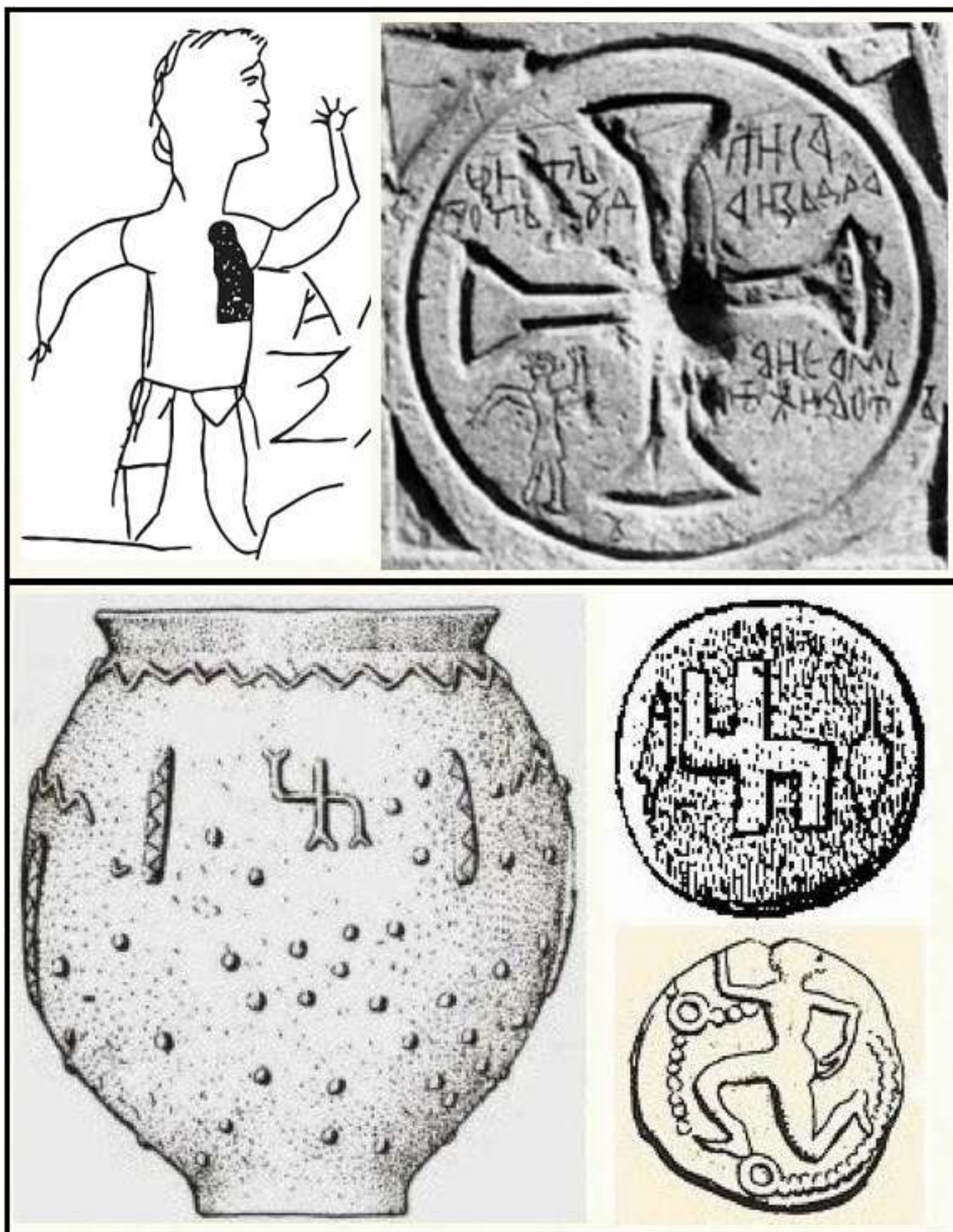
"Konj, simbol Sunca...." [1]

[2].

“Alexamenos worships his God”

Kažu da je to nacrtao neki rimski vojnik narugavši se tako svom poznaniku hrišćaninu i hrišćanskom Bogu. I gle: iako je grafit otkriven tek 1857. pri nekim iskopavanjim, oni u svojoj zamisli vide i vojnika i njegovo ruganje, tj. izmišljaju priču o porijeklu i značenju ovog grafita. Čak i da je prikazana glava magarca, a ne konja, smisao se suštinski ne mijenja, jer latinsko osnova AS je i u latinskom ASINUS (magarac) i sanskritsko ASU sa značenjem ŽIVOT [2].

Aleksamenov polozaj ruku u znaku svastike i isti takav znak rukama na ploci Kulina bana (13. vijek). Ispod lijevo je svastika na keramici kulture Starčeva (5800 - 5300 g. st. ere), na feničanskom novcu nađenom u dervnoj Gazi, a ispod je motiv takve svastike na keltskom novcu.

Nije ovo ničije ruganje hrišćanima, nego je kodirana gnostička poruka. Gnosticizam, po grčkom “gnosis (γνώσις) - “znanje”, kao sinkretički vjerski pokret bio je najjači u 2. vijeku hrišćanstva, ali je kao jeres “ugušen” u 4. veku kada je hrišćanstvo postalo zvanična religija Rimskog carstva. Gnosticizam je tajno opstao u crkvi i da je to tačno dokaz su mnogi ikonografski simboli čije značenje znaju samo arhijereji, a pojedini sveštenici i skoro svi obični vjernici o značenju tih simbola pojma nemaju i bulje u te “šare” kao telad u šarena vrata (po arhijerejima ovcama treba samo vjera, a ne znanje, jer i sam Isus reče da ne bacaju biser pred svinje).

Tu grafitu grčkim pismom piše: ΑΛΕΞΑ ΜΕΝΟΣ ΣΕΒΕΤΕ ΘΕΟΝ (Αλεξα μενος σεβετε θεον). Gore desno iznad raspeća je drevni simbol Y (RA), simbol SUNCA. Upisan na tom mjestu znak Y svakog gnostika odmah upućuje na Sunce. U toku godine Sunce putuje sjevernim i južnim nebom. Kad je na sjevernom nebu, to je vrijeme proljeća i ljeta, a na južnom je u vrijeme jeseni i zime. Granična linija između južnog i sjevernog neba je linija nebeskog ekvatora i ona se pruža od istoka do zapada i to je poprečna linija krsta, a uspravna linija označava pravac sjever-jug.

Sad pogledajmo položaj čovjeka lijevo ispred krsta i položaj njegovih ruku. Takav znak rukama sa vertikalom tijela čini svastiku. Ako je podignuta lijeva ruka, to je znak vremenu u kojem se Sunce od juga podiže ka sjeveru, vrijeme od prvog dana zime do prvog dana ljeta (svastika vaskrsenja). Ako je podigtnuta desna ruka, onda znači da Sunce od sjevera neba pada ka jugu i to je vrijeme od prvog dana ljeta do prvog dana zime.

Da li se po ovom grafitu može odrediti na koji se godišnje vremensko zbivanje tačno misli? Može, jer je čovjek sa podignutom lijevom rukom okrenut istoku, što znači da to je vrijeme od prvog dana zime do prvog dana ljeta, vrijeme podizanja Sunca.

Na grafitu piše: ALEKSA MENOS SEVETE TEON.

Grčko ALEKS (Ἄλεξ) znači BRANITI, ČUVATI, ŠTITITI [3]. Grčko MENOS (μενος) znači SILA, SNAGA, MOĆ [4]. Tako ALEKSA MENOS (Άλεξα μένος) znači ŠTIT MOĆNI, ČUVAR MOĆNI ili BRANITELJ MOĆNI.

Sa korijenom SEV (σεβ-) grčko SEVETE (σεβετε) znači VELIKI, ČASNI,

ŠTOVANI [5]. Grčko TEON (θεόν) znači BOG [6]:

ΑΛΕΞΑ ΜΕΝΟΣ ΣΕΒΕΤΕ ΘΕΟΝ = **ŠTIT SILNI ČASNI BOG**

U pravom (ezoterijskom) smislu Isus je Sunce, narodu predstavljeno u lažnom (egzoterisjkom) smislu u liku čovjeka Isusa. Naravno da će sveštenici reći da to nije istina i hula, ali pogledajte li ikone i freske prepune solarnih simbola, sve će vam biti jasno.

....

[1] David Frawley, Gods, Sages and Kings: Vedic Secrets of Ancient Civilization, Delhyi, Motilal Banarsidass Publisher, 1995, pg. 187.

[2] Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 121.

[3] Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, p. 59.

[4] Ib. p. 941.

[5] Ib. p. 1378.

[6] Rev. Alexander Roberts and James Donaldson, Ante-Nicene Christian Library: Translations of the Writings of the Fathers down to A.D. 325, Vol. 12; Edinburgh: T. & T. Clark, 1869, p. 269.

SEBRI DUŠANOVOG ZAKONIKA

"U podeli staleža stare srpske države bila su dva staleža s potpunim građanskim pravima koji su s kraljem, određenim načinom, državnu vlast delili; to su bili vlastela, nezavisni baštinici i imaoci većih zemalja, i sveštenstvo. Svekoliko ostalo građanstvo činilo je vrstu sebara. Sebar je značilo onoga ko nije ni vlastelin ni sveštenik. Svi su ostali uzimani za sebre, i među njima je bilo i sasvim slobodnih, nezavisnih ljudi." [1]

"Stanovništvo srpske kraljevine delilo se uglavnome na dvoje: 1) Plemstvo i 2) Otroci. U red plemstva dolazi više "crno" sveštenstvo; velika vlastela i vlastelčići. Još je ostao veliki broj slobodnih ljudi, koje se zvali "sebrima", ali je masa naroda većinom bila otroci. Otroci su bili a) kraljevski b) crkveni i v) vlastelski.

Otrocima su ljudi raznih nacionalnosti. Ovde ćemo da navedemo dužnosti i prava crkvenih otroka kao i njinu deobu po narodnosti koja je bila

rezultat zavojevanja tračkog polostrova slovenskim plemenima srpskog jezika i narodnosti." [2]

Sebri su pripadali od slovenskih Srba domorodačkim pokorenim narodima Balkana. Bili su diskrimisani i nisu mogli biti ni sveštenici, ni vlastela ni vlastelčići, niti vojnici. Dušnovim zakonikom sebrima je bilo strogo zabranjeno okupljanje na bilo kakvim saborima:

„Sebarskog sabora da ne bude; ko li se nađe kao sabornik, da mu se uši odrežu, i da se spale predvodnici." (Dušanov zakonik, član 55)

Ali gle: ako sebri kao stalež ne pripadaju slovenskim Srbima, znači li to da su ne samo posebni stalež, nego i posebni narod?

Nepisano je pravilo je da se u savremenim prevodima Zakonika ime *sebri* piše malim, a *Srbi*, *Vlasi* i *Arbanasi* velikim početnim slovom, iako crkvenoslovenski prepisi Zakonika ne razlikuju velika i mala slova, već je sve pisano jednom vrstom slova. Pisanjem malim slovom riječi *sebar* u književnom srbskom jeziku neosjetno se nameće misao da *sebri* nisu narod, već stalež. Tim malim slovom ***s*** krije se da su Sebri bili narod.

A sad idemo u potragu za značenjem i porijeklom riječi "sebar". Idemo prvo kod Rusa gje je *сябер*, *шабёр* značilo *težak*, *ratar*, *zemljoradnik*.

Sad idemo do litvanskog: litvansko *sẽbras* znači *drug*, *društvo*. U estonskom ima *sõber* što znači *drug*, *druženje*. Finsko *seura* je *društvo*, hindu *sabhā* znači *zbor*, *skupština*, *sabor*.

Neki tvrde da *sebri* znači *prosti ljudi*, *obični narod*, ali vidimo da *sebar*" i *sebri* u tom obliku i sa tim značenjem ne postoji ni u jednoj sličnoj riječi naprijed nabrojanih jezika. Ono što je uočljivo jeste: litvansko *sẽbras*, estonsko *sõber*, finsko *seura* i indijsko *sabha* znače *zajednica*, *društvo*, *skup*, *sabor*, a narod je društvo i skup ljudi istog jezika i iste kulture. Sebri jesu narod, ali od Slovena osvojeni i pokoreni, te su zato su u državi Nemanjića ropski poniženi i obespravljeni.

Zavirimo sad u Herodotove spise o Tračanima:

"Tračani su, poslije Inda, najveći narod na svijetu. Da su imali jednog poglavara i da su bili složni, oni bi, po mom mišljenju, bili nepobjedivi i najjači

narod na svijetu. Ali oni su za to nesposobni, i to se kod njih ne može da dogodi, pa su zato slabi. Imaju mnoga imena prema različitim pokrajinama, a običaji su im svima skoro isti, osim Geta i Trauza i plemena koja stanuju iznad Krestonaca." (Herodot, Istorija, 5, 3)

Tračani su veliko društvo jednorodnih naroda, veliki skup istorodnih naroda, dakle se na njih mogu odnositi riječi *sẽbras*, *sõber*, *seura* i *sabha*"koje znače *društvo*, *skup*:

"...trački narod protezao se od Kaspijskog do Tirenskog mora." [3]

I gle: indonezijsko "sebar" znači "širenje, široka rasprostranjenost, široko raširen, raspršten i svuda rasijan i rasejan" [4]:

SEBAR = ŠIROKO RASPROSTRANJEN, RASEJAN.

Keltski (velški) ***se*** znači *sjeme*, *klica*, *original* [5], ali znači i *zvijezda* [6].

Velško *bar* znači *vrh*, *vis* [7]. Tako SE-BAR daje SEBAR sa sljedećim značenjima:

a) SEBAR = SJEME VISINE, KLICA VISA, ORIGINAL VISINE,
b) SEBAR = ZVIJEZDA VISINE, ZVIJEZDA VRHA

I gle: značenje imena SEBAR upućuje misao na visinu neba i na neku zvijezdu!

Sebri su Tračani i oni su sjeme svih tračkih naroda. Pošto su široko rasprostranjeni i rašireni, pošto su široko rasejani, zvali su se i Raseni (Etrurci), Rasi, Rašani i svi su jedna rasijana rasa.

....

[1] Stojan Novaković, Zakonik Stefana Dušana, Deo drugi, Beograd, Državna štamparija, 1898, str. 174.

[2] Pantelija Slavkov Srećković, Istorija srpskoga naroda, Knjiga druga, Beograd, Kraljevsko-srpska državna štamparija, 1888, str. 321, 324.

[3] Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans, London, Parker, Son and Bourn, 1861, pg. 7.

[4] Alan M. Stevens and A. Ed. Schmidgall-Tellings, A comprehendsive Indonesian-English Dictionary, Ohio University Press, Athens, OH, 2004, pg. 885. (ISBN 979-433-385-5)

[5] Spurrell’s Welsh-English Dictionary, Tewlfth Edition, Edited by J. Bodvan Anwil, Tarmarten, W. Spurrell & Son, 1934. pg. 337.

[6] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymra-eg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. pg. 247.

[7] Ibid. pg. 40.

ON SEME SEJE

Za odrednicu "sijati" Skok kaže da je ovako nastala:

"Od *se-* sa starim, danas neproduktivnim sufiksom *-men* ie., sveslav. i praslav. *sjeme*, gen. *-ena* n = *séme* (ekavski, Kosmet, Buzet, Sovinjsko polje, Istra) = *sime* (ikavski), kol. na *-je sjemenje* n = *semënje* (Kosmet), na *-jača sjemenjača* = *semenjača* (krastavic, Kosmet) = na *-ăjka semenjâjka* (Kosmet), na *-ka sjemenka* = *sêmka* (Kosmet), izvedenica za *sjemenište* lat. *seminarium*." [1]

Skok tvrdi da je sijati nastalo od *se-* i starim, danas neproduktivnim su-fiksom *-men*, dakle ovako: SE-MEN. On ne kaže šta znači i odakle potičie SE-, a -MEN naziva neproduktivnim nastavkom. Kad pogledamo SE-MEN, jasno nam se kazuje značenje: SEMEN, tj. SEME. To nije SIJATI (SEJATI), nego je postalo prije SIJANJA koj je postalo od SEME.

Riječ SEME ima dva sloga: SE-ME. Šta je SE, a šta je M, saznaćemo iz velškog i gaelika koji su se kao dijelekti razvili iz drevnog keltskog jezika. Keltsko (velško) SE (*seon*) znači SEME, KLICA, ORIGINAL [2]. Velško ME = UZROK, ČINILAC, IZVRŠITELJ; ON [3].

Pogledajmo ME u srbskoj riječi MESO pa uporedimo sa ME u keltskoj (gaelik) riječi MEACAN od koje je, preko oblika MEASAN, izvedeno srbsko MESO. Galik MEACAN znači KLICA, KORIJEN, POTOMAK. [4]

Iz MESA (tijela) izlazi SJEME:

"A svega duša što dođoše s Jakovom u Misir, a izadjoše od bedara njegovih, osim žena sinova Jakovljevih, svega duša beše šezdeset i šest." (Knjiga stvaranja,46,26)

Keltsko (gaelik) SE znači ON [5], a u riječi SEO znači SUŠTINA, SUPSTANCA, MATERIJA [6]. U gaeliku MÉ znači isto što znači MÈITH [7] koje znači KAO ZEMLJA. [8]

Hajde da sad da se osvrnemo i na onostrani duhovno-mistički smisao ovih riječi;

a) SE (velški) = SEME, KLICA, ORIGINAL
b) SE (gaelik) = ON (lična zamjenica, 3. lice jed.)
c) ME (velški) ON = UZROK, ČINILAC, IZVRŠITELJ

Ko je ON? ON je SEME, KLICA, ORIGINAL; ON je UZROK, ČINILAC, IZVRŠITELJ (jedno od egipatskih imena Sunca je ON). To je BOG STVORITELJ i ON je SVOJOM SILOM u SEMENU.

6	
9	

Razvojni put znakova za brojeve 6 i 9

Gaelik SE ima i značenje ŠEST i od toga je i srbsko ŠEST [9]. Stvaranje svijeta završeno je za ŠEST dana. Iz SEMENA Jakovljevog tijela rođeno je ŠEZDESET ŠEST osoba.

Greek Alphabet

α	alpha	1
β	beta	2
γ	gamma	3
δ	delta	4
ε	epsilon	5
ϛ	stigma	6
ζ	zeta	7
η	eta	8
ϑ	theta	9

АЗБУКА

Ćirilica		Ime slova	Trans-literacija	Čita se kao
Slovo	Brojevna vrijednost			
ⰰ	1	azъ	a	a
Б	—	buky	b	b
В	2	vêdê	v	v
Г	3	glagoljǫ	g	g
Д	4	dobrê	d	d
Є	5	estъ	e	e/je
Ж	—	živêti	ž	ž
Ѕ	6	ʒêlo	ʒ	dz

Pogledajmo ćirilićne ZNAKOVE broja ŠEST: u grčkom se taj znak zove STIGMA i to bukvalno BILJEG, ZNAK. U glagoljici je u trougao naopako upisano arapsko 6 što je 9, a DEVET je broj UNIVERZALNE SAVRŠENOSTI. U srbskoj azbuci broj ŠEST je Ʒělo (Ʒ) i znači VRLO, DOBRO. I gle: *"Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro beše veoma. I bi veče i bi jutro, dan šesti."* (*Knjiga stvaranja,1,31)*

I ako primijetite da u vašem cvijetnjaku, bašti ili okolini niče i ono što nije ljudskom rukom SEJANO, znajte da ON SEME SEJE.

....

[1] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 230.

[2] Spurrell's Welsh-English Dictionary, Tewlfth Edition, Edited by J. Bodvan Anwil, Tarmarten, W. Spurrell & Son, 1934, pg. 337.

[3] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. pg. 231.

[4] Neil M'Alpine, A Pronouncing Gaelik Dictionary, Second Edition, Published by Stirling & Kenney, Edinburgh, 1833, pg. pg. 173.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 3, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-. 793.

[6] Ibid. Vol. 3. pg. 807.

[7] Ibid. Vol. 2. pg. 636.

[8] Ibid. pg. 647.

[9] Ibid. Vol. 3. pg. 793.

TOKE NA PRSIMA

Za odrednicu TOKA u svom "Etomološkom rječniku" P. Skok kaže:

“**toka** f (Kosmet, u izrazu: *da pravimo jednu toku* ‘da nazdravimo jedan drugome kucanjem čašu o čaš’). Turcizam tal. podrijetla (tur. *toka* < *tocco*, v. *töké*). Čist talijanizam t*occare* > *tokati*, *-a* (Perast, Dubrovnik, neosobno: toka me to učinit ‘moram to učiniti’, *što me je tokalo* ‘to me je zadesilo’, Crmnica *a tokaće me*, ‘morat ću’).” [1]

I kaže Skok da je TOKA turcizam talijanskog porijekla!? Kako turcizam može biti talijanskog porijekla? Ako je talijansko, onda je, po logici, i u turskom jeziku talijansko, zar ne?

Turci imaju riječ TOKA, ali tursko TOKA znači KOPČA, a talijansko TOCCO znači DODIR (TAK, TAKNUTI). TOKNUTI ili TAKNUTI je trenutna radnja, a tursko TOKA je KOPČANJE i to je trajna radnja. Dakle tursko TOKA nikako ne može biti talijanskog porijekla, jer ima drugačije značenje.

Talijansko TOCCO i kosovsko TOKANJE imaju stari i isto porijeklo i na to porijeklo usmjerava nas peraško i dubrovačko TOKA ME, ŠTO ME JE TOKALO. Tu je i crmničko TOKAČE ME. O čemu se ovdje radi? Radi se o duševnom stanju koje ih uznemirava nagoneći ih da nešto urade. Ni ovo

nema nikakve značenjske veze nema sa turskim TOKA koje znači KO-PČANJE. Šta znači i odakle potiče ovo TOKA (ME), TOKALO (ME), TOKA-ČE (ME)? To je ostalo još iz starih balkanskih vremena kad su preci većine današnjih Srba i većine ostalih "Južnih Slovena" bili Kelti, odnosno Tračani.

Keltsko (gaelik) TOG znači sljedeće: DIZANJE, RAST, RAZVESELITI, ODUŠEVLJENJE, POČAST, VELIČANJE, UZDIZANJE, ali znači i ZDRA-VICA [2]. Sve su to unutrašnja duševna stanja, tj. osjećanja.

Kad piju, ljudi se KUCNU čašama iz POČASTI, ODUŠEVLJENJA i VESELJA. Tada se i ZDRAVICE nabrajaju U ČAST. Na sahranama, zaduš-nicama i na groblju nema kucanja čašama, zar ne? Na Kosovu kažu da se TOKNU (TAKNU čašama). TOKAJU se čašama, TOKAJU se ZDRAVI-CAMA i NAZDRAVLJANJEM, te kroz TOKANJE jedan drugom odaju ČAST, VELIČAJU SE i jedan drugog duševno UZDIŽU. I gle:

TOG > TOGANJE > TOKANJE

Vidimo da je TOG uzrok koji pokreće (TOKA) ljude na akciju: TOG > TOGA > TOKA. Riječi TOKNUTI i TOKA izvedene su od keltskog TOG.

Kao posebnu riječ od već spomenute riječi TOKA, Skok navodi drugu riječ istog oblika, samo što je navodi u obliku množine: TOKE. U stvari je to ista riječ, ali ne znajući joj porijeklo, Skok pravi novu grešku i kaže:

"**tõke** f pl., gen. *toka* (Vuk, Kosmet) ‘kao oklop od srebra, pločica ná dolami, parte, kolut na ječermi (Hrvatska, Dalmacija)’ = *tok* m (Vodice) *puce uopće*. Na -li tökalija m (Vuk) *koji nosi toke*. Balkanski turcizam (tur. *toka Schnalle, halka*, odatle *tokalamak kopçalamak, schnallen*) iz termino-logije nošnje: bug., arb. *toka*.” [3]

TOKE na prsima nisu puce, nisu dugmad jer tursko TOKE znači KOPČE i to nije balkanski turcizam. Keltsko (gaelik) TOGAIL nastalo je od keltskog TOG, a to je riječ o kojoj smo već govorili. Sa osnovom TOG ovo TOGAIL znači isto kao i TOG: NAMETANJE, PRIVLAČNOST, POŠTOVANJE, UZ-DIZANJE, USPINJANJE [4]. Vidimo li u ovim značenjima opis ponosnog Crnogorca, Hercegovca, Krajišnika ili Ličanina sa TOKAMA? Da, to je to: naziv TOKE je od keltskog TOG > TOGA > TOKA.

Keltsko (gaelik) TOK znači UDARAC, a TOCADH je UDARANJE. [5]

Toke

Pošto TOKE na prsima služe ratnicima i za zaštitu od metka i sablje, keltsko TOGHAID upravo znači ZAŠTITA, ČUVANJE [6]. Englesko TOG znači OBUĆI, POKRITI, a oblačimo se i pokrivamo radi ZAŠTITE tijela. TOG je POKRIVAČ, ZAŠTITA, ČUVANJE, SIGURNOST. Kad smo zašti-ćeni i sigurni, onda smo i ODUŠEVLJENI, te se VELIČAMO i UZDIŽEMO kao što se veličala rimska gospoda u svojim TOGAMA.

TOKE su metalne pločice i poredane jedna do druge stvaraju svoje-vrsnu ploču na prsima, a irsko TÓCHAR je SABIJENO, STISNUTO MNO-ŠTVO; PLOČNIK. [7]

Sabijene metalne pločice na oklopu Dačana (motiv na Trajanovim stubu).

....

[1] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, st. 479.

[2] Edward Dwelly, The Illustrated Gaelic Dictionary, Vol. 3, Revised Edition, King's Road, Fleet, Hants, 1918, pg. 957.

[3] P. Skok, Ibid.

[4] Edward Dwelly, Ibid.

[5] Ibid. pg.956.

[6] Ibid. pg. 958.

[7] John O'Brien, Focalóir Gaoidhilge-sax-bhéarla, Or an Irish-English Dictionary, Paris, Printed by Nicolas-Francis Vallyre, 1768, pg. 479.

MALTERISANJE RAZUMA

Evo jedan primjer kako se znanjem, neznanjem i lažima može manipusati istinom i zavoditi narod za Goleš planinu. Pogledajmo to na primjeru riječi Starine Novaka u epskoj narodnoj pjesmi "Starina Novak i knez Bogoslav":

"A kadar sam stići i uteći
I na strašnu mjestu postajati;
Ne bojim se nikoga do boga!"

Riječ KADAR znači JAK, MOĆAN. Cija je ova riječ je i odakle potiče? Petar Skok kaže ovako:

"Balkanski turcizam arapskog podrijetla (ar. *kadir* > tur. *kadir*): arb. *kader*, bug. *kadar* kao pridjev invariabile pored *kadarén*." [1]

Po Skoku KADAR je balkanski turcizam arapskog porijekla. A pogledajmo: keltsko (velško) CADR (izgovara se i čita KADR) znači JAK, MOĆAN. [2]

Godinama pričam, pokazujem i dokazujem da su "Južni Sloveni" domorodci Balkana koji su u starini nazivani Tračanima, Keltima i Ilirima, a sve su to imena naroda jednog porijekla.

Istina i znanje skrivaju se radi malterisanja ljudskog razuma.

....

[1] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 12.

[2] Spurrell's Welsh-English Dictionary, Tewlfth Edition, Edited by J. Bodvan Anwil, Tarmarten, W. Spurrell & Son, 1934, pg. 63.

CUR JE KUR

Piše u jednom rječniku keltskog (gaelik) dijalekta da na irskom jeziku CUR (izgovara se i čita KUR) znači SNAGA, SILA, MOĆ, POLNA ZRE-LOST *(R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 168).*

I piše u na istoj stranici pomenutog rječnika da je CURAID isto što i HEROJ, a COURAICH je PONOS? Šta li bi to kod "Južnih Slovena" moglo da znači? To je KUR u riječi KURAC, a CURAID je heroj KURONJA koji ima KURAŽ da učini i ono što neki ne smiju ili ne mogu.

O RASENIMA

Svašta po starim knjigama ima, ali zaludu su stari pisci pisali, jer religij-sko-politički ideolozi uložili su i ulažu maksimalni trud u zaglupljivanju ljudi i naroda, te je zaludu pokušavati probiti blindirani oklop laži u glavama zombiranih idiota.

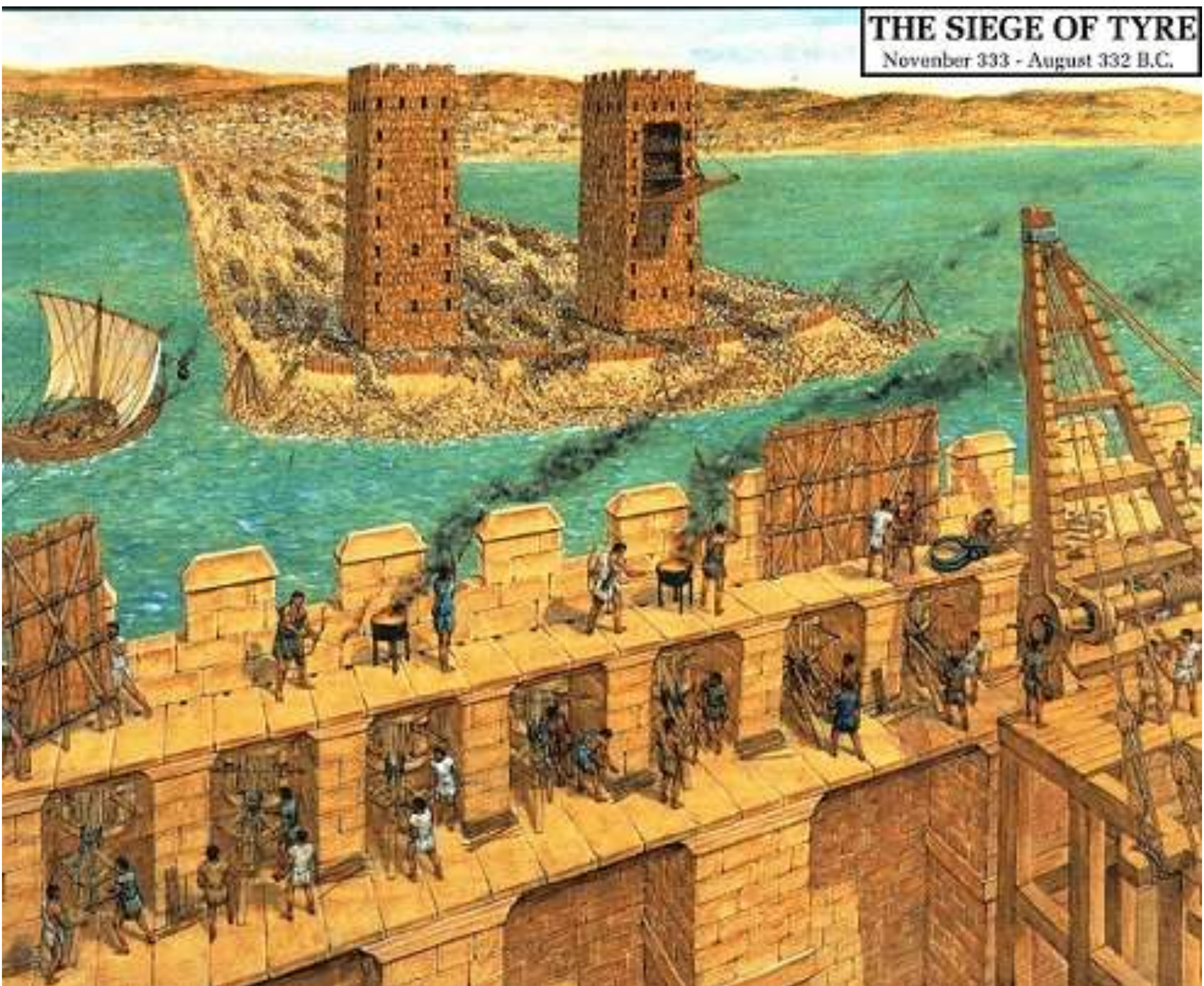
Pogledajmo šta ovdje piše o Etrurcima koji su za sebe govorili da su RASENI:

"Uporedimo POR-SENA, RA-SENA, TYRSENUS. Ako imamo u jer-menskom korijen RA koji se pojavljuje u RAISE, REAR, RECTUS, možemo formirati riječ RAŠÉN, 'VISOK', i pomoću toga objasniti etrursko RASENA, što bi bilo ime PLEMENITOG RODA, PLEMIĆA. Takođe to može biti ime etrursko ime RHÆTIA 'VISOKA' (zemlja)." [1]

RASEN je od RASA, SOJ. I danas za PLEMENITU RASU kažemo RASNA vrsta. Nije li i ova riječ dokaz da današnji Srbi i oni što su pro-mjenom ideologije (vjere) prestali biti Srbi i danas sebe drugačije zovu, nije li ova riječ dokaz da Srbi potiču od RASENA (Etruraca) koji su bili TRAČANI, tj. KELTI CIMERIJANI?

Otkud RASENIMA(Etrurcima) od Grka i Rimljana ime TIRSENI (Τυρ-ρηνοί, Turrhēnoi, ili još starije Τυρσηνοί Tursēnoi)? To je ime po porijeklu RASENA: oni potiču od TIROŠA, Togarminog sina, Gomerovog unuka, Jafetovog praunuka i Nojevog čukununuka:

"Mnogi smatraju TIRSENUS znači 'KULO-GRADITELJ,' iako ne izgleda vrlo očigledno oznaka za ljude." [2]

Naravno da to nije oznaka za ljude, već se to odnosi na vlastito ime pretka tih ljudi: TIROŠ znači KULA, TORANJ, VIS, BRDO, PLANINA (imena TIROŠEVA su još i TAUR, TAURI, TILMAZ, TALMAZ, TULMEZ, TILMIK).

Sad vam je jasno zašto sam stavio onakav naslov: Balkanci su glupi i odbijaju istinu o svom porijeklu radi svojih avramskih religijsko-političkih laži i ne ljutite se na mene, jer vaše političko i bijedno socijalno-ekonomsko stanje moj je svjedok.

....

[1] Robert Elis, The Armenian origin of the Etruscans, London, Parker, Son and Bourn, 1861, pg. 166.

[2] Ibid.

SABUR, NARODE!

U narodu Bosne sve tri vjere čuje se riječ SABUR:

"**sàbur** (Banja Luka, Mostar), uzvik, *pretrpi* = sabor (Kosmet, uz činiti, indeklinabile) *strpi se, strpljenje*." [1]

I na istom mjestu za SABUR kaže Skok da je *"balkanski turcizam arapskog podrijetla"* [2]. Sabur, gospodine Skok, sabur! Nije tako i da tako nije, pokazaćemo to sad i ovdje.

Evo nekih jezika u kojima STRPLJENJE glasi SABUR ili vrlo slično toj riječi:

- arapski SABAR (ربص),
- turski SABIR,
- azerbejdžanski SƎBIR,
- javanski SABAR,
- indonezijski KESASABARAN,
- kurdski SEBIR,

- somalijski SAMIR,
- tadžikistanski SABR,
- uzbekistanski SABR,
- bugarski SABUR,
- persijski SABR (ربص)

Sad će neko skočiti i podviknuti: "Sve je to došlo iz arapskog preko turskog i kroz islam!"

Sabur, nesrećo nerazumna, sabur! Loše su te naučili zli tvoji učitelji! Možda i jeste u neki od ovih jezika SABUR došlo iz arapskog islamizacijom, ali i ne mora da bude tako, jer gledaj sljedeće:

a) Hebreji nisu ni Arapi ni muslimani, a njihov žargon SABRA (צבר, tza-bar) imenuje svakog Jevreja rođenog na teritoriji Izrailja [3];

b) srbsko SABOR je ZAJEDNIŠTVO, SKUP, ZBOR i potpuno je istog značenja kao i hebrejsko SABRA: SABORNOST!

I kao pečat istine evo keltskih riječi iz velškog gaelika: velško SOBR znači MIR, SMIRENJE, STRPLJENJE [4], a to isto znači i velško SOBRI [5] i bez SABURA, tj. bez licnog SMIRENJA I STRPLJENJA svakog člana zajednice ili sabora, nema ni SLOGE NI SABORNOSTI.

I zato, sabur, narode! Smanji nacionalno-vjerski zanos i urazumi se, jer i dan-danas ima zajedničkih riječi u jezicima mnogih naroda, jer su nekad davno svi ljudi na svijetu bili jedan narod i govorili su jednim jezikom.

....

[1] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str. 182.

[2] Ibid.

[3] Elke Kaschl,D ance and Authenticity in Israel and Palestine: Performing the Nation, Bril, Leiden - Boston, 2003, pg. 60.
ISBN: 90-04-13238-4

[4] William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, 1832. pg. 249.

[5] William Owen Pughe, Geiriadur cenhedlaethol Cymraeg a Saesneg, A National Dictionary of the Welsh language, Thirdh edition, Edited by Robert John Pryse, Denbigh, Published by Thomas Gee, 1866, pg. 484.

KOTROMANIĆI SU VLASI

Grb dinastije Kotromanića.

Bosanski Kotromanići su vlaškog porijekla, dakle su porijeklom Kelti, odnosno Tračani, tj. iIliri!

Keltski (gaelik) COTROMACH = KOTROMAČ = PRAVEDAN, POŠTEN [1].

KOTROMANIĆ je slovenizirano KOTROMAČ.

....

[1] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 258.

RIJEČ O BOGU

(lekcija vjeronauke)

Lekciju počinjemo engleskom riječju PUSH (PUŠ) što znači GUR-NUTI, GURA, GURAJ. Englesko PUSH (PUŠ) istog je izvornog značenje kao i srbsko PUŠE, jer kad vjetar PUŠE, on sve GURA. Englesko PUSH (PUŠ) i srbsko PUŠE istog su porijekla od osnove PU.

Sanskritsko PU (पु) je ČIŠĆENJE, PROČIŠĆENJE (engleski: puri-fying). U srbskom PU je u riječima PUH i PUT. Od PUH je PUŠ(E). PUH je KRETANJE, PUT je MJESTO KRETANJA, a samo PU je POKRETAČ:

a) PUH > PUHE > PUŠE
b) PUH > PUHTJE > PUHĆE > PUKĆE

Keltski (gaelik) PÙC = GURATI
Keltski (gaelik) PÙCHD = GURANJE

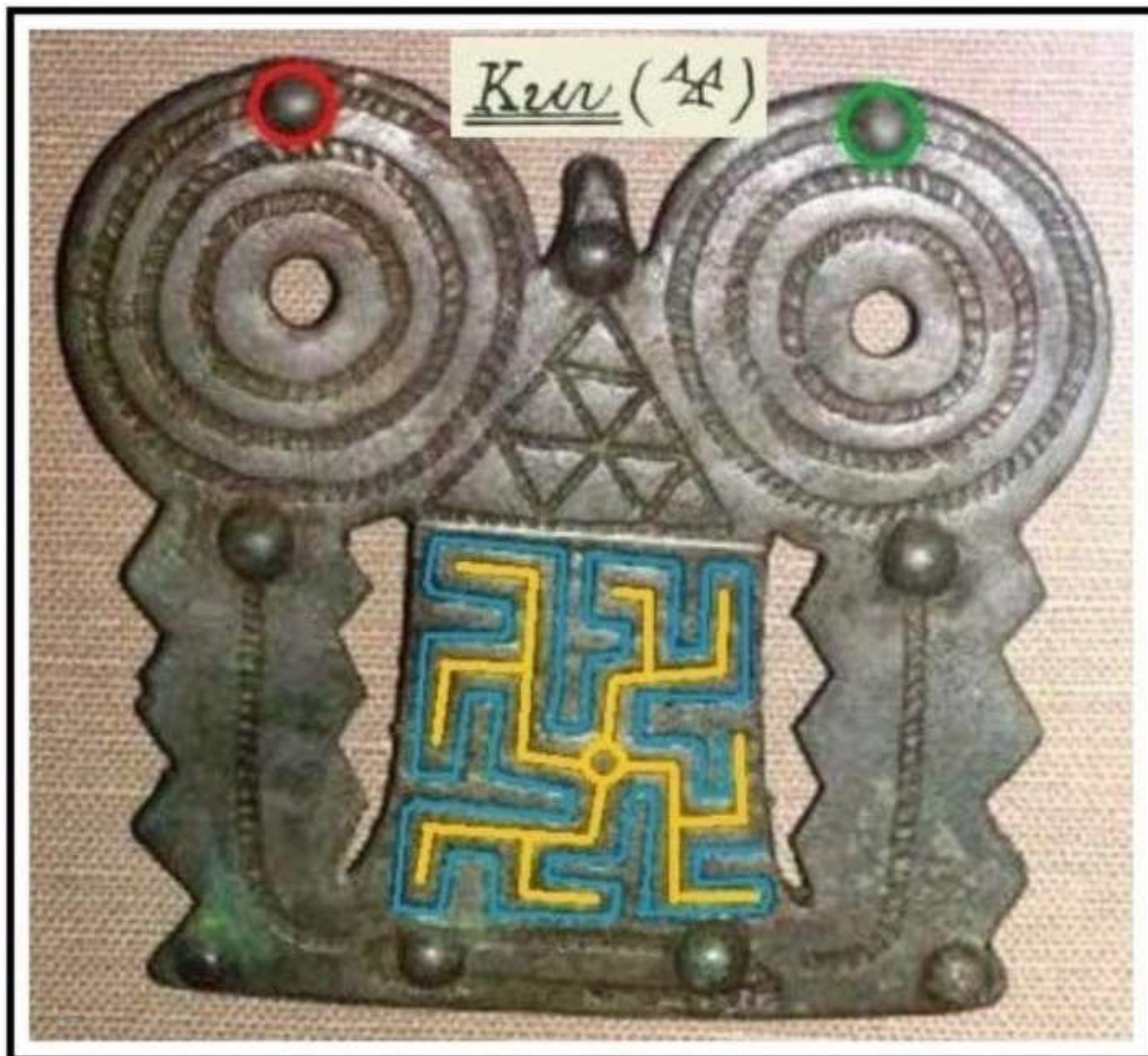
Ni ovo nije slučajno, nego ima dugu istoriju:

- engleski PUSH
- francuski POUSSER
- kanariski (kannada) PUŚ (ಪುಶ್)
- korejski PUSI (푸시)
- nepalski PUSA (पुस)

Sanskritsko PU je u svim iznad nabrojanim riječima što znače GURATI, a takođe je i u srbskim PUH i PUT. Riječ GURATI izvedena je od osnove KUR u riječi KURATI: KURATI > GURATI. Osnova KUR je prepotopska riječ iz Sumera sa značenjem MOĆ, SILA, SNAGA, dakle potiče iz vreme-na biblijskog potopa i gradnje vavilonske kule, iz vremena kad su svi narodi bili zajedno u ondašnjoj zemlji Senari (Sumeru).

Sumerska riječ KUR pisala se znakom od tri kružno raspoređena trougla spojenih vrhova. Napisani znak KUR davao je riječima ispred sebe sljedeća značenja:

KUR = OČIŠĆENJE, SJAJ, SVJETLOST, BLJESAK, ŽARKOST, SVJET-LOSNO OKO, MOĆ, ZAKON, RASTJERIVAČ, OSVAJAČ, POBJEDILAC [1]. Asirsko KURU znači SNAGA, SILA. [2]

Znak "kur" na keltskom brošu.

U srbskom jeziku značenje riječi KUR isto je značenju riječi KAR i to je u bukvalnm smislu SILA, SNAGA, MOĆ. Vladarska titula je KARAN. Keltsko (gaelik) CARAN [3], velško CARAN [4] i irsko CARAN, (latinsko CORONA) je VLADARSKA KRUNA. CAR = ZAR = SVJETLOST.

Englesko CAR (KOLA) je od starofrancuskog CAR. Istog značenja je i velško CAR, starogaelik CÁR, irsko CARR, bretonsko CARR, latinsko CARRUS. Latinsko CURRERE znači TRKA i to je svako BRZO KRETANJE [5]. Sva KOLA označavaju KRETANJE.

Znakovi "kur" su i na podu hrama SPC u Rijeci.

Sanskritsko KĀRA (कार) znači GOSPOD(IN) i odgvara grčkom KIRIOS (κύριος).

Sinonim sanskritskom KĀRA je sanskritsko PRABHU (प्रभु) sa značenjem MOĆNI, GOSPODAR, GOSPOD, VLASNIK, BOGATI, IZOBILNI, STALNI, VJEČNI, SVEMOGUĆI, VLADAR, CAR, ZVUK, GLAS, RIJEČ, LOGOS.

ZVUK = GLAS = RIJEČ = TREPERENJE (glasnica) = VIBRACIJA = FREKVENCIJA = KĀRA = PRABHU.

Sanskritsko PRABHU je složenica od dvije proste riječi: PRA-BHU. Riječ PRA (प्र) znači PUNJENJE, a znači još i PRIJE i NAPRIJED.

Sanskritsko BHU (भू) znači POSTOJANJE, BIĆE, NICANJE, PUPANJE, STVARANJE, USTAJANJE, VAZNESENJE, ŽRTVENA VATRA, PODLOGA, OSNOVA, TLO, MJESTO POSTOJANJA, ZEMLJA, MATERIJA, PROSTOR, TAČKA, VASELJENA, RIJEČ (LOGOS).

Od sanskritskog BHU nastalo je PU sa svim svojim izvedenicama: srbsko PUT (kretanje), srbsko PUH, PUHANJE (kretanje), englesko PUSH (guranje), gaelik PÙC (guranje), kanarisko PUŚ (guranje), korejansko PUSI (guranje), nepalsko PUSA (guranje).

PRABHU je PRAPU (PRA PU) i to je ONO ŠTO JE POSTOJALO PRIJE KRETANJA, PRAPOČETAK KOJI SVE POKREĆE, GOSPOD.

……………………………

[1] John Dyneley Prince, Materials for a Sumerian Lexicon, Part II, J. C. Hinrichs'sche Buchhandlung, Leipzig, 1906. p. 213.

[2] W. Muss-Arnolt, Reference-Glossary of Assyrian Words, p. 391.

[3] R.A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 100.

[4] William Owen Pughe, Geriadur cymraeg a saesoneg, London, Printed for E. Williams, 1826, pg. 74.

[5] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 93.

KARAN I ALEKSANDAR KARANOVIĆ

Da su Srbi Cimbri (Cimeri) pokazuju mnoge riječi u srbskom jeziku. Jedna od tih riječi je vladarsaka titula KARAN. Tako imamo toponime KARANOVAC i u Srbiji kod Kraljeva i u Bosni kod Banjaluke. Sjeveroistočno od Užica je selo Karan. Tu su i prezimena KARAN i KARANOVIĆ.

Keltsko (gaelik) CARAN [1], velško CARAN [2] i irsko CARAN, (latinsko CORONA) je VLADARSKA KRUNA. A svemu je početak u srbskoj riječi ZAR (svjetlost, sjaj): ZAR > ZARAN > SARAN > CARAN = KARAN.

Plutarh je pisao da je Aleksandar Veliki bio potomak Herkulesa i da je porijeklom iz loze Karanove:

“*Karan, šesnaesto koljeno od Herkulesa, učini sebe gospodarem Makedonije 749. godine prije Hrista; i Aleksandar Veliki bio je dvadeset i drugo koljeno od Karana; tako je od Herkulesa do Aleksandra trideset i osam koljena.*“ [3]

Dakle ovako: od Karan do Aleksandra 22 koljena. Karan je sebe proglasio gospodarem Makedonije 749. god. st. ere, a Aleksandar je rođen 356. god. st. ere. Vremenska udaljenost između Karanovog ustoličenja i Aleksandro-

vog rođenja je 356. godine. Kad je rođen Karan, to ne znamo, ali nije ni toliko važno. Kad se Karan proglasio gospodarem Makedonije, najvjero-vatnije nije imao više od 60 godina starosti: 749 + 60 = 809 god. st. ere je.

Godina 809. st. ere je orijentaciona godina Karanaovg rođenja, te razlika između Karanovog i Aleksandrovog rođenja ne može biti veća od 450 godina: 356 + 450 = 806. god. st. ere. To znači da je Karan mogao biti rođen najranije oko 810. godine st. ere (±10 godina). Ako ovih 450 godina podijelimo na 22 koljena rođenih, dođe da je svako koljeno rođeno oko 20,5 godina prosječne životne dobi svakog pretka.

Pošto je od Herkulesa do Karana bilo 16 koljena po 20,5 godina, to je oko 328 godina razmaka. Ako ove godine dodamo na orijentaciono vrijeme Karanovog rođenja, dođemo do 1130. god. st. ere kad je Herkules bio živ.

Od Aleksandra do Herkulesa je 38 koljena po 2,5 godina je 779 godina i kad ove godine dodamo na godinu Aleksandrovog rođenja, dođemo do 1135. god. st. ere. Dakle bi vrijeme Herkulesovo bilo oko 1135-1130. god. st. ere i to je vrijeme oko Homerovog Trojanskog rata. Homer ne spominje Herkulesa, dakle je Herkules lik iz kasnije klasične mitologije.

Može li se mitološki lik uzeti kao istorijski lik? Ne može, jer za istoriju mora da postoje istorijski dokazi o tom liku. Kad bi se istorija temeljila na mitologiji, istorija ne bi bila nauka, već vjera kao i hrišćanstvo koje nema istorijskih dokaza za Isusovo postojanje. Tako otpada i Plutarhova priča o mitološkom Herkulesu i mitološkom Karanu kao precima istorijskog Aleksandra Velikog, ali za Deretićevu mitomanijsku istoriju to je vjerski istorijski dogmat deretićevaća.

Ono što je tačno je da riječ KARAN (CARAN) kod današnjih potomaka Kelta u Irskoj i Engleskoj i kod Srba svjedoči da je dio balkanskih domorodačkih Srba keltskog porijekla.

....

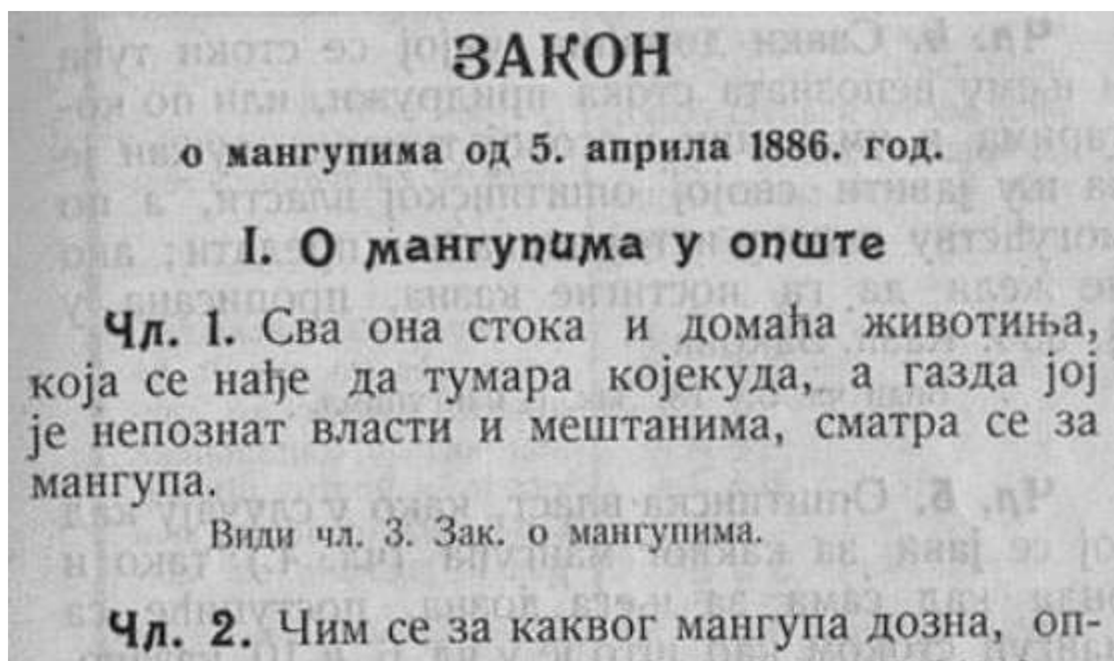
[1] *R.A. Armstrong, A. M.Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 100.*

[2] *William Owen Pughe, Geriadur cymraeg a saesoneg, London, Printed for E. Williams, 1826, pg. 74.*

[3] *John and William Langhore, Plutarch's Lives of Romulus, Lycurgus, Solon, Pericles, Cato, Pompey, Alexander The Great, …, New York, Published by John W. Lowell Company, 1889, pg. 308*.

MANGUP NEKAD I DANAS

Keltsko (gaelik) MANG znači LANE, SRNDAČ, MLAD JELEN, a označava i BUDŽET [1], tj. ono na što se računa u novčanom prihodu ili rashodu u toku određenog perioda. Kod nas je stoka spadala u taj porodični BU-DŽET i zato se stoka zvala BLAGO, jer je BLAGO novac.

ЗАКОН

о мангупима од 5. априла 1886. год.

I. О мангупима у опште

Чл. 1. Сва она стока и домаћа животиња, која се нађе да тумара којекуда, а газда јој је непознат власти и мештанима, сматра се за мангупа.

Види чл. 3. Зак. о мангупима.

Чл. 2. Чим се за каквог мангупа дозна, оп-

U Srbiji 19. vijeka MANGUPOM ili MANGUP-STOKOM nazivala se stoka koja bez čobana, gazde i kontrole luta okolo i pravi štetu. tako je donesen i zakon o MANGUPIMA.

U složenoj riječi MANGUP su dvije keltske riječi: MANGUP. Značenje prve riječi već smo objasnili, a keltsko (gaelik) UP znači ISTJERANO NAPOLJE [2].

Slovensko BLAGO vremenom je potisnulo keltsko MANGUP, koje se do našeg vremena zadržalo samo u prenesenom smislu: NEMIRAN, NEPOUZDAN i NEOZBILJAN LIK.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-. pg. 628.

[2] Ibid, Vol. 3. pg. 997.

KOJE SI FELE

Taksonomija je grana biologije koja svemu određuje ROD. ROD je hijerarhijska stepenica u sistematici biologije i može da sadrži jednu ili više VRSTA.

Kad se o nekom ili nečemu priča, često se čuje pitanje: “A koje je fele?” Gle, nije ni ROD ni VRSTA, već FELA? Otkud FELA i šta je FELA?

Sanskritsko VELA (वेल) je VRT, BAŠTA. Tako sanskritsko VELA svojim uopštenim značenjem samo imenuje MJESTO na kojem ima mnogo BILJAKA ne zanimajući se za vrste tih biljaka i ne odnosi se na životinje i ljude i to nije to. Čija je riječ FELA? Evo šta Skok kaže:

“**fêla** f (Vuk, Vojvodina, Pergošić, Bosna; u Dubrovniku boja karata) = *fêla* (ŽK: *šake fêlé*) = *vela* (Vuk, Vojvodina, Poljica, Dalmacija, također slov.) ‘sinonim: vrsta’. Od madž. *fel, sokféle* ‘mnogovrstan’. Odatle *féljek* m *‘idem’* (Mažuranić; ne zna se gdje se tako govori; nejasan je dočetak).” [1]

I kaže Skok da je FELA od mađarskog FEL ili SKOFÉLE. Pa da vidimo:

“FEL, *gore, iznad; polovina*.” [2] ”SOKFÉLE, *raznolik, mnogovrstan*.” [3]

Dakle mađarsko FEL samo za sebe otpada, jer nema nikakve veze sa značenjem RODA i VRSTE. Mađarsko SOKFÉLE znači MNOGOVRSNOST. Ni mađarsko SOKFÉLE ne traži tačno određenje RODA ni VRSTE, već samo

kazuje da tu ima mnogo vrsta. Uopšteno i neprecizno značenje ma-đarskog FÉLE u riječi SOKFÉLE svjedoči da ovo FÉLE nije originalna mađarska riječ, nego je posuđenica iz nekog jezika.

Iz kojeg li jezika potiče riječ FELA? Evo iz kojeg: keltsko (gaelik) FALA znači KRV [4]. KRV je glavni faktor koji određuje RASU, ROD i VRSTU. Današnje gaelik FALA jednako je srbskom FELA i bukvalno značenje je KRV.Tako sad razumijemo potpuni smisao pitanja: “A koje je FELE?”

U jeziku drevnih Cimerijana (Tračana, Ilira ili Kelta) riječ FALA (FELA) značila je KRV i određivanje RASE, RODA i VRSTE po FALI ili FELI naj-stariji je metod.

Ako neko ili nešto ima FALINKU to se krije, jer keltsko (gaelik) FALAD, FALAICH znači SAKRIVENO, TAJNA [5].

………………………

[1] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 509.

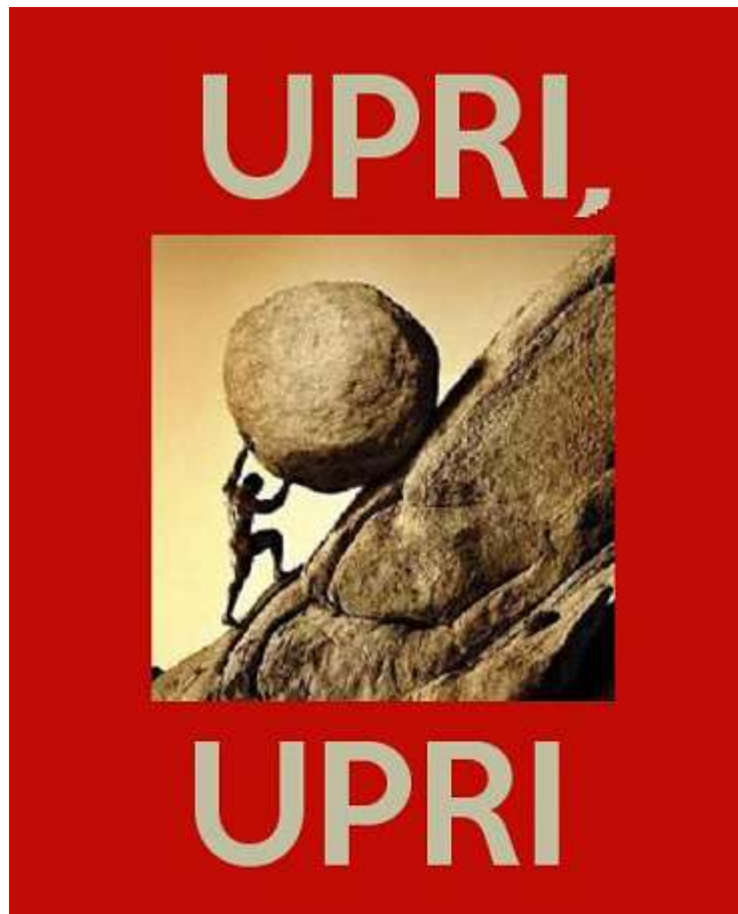
[2] Bizonfy Ferencz, English-Hungarian Dictionary, Part 2, Budapest, 1886, pg. 137.

[3] Hungarian-English and English Hungarian Dictionary for Tourists, Edited by Magay Tamás, Budapest, Akadémia Kaidó, 1972, pg. 576.

[4] Alexander Macbain and John Whyte, How to learn Gaelic : orthographical instructions, grammar, and reading lessons; Fourth Edition, Enberness: The Northen Chronicle Oficce, 1906, pg. 10.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 408.

SIZIFE, SAMO UP...RIII

U životu je UPRI, UPRI i samo UP...RI! Keltsko (gaelik) UP znači POTISNI, POTJERAJ, ISTJERAJ, GURAJ. [1]

Keltsko (gaelik) RI u prepoziciji znači U, NA, PREMA, GORE [2]. U našoj riječi UPRI ovo RI je u postpoziciji, što znači da je u jednom od jezika došlo do metateze, a da li se to desilo u keltskom ili srbskom, teško je reći.

Ko su, dakle, i čiji su potomci mnogi današnji Balkanci u čijem je je-ziku mnoštvo keltskih (tračanski ili ilirskih) riječi, bilo da su one u svom pu-nom arhaičnom obliku, bilo da je u njima keltski korijen?

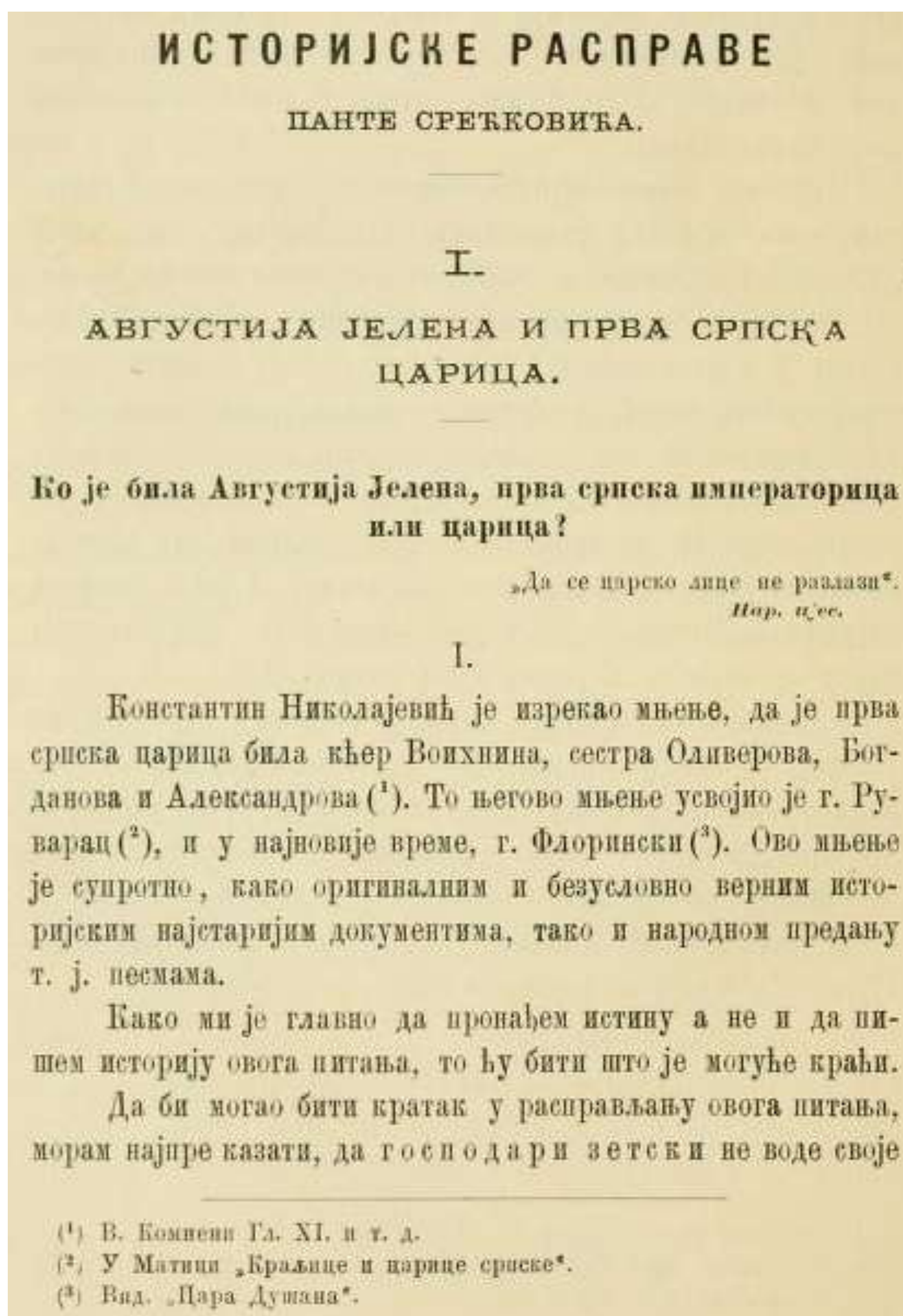
....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 3, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-. pg. 997.

[2] Ibid. pg. 756.

NEMANJIĆI, HREBELJANOVIĆI I BALŠIĆI

Car Dušan Nemanjić bio je oženjen Jelenom, a knez Lazar Milicom. Jelena i Milica su rođene sestre, kćerke Vratka Nemanjića, praunuka Nemanjinog sina Vuka. Poslije knez Lazar udaje svoju kćer Jelenu za Vratkovog praunuka Đurđa III Stracimirovića (vladao 1386-1495), sina bratića kneginje Milice.

ИСТОРИЈСКЕ РАСПРАВЕ

ПАНТЕ СРЕЋКОВИЋА.

I.

АВГУСТИЈА ЈЕЛЕНА И ПРВА СРПСКА ЦАРИЦА.

Ко је била Августија Јелена, прва српска императорица или царица?

„Да се царско лице не разлази".
Нар. пес.

I.

Константин Николајевић је изрекао мњење, да је прва српска царица била кћер Воихнина, сестра Оливерова, Богданова и Александрова ([1]). То његово мњење усвојио је г. Руварац ([2]), и у најновије време, г. Флорински ([3]). Ово мњење је супротно, како оригиналним и безусловно верним историјским најстаријим документима, тако и народном предању т. ј. песмама.

Како ми је главно да пронађем истину а не и да пишем историју овога питања, то ћу бити што је могуће краћи.

Да би могао бити кратак у расправљању овога питања, морам најпре казати, да господари зетски не воде своје

([1]) В. Комнени Гл. XI. и т. д.
([2]) У Матици „Краљице и царице српске".
([3]) Вид. „Цара Душана".

порекло од некаквог Француза или француске породице Балсе, како хоће да докаже г. Ч. Мијатовић ([1]), јер то име долази од земљописног назива, где је те породице било главно седиште и приватно имање. У историјским изворима треба хтети видети оно и онако, како су и шта су творци тих извора о своме раду мислили и шта су хтели рећи. У дечанским повељама Дечанскога и Душана има на десетине личних имена или презимена Балса, а то су сељаци дати манастиру; има Бар у српском Приморју, има Бар у Италији; па као што у Србији има Балса, тако ће их се наћи и у Италији, или у јужној Француској; али тим се ништа не доказује.

II.

Урош цар II. (ондашње године 1361., а по нашем садашњем бројању 1360). 29. септембра прими дубровачке посланике „на Сенице", Миху Држића и Јаке Манчетића. Они му рекоше, за многе ствари „о работахъ градских и о законѣхъ и о царинах, које су сада настале, а несу биле за владе његовог родитеља" цара Душана, па су захтевали, да се те „новштине" укину. Цар Урош реши: „оне царине којено су сада постале, а које несу биле за његовог родитеља, да не плаћају ништа"; него слободно да „греду или на Зету на Балшиће, или на државу кнеза Војислава и у землу мога царства" ([2]).

Није била читава Зета једна држава, него су биле две државе. Доња је Зета била држава Војислава, а горњом је овда управљао Гюргь. У доњу се ишло на Бар, а у горњу на Балшиће. То се види из другога документа, где се спомињу земљописна места, Крушевица, Бијена и Баошле ([3]).

([1]) В. Гласник.
([2]) Mon. Serb. 168.
([3]) Mon. Serb. стр. 151. Треба јоште видети писмо Урошево на стр. 169 где их све измирио.

Балшић долази од места као на пр. Црнобарац ([1]) од Црне Баре и т. д. Да је заиста оснивач династије зетске Балшића био Србин Гюргь ([2]), имамо такав документ, који се не да ни чим оборити. 1395. године одговарајући на писмо мајке Костадинове, Дубровчани јој овако пишу:

— **„А Дубровникь ѥсть кукꙗ господина Костадина како то ѥ биль господина Гюргꙗ и многихь инѣхь господь и** (разуме се како је кућа) **данась ѥсть дѣтеть** (деце) **господина Гюргꙗ“**. Па да је то тако веле Дубровчани: **„єво ви посилаамо записаниѥ (дететь господина Гюргꙗ) господина: Страцимира и господина Гюргꙗ и господина Бальше да видитє“** ([3]).

Овај акт не може се порећи. Овај Гюргь имао је три сина: Страцимира, Гюргя и Бaльшу. Ово сведоче они сами 17. јан. 1368. године, када су завладали земљом после свога оца Гюргя говорећи: **„Ѡдь ([4]) Срацимира и ѡдь Гюргꙗ и ѡдь Балшє** и т. д.

Како њихов отац Гюргь, тако и они воде своје порекло од Немање т. ј. они су потомци Вуканови.

Ни Вукашин, ни његова деца „Краљевићи“, ни Оливерићи, ни Лазаревићи, ни Бранковићи, нигде у својим повељама не тврде изриком, да су они пореклом од Немање. Једино то тврде Твртковићи, као што и јесу по женској линији од краља Драгутина. Једино и цигло Балшићи изриком

([1]) Балшић је у Боки-Которској, у опсегу Херцег-Новога, у архонтији Травунској, сада се зове „Баошић“.

([2]) Његова је она повеља у Mon. Serb. на стр. 185, која се почиње овако: „Дає вѣру господинь Гюргь и т. д. Овај је Гюргь умро у почетку 1368. године, зато су његова три сина: Страцимир, Гюргь и Балша и потврдили пређашње уговоре дубровачке 17. јан. 1368. године. Вид. Mon. Serb. стр. 177.

([3]) Споменици србски М. Пуцића. Београд 1858. год. стр. 1.
Вид. Mon. Serb. стр. 228 одакле 1396. а наше 1395. год. Нов. 13: **„Ꙗ господинь Костадинь** и т. д.

([4]) Mon. Serb. стр. 177.

пишу и тврде, да су они потомци Немањини. То они тврде у званичним актима, у најсвечанијим уговорима и у својим повељама, које су израз религије њихове душе, па их у томе не може нико заподозрити.

По смрти Уроша цара II. називао се царем Синиша брат Душанов, али га „нови“ владаоци несу признавали, зато Гюргъ, и пише о немањићском доходку(¹). По смрти „цара Синише“ и пошто је био ослепљен његов син Михаило, а о Степану се није ништа знало, тада Гюргъ и излази са својим правима на престо, и то 1386. г. јан. 27. говорећи: „**молитвами и молѥниѥмь светихь моихь прѣродитель Симеона Неманѥ, прьваго мироточьца срьпьскаго и светителѩ Сави ..... тѥмь же и азь вь Христа Бога благовѣрни и самодрьжавни господинь Гюргь .... како ми доⷣоше поклисари дѹбровачки .... и говоришѥ ꙁа работе и ꙁа свободѹ и ꙁа трьговцѥ и ꙁа повелѥ, коѥ сѹ имали с господомь српскомь и с господиномь и родителемь моимь Срацимиромь и с Гюргѥмь и с Балшомь. .... И потврьдихь повелю господь срьбьсцѣхь и господина ми и родителѩ ми Срацимира и Гюргѩ и Балше** .... и да је онако, како је било у цара у Степана ..... **тькмо како ѥ било ѹ цара ѹ Степана** (²).

Других доказа није ми потребно, него ћу само навести њихову генеалогију упоредо са старијом краљевском Првовенчаног, линиом — остављајући сва споредна спорна питања:

НЕМАЊА

Стефан краљ I. (1195–1227)	Вукан велики кнез (1195—1209)
Радослав, Владислав Урош (краљ IV.) (1227—1277)	Дмитар, Степан (1280)

(¹) Mon. Serb. стр. 183 и 184.
(²) Mon. Serb. стр. 203 и 204, година 1356-та.

пишу и тврде, да су они потомци Немањини. То они тврде у званичним актима, у најсвечанијим уговорима и у својим повељама, које су израз религије њихове душе, па их у томе не може нико заподозрити.

По смрти Уроша цара II. називао се царем Синиша брат Душанов, али га „нови“ владаоци несу припознавали, зато Гюргь, и пише о немањићском доходку (1). По смрти „цара Синише“ и пошто је био ослепљен његов син Михаило, а о Степану се није ништа знало, тада Гюргь и излази са својим правима на престо, и то 1386. г. јан. 27. говорећи: „**молитвами и молениѥмь светихь моихь прѣродитель Симеона Немание, прьваго миротоучьца срьпьскаго и светителѣ Сави ..... тѣмь же и азь вь Христа Бога благовѣрни и самодрьжавни господинь Гюргь .... како ми дођоше поклисари дубровачки .... и говорише за работе и за свободу и за трьговце и за повелѥ, коѥ су имали с господомь српском и с господиномь и родителемь моимь Срацимиромь и с Гюргемь и с Балшомь. .... И потврьдихь повелю господь срьпьсцѣхь и господина ми и родителя ми Срацимира и Гюргѣ и Балше** .... и да је онако, како је било у цара у Степана ..... **тьмо како е било у цара у Степана** (2).

Других доказа није ми потребно, него ћу само навести њихову генеалогију упоредо са старијом краљевском Првовенчанога, линиом — остављајући сва споредна спорна питања:

НЕМАЊА

Стефан краљ I. (1195–1227)	Вукан велики кнез (1195–1209)
Радослав, Владислав Урош (краљ IV.) (1227–1277)	Дмитар, Степан (1280)

(1) Mon. Serb. стр. 183 и 184.
(2) Mon. Serb. стр. 203 и 204, година 1356-та.

НЕМАЊА

Драгутин, Милутин (1277—1322)	Вратислав или Вратко (1280—1351)
Дечански и његов син Душан, Синиша (1322—1356)	**Гюргь I, († 1368) Їωаннь, Єлена, Теодора, Мара, Шани (Михаило)**
Урош цар II. (1356—1367)	**Страцимирь, Гюргь II, Балша I.** (од 1368—1386)
=	**Гюрг III.** пише: (1386—1405) „прародитеља" Немања и т. д.
=	Балша II. (1405—1422).

Је ли сада јасно ко је била прва српска царица кир Августија Јелена?

Да потврдимо званичним документима. Она се налазе у књизи другој: Споменици србски из дубровачке архиве М. Пуцића.

III.

1334. г. Душан наређује да се исплати шест коња преко господина кнеза Гюргя ([1]) (per dominum comitem Gregorium de Vrach). Да је овај „господин кнез" син Вратков види се из тога, што је Vratichus (Вратко) слао у Дубровник свога посланика Николу ([2]), а пре овога „comes Gregorium-a" назива Вратковић. Да су Вратко и његов син Гюргь блиски рођаци Душанови види се из овога писма дубровачком већу ([3]):

([1]) Стр. 10 спомиње се на стр. 11 и 12: quos receperat dominus comes Gregorius de Vrach de consensu et voluntate dicti domini regis cum venerit de Raxia. Per dominus значи владалац. Спомиње се на стр. 13: речени господин кнез.

([2]) Стр. 21: Vratichi comitis domini imperatoris Slavonie unam magnam centuram argenti etc.

([3]) Стр. 20 и 21.

„Појас кнеза Вратка, који је заложио његов човек Никола, подајте ономе, ко вам донесе ово моје писмо. Немојте ништа двоумити, страховати...... Никола отишао у Млетке и тамо се разболео и не знам да ли је и жив. Ја сам јемац, вели цар. Са овим царевим писмом шаље такође писмо и „кнез“ Вратко, па овако вели: „Имам у Марина Бунића мој појас метут у залогу код Марина Бунића за 150 млетачких перпера, и слао сам вам (посланике) више пута с новцима да исплатим дуг а да добијем појас, но он ми га неда. Ако је онај мој човек појас заложио, он је умро. За то дуг нека узме а појас нека ми даде. „И о-то ви є господинь царь књигу писал“. Ово је писмо на латински језик преведено и у њему Вратко с Vratichus. И тако је „господин кнез Gregorius Vratichi“ син Вратков, а српски се пише Гюргь.

Да ли је појас био враћен или није, немамо доказа, али у сваком случају настаје питање: за што кнегиња Милица тражи овај исти појас? Она пише у име своје и свога сина Стефана већу дубровачком: **„Ȥа онъи поıасъ, кои ѥ ү Марина ү ȥалогү, Маринъ ми говори ȥанъ да га ѡдькүплю; да дате мү поıасъ да га донесе на моıен вѣрѣ да мү га одкүплю ȥа що (¹) ѥ ȥаложенъ. Ако ли мү га не одкүплю а ıа да мү га освобоꙉꙋ“ (²).**

У пшинском поменику (читуљи) овако се бележи породица Душанова:

Помѣни г҃и бл҃го ц҃ра — Стефана
ц҃рцꙋ — Єленоү
Сина єго цара — Ꙋроша
Царева брата — Сємшү (Синишү)
Сєстрү царичинү — Теодорү
Раба божїа — Михаила (Шанъ).

(¹) Не зна цену залоге.
(²) Стр. 37 и 38.

У нашим споменицима називље се 1333. године „**Жѹпанъ Вратько**“(1); у повељи цара Душана од 1351. год. зове се „**кнеꙁь Вратько**“(2). У дубров. споменицима називље се „comes“ т. ј. кнез Вратко. Нема сумње, да је он пре овога времена т. ј. пре 1333. год. имао мањи чин, на име, био „челник“.

Душан је владао Зетом, тамо се оженио по повратку, после славне битке код Велблужда, — и нема сумње да се оженио противу воље свога оца, који је, вероватно тражио за сина девојку на страни, од владалачке куће, па је ова женидба и била поглавити повод, те се завадили отац и син. Овда је и био Вратко само челник. Зато је и записано, па се очувало и предање, да његова жена није од некакве царске породице, а народ пева, да је Душан узео за жену сестру. Дечански и дворска партија то су у народу и раструбили да га омразе у свету. Овај пак Вратко челник, имао је по пшинскоме поменику децу: Гюрю, Јована, Јелену, Теодору, Мару и Шаина.

Гюра или Гюргь је отац Страцимира, Гюргя и Балше. Јован је цар блгарски Александр, као што се у својим актима и потписује: „Іоаннъ Александерь“; Јелена је српска прва царица; о судбини Теодоре овде нећемо да говоримо, а Мара је календарско име „царице“ Милице. И ето за што она тражи појас од „Марина“. Кнез Лазар и Душан, то су пашенози. Ето за што у народној пјесми вели Душан за Југа:

„Неће дати за слугу девојку“.

Вратко је потомак Немањине т. ј. свете и краљевске лозе, а Лазар није.

И тако млади краљ Душан (1331) препраправнук Немањин, узео је за жену Немањину праправнуку.

(1) Mon. Serb. стр. 104.
(2) Ib. 152.

„Да се царско лице не разлази“,

— по Вукану, кћер Враткову, а сестру Гюргя родоначелника зетских господара и Јоанна (Александра) блгарскога цара, ког је Душан и понео на блгарски престо (1).

Царица Јелена имала је велики утицај на државне послове: она је наговорила војводе и Душана да ступе у „вечити сајуз“ с Кантакузеном, да обезбеди своме сину краљевину од Палеолога; она је бивала у ратним походима; она је имала своје најамнике и доклен је год могла продужила је сајуз с Кантакузеном. Она је била ратоборна и храбра женскиња, и по смрти мужа такође је држала своју војску. За тим је ступила у калуђерице. Она је подигла цркву **„оу Үрьнные Горы, выше Жєглигова“** (2). Мавро Урбин вели, да је по смрти сина провела живот у очајном стању, као калуђерица у једноме селу, па је на три године, после синовљеве смрти преминула 1371. (3) године. У нашој староставној књизи вели се, да је сахрањена **„вь Үєрнои Гори“** (4) у храму, који је она сама подигла.

Брак Душанов са Јеленом ћерком Братковом, у деветом степену сродства, потпуно је дозвољен по канонима, али се у нашем народу то сродство тако јако поштовало и поштује, да се, по случају овога брака, овако почиње народна пјесма:

„Боже мили чуда великога
„Ев' остаде двоје сирочади,

(1) И Вероватно је сестра Михаила цара блгарскога била удата за Вратка.

(2) Лет. стр. 61. Како је Жеглигово данашња Кумановска нахија, а она озидала цркву у Чрмној Гори више Жеглигова; то је њена задужбина манастир „Матеичь“ ког је доиста могао саградити само цар или царица.

(3) Mavroor. pag. 227: Il quale redendo cosi oppresso da tante tribulationi e aversita, mori quasi disperata, facendo vita monastica in una villa, tre anni dopò la morte d'esso imperadore Urose suo figliuolo. Che fù nel 1371. —

(4) Гласн. XXI. стр. 250.

„Једно јесте српски цар Стефане
„А друго је сирота Роксанда,
„Па беседи српски цар Стефане
„Моја сестро сирота Роксандо
„Ходи мене узми господара и т. д.

У другој песми назиље се царева сестра Кондосија, што је без сумње запамћено име цареве сестре удате за Дејана — **Ѥвдоѯїа.**

Он јој предлаже да је узме за љубу:

„Да се царско не разлази лице
„Да се царско не растура благо.

На то пристају представници цркве, као што су патријарси, митрополити и владике, али не пристаје народ („триста ђеце лудо“), већ овако говори:

„Ак' узела мила брата свога
„Божја (1) од вас не остала трага
„До ван змије и камена станца.

Очевидно доцнији додатак по што се затрли Немање и завладали Турци.

(1) Нар. срп. пјес. Караџића књ. II. стр. 125—130 и даље о „битци триста друга с Балачком војводом“, а са 300 је друга Душан преотео краљевство.

НЕМАЊА	
Стеван краљ I. (1195–1227)	Вукан велики кнез (1195–1209)
Радослав, Владислав Урош (краљ IV.) (1227–1277)	Дмитар, Стефан (1280)
Драгутин, Милутин (1277–1322)	Вратислав или Вратко (1280–1351)
Дечански и његов син Душан, Синиша (1322–1356)	**Гюргь I, († 1368) Їѡаннь, Єлена, Теѡдора, Мара, Шлин (Михаило)**
Урош цар II. (1356–1367)	**Страцимирь, Гюргь II, Балша I.** (од 1368–1386)
=	**Гюрг III.** пише: (1386–1405) „прародитеља" Немања и т. д.
=	Балша II. (1405–1422).

Genealogija

Ko su i kakvi su ovo ljudi?

....

Izvor: *P. Srećković, Istorijske rasprave - Jelena prva srpska carica, Glasnik Srpskog učenog društva, Knjiga 57, Štamparija kraljevine Srbije, Beograd, 1884, str. 104-112.*

MEJDAN

Kaže Skok ovako:

“MEJDAN, gen. *-ana* m = *mejdan* gen. *-äna* (Kosmet) = *megdan* (17. v., Vuk) = *mèdan* — *mēdanj* poťed *mē(g)dan* (Crmnica) = *mendan* (jedna potvrda) 1° trg, pijaca, 2° boj, bojište, 3° toponimi. Balkanski turcizam perzijskog podrijetla (perz. > ar. *maidan*, *mejdan* 'trg, pijaca') iz terminologije

rata i urbanizma: rum. *maidan* = *meidan*; »Bauplatz, freie Zeit«, bug. *megdan* = *mejdan* = *medan*, arb. *meidan*, ngr. μεϊντάνι. Hrv.-srp. varijanta *meg-* pored *mej-* je kao u *beg* (stariji oblik) prema današnjem tur. *bey* kao obratan govor. Upor. i *mejtef* pored *mekteb* (v.).” [1]

Priču O MEGDANU od pomenutog Skokovog MEJ- od kojeg je izvedeno MEĐA:

“MEĐA f (Vuk) = *mêja* (ŽK, čakavski i hrv.-kajk.) = *meža* (Slovinci u Istri, ovdje ondje pored *meja*), ie., baltoslav., sveslav. i praslav.,…” [2]

I kaže Skok da je oblik MEJA indoevropsko, baltoslavensko, sveslavensko i praslavensko. Praslavena nije bilo kao naroda, dakle nije bilo ni praslavenskog jezika, već su bili istorijski stariji narodi od Slavena i ovo MEJA treba tražiti u njihovim jezicima.

Pogledajmo: keltsko (velško) MEIDR = MJERA, OGRANIČENO, LINIJA [3]. Ako je nešto MJERA, ako je OGRANIČENO, ako je LINIJA, to je MEĐA, jer je MEĐA GRANICA. Korijen u velškom MEIDIR je MEI- što je pri izgovoru potpuno isto srbskom MEJ-. Tako vidimo da to nije nikakav “pra-

slavenski” korijen, nego korijen keltskog, odnosno tračkog, tj. Ilirskog jezika, jer su Kelti (Cimerijani), Tračani i Iliri bili isto i govorili su istim jezi-kom:

“Mnogi autori, kao Appianus Alexandrinus, i Ph. Cluverius pod imenom Kelti uključuju Gale, Germane, Spanijarde, Britone, Ilire, itd. ali je sigurno to da Polybius, Diodorus, Plutarch, Ptolemy, Strabo, Athenæus and Josephus zovu ove narode koji su zauzeli Galiju, Keltima.” [4]

“Cluverius u svojoj “Germania Antiqua,” objavljenoj 1616. dokazuje da Iliri, Germani, Gali, baskijska plemena i drevni Britoni, svi govore dijalekte jednog i istog jezika, koji je, računajući po njemu, bio keltski, i on iznosi sebi u prilog najimpozantniju naučnost.” [5]

“Monosyllabic Primeval Language > Agglutinate: Turanian > Amalg-gamate: Japhetic or Iranian or Indoeuropean > Celtic: Thracian or Illirian…” [6]

“Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod.” [7]

Sjećamo se dječjih nestasluka, svađa i skoro bezazlenih dječijih dvo-boja: kad dječak izaziva suparnika na mejdan, izme đu sebe i protivnika po zemlji povuče liniju i kaže mu: “Ako smiješ, stani nogom na moju stranu preko linije!” To je poziv za svojevrsni mejdan baš kao u epskoj narodnoj pjesmi:

"O Turčine, ago od Ribnika!;
Ja sam moga zamorio doru
Iz daleke zemlje putujući,
Pa ne mogu doru zaigrati,
Već ti oću stati na belegu,
Igraj vranca, pa udri na mene,;
S belege se ukloniti neću,
Junački ću tebe dočekati." (Ivo Senković i aga od Ribnika)

MEJDAN ili MEGDAN je OMEĐENI PROSTOR za DVOBOJ: keltski (vel-ški) MEIDYN je BILJEG. [8]

Velški MEIA = ZAUZETI TEREN (POPRIŠTE), KRETANJE U BORBU [9].
Starokeltski MEIDH = MJERA [10]

Starokeltsko AN = ISTINIT, PRAVI, ČIST, FER, GOSPODSKI, PLEMIĆKI [11]:

MEIDH-AN > MEIDAN > MEJDAN (MEGDAN je kasnijeg postanja).

Nema tu nikakvog turcizma, a to što se u perzijskom i arapskom nalazi riječ istog oblika i skoro istog značenja (*maidan*, *mejdan* = trg, pijaca), to je zbog toga što postoje iste riječi u raznim narodima, jer su neposredno nakon biblijskog potopa nekoliko vijekova u zemlji Senari svi narodi bili jedan narod sa jednim jezikom.

…………………………

[1] *P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 400.*

[2] *Ibid. str. 398.*

[3] *W. Owen Pughe, Dictionary of the Welsh language, Second edition, Vol. 2, Denbigh, Published by Thomas Gee, 1832, pg. 336.*

[4] *The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston, Printed and published by A. E. Miller, 1830, pg. 367.*

[5] *The New York Review, Vol. 1, New-York, Geoge Dearborn & CO, 1837, pg. 111.*

[6] *David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore, The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.*

[7] *The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh, Printed for Archibald Constable and Company, 1824, pg. 135.*

[8] *William Richards, Welsh and English Dictionary (Geiriadur Cymraeg a Saeseneg), Caerfyrddin, Argraffwyd ac ar werth gan Evan Jones, 1832. pg. 207.*

[9] *W. Owen Pughe, Dictionary of the Welsh language, Second edition, Vol. 2, Denbigh, Published by Thomas Gee, 1832, pg. 336.*

[10] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-. pg. 645.*

[11] *Ibid. Vol. 1. pg. 30.*

KALAMEGDAN I SINGIDUNUM

Starokeltski CAL (KAL) = SIGURAN [1]
Starokeltski CALA (KALA) = TVRD, UTVRĐEN [2]
Keltski (velški) CALA (KALA) = DRŽAČ, STALAK [3]
Keltski (velški) MEGIDDYD = ČUVAR, BRANIČ, HRANITELJ [4]

CALAMEGID(DYD) > KALAMEGDAN.

Tursko KALE jeste TVRĐAVA, ali u turskom ne postoji riječ MEGDAN. Za MEGDAN Skok kaže:

“Balkanski turcizam perzijskog podrijetla (perz. > ar. *maidan*, *mejdan* ‘trg, pijaca’; ‘boj, bojište’)” [5].

Šta uopšte znači izraz "balkanski turcizam"? Ako je turcizam, onda riječ postoji i u Turskoj, ali ako u Turskoj u turskom jeziku ne postoji, nije turcizam. Riječ MEGDAN je keltskog porijekla, jer gaelik MEUD (vjerovatno se izgovaralo MEJUD) što znači BOLJI, VEĆI [6]. Pogledajmo i ovo: keltsko MEIDH je BALANS, RAVNOTEŽA, MJERA, VAGA [7], a to je RAVNOPRAVNOST istih uslova i ODMJERAVANJE, VAGANJE SPOSOBNOSTI u MEJDANU. Keltsko DAN je PONOS, HRABROST, ODLUČNOST [8]. I evo:

MEIDH DAN > MEJ-DAN > MEJDAN

U jeziku Gutob ili Bodo Gadaba jeziku, tkz. Munda jezik Indije (oblast Koraput, Odisha, Visakhapatnam oblast države Andhra Pradesh), jeziku kojim govori oko devet miliona ljudi, i danas postoji riječ SINGI koja znači SUNCE [9] izvedena od SINGIL što znači VATRA [10]. Evo imena Sunca u jezicima naroda centralne Indije [11]:

Ho (Kol)....................Singi
Kol (Singhbhum)......Singi
Bhumij......................Singi
Mundala...................Singi
Gadaba....................Singi

Eto korijena SIN- iz kojeg su nastale srbske riječi SINUTI, SINI i eto prve riječi u imenu grada SINGI-DUNA, tj. SINGIDUNUMA: SINGI je SUNCE, a keltsko DUN je TVRĐAVA, KULA, VIS, BRDO. SINGIDUNUM je SUNČEVA TVRĐAVA, SUNČEVA KULA, SUNČEVO BRDO.

……………………..

[1] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 155.

[2] Ibid.

[3] William Richards, A Pocket Dictionary Welsh-English, Geiriadur Llogell Cymreag Seasoneg, Wrexham: R. Huges & Son; London: Simpkin, Marshall & Co., 1861, pg. 53.

[4] Ibid.pg. 232.

[5] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972, str. 400.

[6] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 2, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. pg. 648.

[7] Ibid., pg. 645.

[8] Ibid. Vol. 1, pg. 310.

[9] Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology, London: Walton and Maberly, 1862, p. 186.

[10] Charles James Forbes Smith-Forbes, Comparative grammar of the languages of further India, London: W. H. Allen & CO., 1881, pg. 138

[11] W. W. Hunter, A Comparative Dictionary of the non-Aryan Languages of India and High Asia, London, Trubner & Company, 1868, pg. 158.

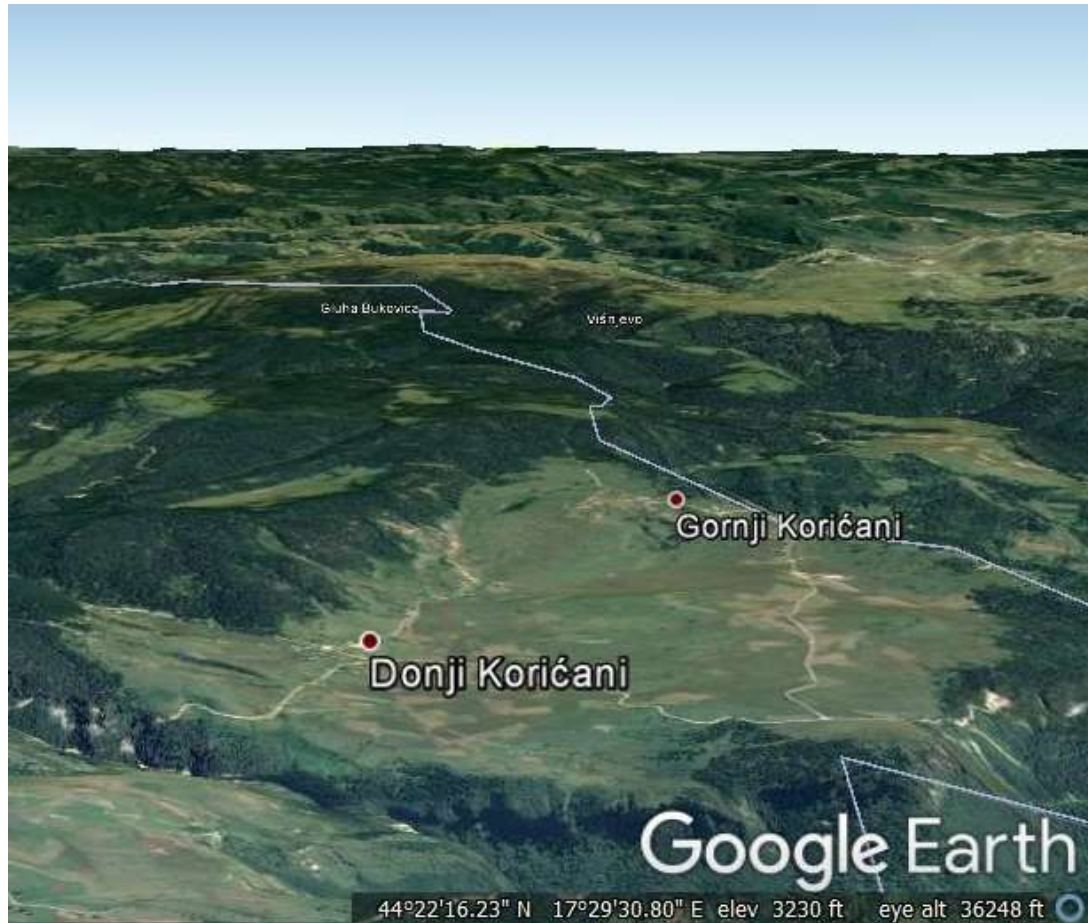
KORITO I KORIĆANI

Keltsko pleme Coritani (Koritani).

Keltsko (velški) COR, CORI (CORRIE) je udubljenje između brda: KORITO je UDUBLJENJE i po UDUBLJENOM KORITU teče rijeka [1].

Korita u Hrvatskoj: Korita (Lipik), Korita (Mljet), Korita (Otok), Korita (Rako-vica).
Korita u BiH: Korita (Bileća), Korita (Bosansko Grahovo), Korita (Ilijaš). Korita (Duvno), Korićani (Travnik).
Korita u Crnoj Gori: Ivanova Korita (Cetinje), Korita (Bijelo Polje), Korita (Podgorica).
Korita u Sloveniji: Korita (Idrija), Korita na Krasu.
Korita uSrbiji: Novo Korito (Knjaževac), Korićani (Kragujevc).

Položaj sela Korićani na Vlašiću u Bosni.

KORITANI > KORITIANI > KORITJANI > KORIĆANI

Južni Sloveni, gdje su vam Prasloveni? Nema Praslovena, ali ima Kelta ili Tračana, tj. Ilira.?

....

[1] Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Chapter I, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 81.

CERVEN – ČERVEN - CRVEN

Cherry

Govore zapadni etimolozi da je englesko CHERRY (izgovara se i čita ČERI) izvedeno od starofrancuskog CERISE preko latinskog CERASUS (trešnjinino drvo), a sve od grčkog KERASUS (κεράσος = trešnjino drvo).

Ako je to tako kako govore, otkud u engleskom CHERRY srbsko **Č** (**CH**)? Ako je englesko CHERRY (ČERI) postalo od starofrancuskog CERISE, preko latinskog CERASUS, a latinsko od grčkog KERASUS, otkud u engleskom CHERRY (ČERI) ovo **CH** (**Č**)? Ova se laž lako da razobličiti!

I naši etimolozi su članovi iste ekipe lažova, jer lažu da je riječ CRVEN postala od riječi CRV koja je, kažu, u staro vrijeme glasila ČRV:

“Mjesto **C** bilo je negda **Č**, koje se i sada govori po nekim krajevima: sa **C** dolazi do XIV vijeka, a sa **Č** od XVI vijeka…” [1]

I lažu naši jezikoslovci da je riječ CRVEN postala od CRV, tj. od ČRV ovim putem: praslovenski: **čьrvenъ* (staroslovenski: *crьvь* > *čьrvenъ*, ruski: *červlënyj*, poljski: *czerwony*).

Šta je praslovenski i koji narod je govorio praslovenskim jezikom? Nema tog naroda, nema u istoriji Praslovena pa nije bilo ni praslovenskog jezika, već su postojali od Slovena stariji istorijski narodi sa svojim poznatim istorijskim imenima. Pošto nije bilo praslovenskog, dakle porijeklo riječi CRVEN treba tražiti u jezicima naroda starijim od Slovena.

I tvrde naše mutikaše da je riječ CRVEN postala od riječi CRV, jer se od nekakve vrste crva (larva štitaste vaši, *kermes vermilio*) u neko vrijeme dobijala crvena boja za upotrebu. Po toj pameti sve dok nisu počeli gnječiti te crve, drevni Srbi uopšte nisu imali riječ CRVEN i nisu znali kakve je boje KRV, nisu znali kakve je boje VATRA i nisu znali kakve je boje izlazeće i zalazeće SUNCE, niti su znali kakve su često boje oblaci pri izlasku i zalasku Sunca. Gdje je tu logika, gdje je tu ljudska pamet?

Vatra

Da li je sučajno ta larva dobila ime ČERV? Ne, nije slučajno, nego je ta larva dobila ime po ČERV boji. Pogledajmo li staro srbsko ČERV i englesko CHERI (ČERI), vidimo isti korijen: ČER-. Isti korijen je i u engleskoj riječi CHERUBIM:

"Oblik imena ČERUVIM nađen je u egipatskim spisima. Ovaj oblik je CERESU i znači PLAMTEĆI" [2].

CHERUBIM – heb. K'RÚV, mn. K'RÚVIM [3].

Obratimo pažnju na ovo hebrejsko K'RÚV i K'RÚVIM: ne liči li to na srbsko KRV? Zar KRV nije CRVENA, a CRVENA je boja PLAMTEĆE VATRE. Zato i CHERUBIN (ČERUVIM) sa osnovom CHER (ČER) znači PLAMTEĆI.

Idemo dalje: sanskritski SRNIKA (सृणीक) je VATRA. Zar sanskritsko SRNIKA ne liči na srbsko SRNA? Zašto je i po čemu je SRNA dobila baš to

ime? Pogledajmo keltski (gaelik) CER = CEAR = LANE, SRNA, JELEN [4]. Starokeltsko (gaelik) CEAR je KRV, POTOMAK, ROD [5]. Velški CERWID znači JELEN [6], velški CERAINT je ROD, ROĐAK [7].

Keltski (velški) CERUBIN, CERUBIN [8] isto je što i englesko CHERUBIN (ČERUBIN), tj. HERUVIM što znači PLEMTEĆI. Zar gaelik CER i velško CER nisu isti onom CER u egipatskom CERESU, a egipatsko CERESU znači PLAMTEĆI što je hebrejsko K'RÚV koje je slično srbskom KRV.

Kakve su boje SRNA, LANE i JELEN? Crvenkaste su boje i kravu takve boje zovemo CRVENKA. Jedan ROD ROĐAKA je po KRVI (gaelik CER, CEAR; velški CERAINT).

Crveno drvo trešnje.

CER je isto što i ČER. Boja trešnjevog drveta je CER(VENA) tj. ČER(VENA). Plod trešnje je CER(VEN) tj. ČERVEN i zato je TREŠNJA na engleskom CHERRY (ČERI).

TREŠNJA: slovački: *čerešňa*, španski: *cereza*, ruski: *черешня*, bugarski: *череша*, mađarski: *cseresznye*, portugalski: *cereja*, poljski: *czereśnia*, galicijski: *cereixa*. I šta vidimo? Svugdje vidimo osnovu CER ili osnovu ČER i to su sinonimi za CRVEN, a po našim državnim etimolozima sve je to to izvedeno od hipotičkog "praslovenskog" **čьrvenъ*. Nije to praslovenski, već keltski (tračanski ili ilirski).

U drevna vremena vjerovalo se da se BOG SUNCA vozi na VATRENIM KOČIJAMA. Kineski (mandarinski) CHE (ČE) znači KOČIJA, KOLA, VOZILO. KRV ili CERV, ČERV ili K'RÚV je TOPLA (vatrena) i vozi hranu po tijelu i odvozi nepotrebne sastojke iz tijela? Kinesko ČE nalazi se i u riječi ČEKRK, jer je i to KOLO i VOZILO koje vozi kantu u bunar i iz buna-ra:

"**čekrk** m (Vuk, 17. v.) = čekrk, gen. čekrka, pl. -ci (Kosmet) = '1° sinonimi kolo (v.), točak (v.), 2° vitao, sprava na koju žene na mátajú pređu na cijevi'." [9]

ČE je VOZILO. Srbsko ČELJUST počinje sa ČE, jer se ČELJUST KREĆE tarući hranu. CER i ČER su drevni atribut SUNČEVE VATRE i od tog CER i ČER je izvedeno CERVEN i ČERVEN što je kasnije u srbskom dalo CR-VEN.

Ilirsko pleme Cerauni (Kerauni) boravilo je u području Raške.

U jeziku indijanskog Mapuče (Maphuche) naroda u Južnoj Americi MAPU znači ZEMLJA, a riječ ČE (CHE) znači ROD, NAROD [10].

Ilirsko pleme CERAUNI u grčkim izvorima zapisani su pod imenom KERAUNIOI (Κεραύνιοι), a korijen u ovom imenu je KER- nalazi se i u egipatskom CERESUS, što znači PLAMTEĆI, VATRENI, te u grčkom KE-RASUS (κεράσος) što je na starofrancuskom CERISE, na latinskom CERASUS, na engleskom CHERI (ČERI), tj. TREŠNJA, na gaeliku CEAR, na hebrejskom K'RÚV, a sve je to CRVENO kao KRV koja se na sanskri-tsku zove RASYA, jer je i grčko KERAINÓS (κεραυνός) istog korijena i znači MUNJA.

Grčko KERAUNIOI (Κεραύνιοι), grčko KERAINÓS (κεραυνός), grčko KÉRAMOS (κέραμος), kao i grčko GERANÓS (γερανός), izvedeno je od tračkog korijena GER što je dalo kasnije srbsko ŽER tj. VATRA. Ilirsko pleme CERUANI ime su dobili po tračkoj CRVENOJ BOJI VATRE i oni su kasniji nazvani RAŠANI jedne RASYE, tj. jedne KRVI.

………………………..

[1] Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I, JAZU, Zagreb, 1880-1882, str. 850.

[2] Ricky Roberts, Angelic Mysteries, Lake Mary, Florida, Published by Creation House, 2004. pg. 22.

[3] Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Second Edition, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 106.

[4] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 188, 181.

[5] Ibid. pg. 181.

[6] Titus Levis, A Welsh-English dictionary: Geirlyfr Cymraeg a Sae-sneg, Carmarthen, J. Evans, 1815, pg. 51.

[7] Ibid. pg. 50.

[8] William Owen Pughe, Geiriadur cenhedlaethol Cymraeg a Sae-sneg, Third Edition, Denbigh, Published by Thomas Gee, 1866, pg. 328.

[9] Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knji-ga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 303, 304.

[10] Word Formation in South American Languages, Edited by Swintha Danielsen, Katja Hannss, Fernando Zúñiga, Amsterdam/ Phila-delphia, John Benjamins Publishing Company, 2014, pg. 11.

CIMERIJANI (KIMERI) SU TRAČANI

“Mnogi autori, kao Appianus Alexandrinus, i Ph. Cluverius pod ime-nom Kelti uključuju Gale, Germane, Spanijarde, Britone, Ilire, itd. ali je sigurno to da Polybius, Diodorus, Plutarch, Ptolemy, Strabo, Athenæus and Josephus zovu ove narode koji su zauzeli Galiju, Keltima.” [1]

“Cluverius u svojoj “Germania Antiqua,” objavljenoj 1616. dokazuje da Iliri, Germani, Gali, baskijska plemena i drevni Britoni, svi govore dijalekte jednog i istog jezika, koji je, računajući po njemu, bio keltski, i on iznosi sebi u prilog najimpozantniju naučnost.” [2]

“Monosyllabic Primeval Language > Agglutinate: Turanian > Amalggamate: Japhetic or Iranian or Indoeuropean > Celtic: Thracian or Illirian…” [3]

“Identitet Tračana i Ilira je dokazan od drevnih pisaca upućujući, neki raniji i neki kasniji, na jednan isti narod.” [4]

“Jezik Cimerijana nije poznat. Pretpostavlja se da je bio trački, da su govorili tračko-ilirskim, ili indo-iranskim…” [5]

"Tamo su bili Brigi, rod Cimerijana, koji su prešli preko, iz Trakije u Aziju pod imenom Frigi, neko vrijeme nakon Trojanskog rata, kadgod da se to dogodilo." [6]

Cimerijani (Kelti) i Tračani su jedan rod: **"Cimerijani, ili odvojeno pleme njihovo, zvano Treri...."** [7]

Nakon toga Strabon opet kaže: **"Sljedeći dio zemlje bio je okupiran od strane Trera, koji su također bili Tračani...."** [8]

“CIMMERII, ōrum, tračko pleme sa boravištem na Dnjepru.” [9]

“Nema sumnje da su Daci ili Dani, kao i Geti ili Goti, bili svi od rase zvane Cimbri. Cimbri su takođe Cimeri, od tračkog su originala takođe, ili su Tračani bili Cimerijani, što nije ni bitno.” [10]

“Posebno je zaključeno da su drevni Cimerijani i njihovi potomci Tauri od Herodota i narodi potčinjeni kraljevima Cimerijanskog Bosfora, među kojima su nađena tračka imena *Kotis*, *Rheskuporis*, *Rhæmetalkes*, *Mæsades, Berisades, Medosades,* bili su tračkog porijekla.“ [11]

“Istoričari izvještavaju o Aezir narodu kao Trako-Cimerijanima, jer su Trojanci od tračkih predaka.” [12]

Pominjući Herodota ovaj autor kaže: “Svi narodi sjeverno od Grka zvani su nekad od njih Tračanima, uključujući Kimere, i kimerijski Kerčonis nekad je zvan Taurika ili Trački Kerčonis.” [13]

……………………….

[1] The Southern Rewieu, Vol. 5, February & May 1830, Charleston: Printed and published by A. E. Miller, 1830, pg. 367.

[2] The New York Review, Vol. 1, New-York: Geoge Dearborn & CO, 1837, pg. 111.

[3] David N. Livingstone, Adam's Ancestors: Race, Religion, and the Politics of Human Origins, Baltimore: The Johns Hopkins University Press, 2008, pg. 103.

[4] The Edinburgh Magazine and Literary Miscellany, Vol. 15, August 1824, Edinburgh: Printed for Archibald Constable and Company, 1824, pg. 135.

[5] Carl Waldman and Catherine Mason, Encyclopedia of European Peoples, Vol. 2, New York: Facts On File Inc., An Imprint of Infobase Publishung, 2006, pg. 175.

[6] Edward Davies, Celtic researches, on the origin, traditions & language of the ancient Britons, London: Printed and sold by J. Booth, 1804, pg. 205.

[7] Strabon, I,3,21.

(8) Ib. XIII,1,8.

[9] Frederick Percival Leverett, A New and copious lexicon of the Latin language, Boston: J. H. Wilkins and R. B. Carter, and Hilliard, Gray and Co.; New York: Leavitt, Lord & Co., 1836, pg. 140.

[10] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Wes-tern Europe, London: Burns and Oates, 1879, pg. 212.

[10] Charles Adiel Lewis Totten, Our Race; Its Origin and Its Destiny: The philosophy of history, New Haven, Conn.: The Our Race Publishing Company, 1891. pg. 81.

[11] James Cowles Prichard, Researches Into the Physical History of Mankind, Thirdh Edition, Volume 3 – Part I, London: Sherwood, Gilbert and Piper, 1841, pg. 474.

[12] Roger Calverley, The Primal Runes: Archetypes of Invocation and Empowerment, Twin lakes, Wisconsin: Lotus Press, 2005, pg. 14.

[13] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, pg. 213.

BRIGI SU I TRAČANI I KELTI

"Frizima je, po pričanju Makedonaca, u vrijeme dok su boravili u Ev-ropi bili susjedi Makedonaca, bilo ime Brigi, a kad su se preselili u Aziju promijenili su istovremeno i zavičaj i ime i nazvali se Frizi." [1]

"Kod Trojanaca, Mizijana, Makonijana, Migdonaca, Dolonaca, Daka, Bibrica, Skordića, Edonaca, Estaja, Kikonaca i ostalilih tračkih rasa lako se mogu pratiti plemena povezana sa Cimbrima i Britima. Kikoni, koji su ta-kođe Galaji i Brianti (britansko pleme ima isto ime), bore se protiv Odiseja nakon pada Troje i to potvrđuje da su Cimerski Brigi iz Trakije otišli u Malu Aziju i postali Frigi. Oni su britanski Briganti." [2]

Kelti Briganti porijeklom su Brigi (Frizi) Tračani.

Kikonci (Κίκονες, Kíkones; Cicones, Ciconians ili Kikonians) su Tračani (*Herodot, VII,59*):

“Njihova teritorija u drevno vrijeme zvala se Galaika, a u vrijeme Herodota je Briantika, - Galija i Briganti.” [3]

Briantika (Briantica) ili Galaika (Galaica) je trčaka kolonija na obali Egejskog mora u blizini ušća rijeke Strume. [4]

“Smatra se da su Briganti potekli od drevnih Friga, koji su bili prvi stanovnici Evrope, i da su došli na ovaj otok sa obala Galije, prije su Belga stigli u tu zemlju. ” [5]

“Dr. Henry drži mišljenje da su Briganti potomci drevnih Friga koji su prvi naselili Evropu i da su došli isprijeka na ovo ostrvo sa obala Galije prije nego su Belgi došli u tu zemlju. Ime bez sumnje originalno znači stanovnici u brigovitoj zemlji, brig i Brigant označava u modernom velškom vrh, vis i Brigantwys je narod koji tu boravi.” [6]

“I Frizi, koji sebe zovu Brigima, Tračko pleme, takođe su Migonijani, Bebrikani, Medovitijani, Vitini i Dinijani, i, ja mislim, tkođe Marijandini. Ovi narodi, zasigurno drže cijelu kompletnu Evropu, ali Mizi ostaše tamo.” [7]

Brigi su i Tračani i Kelti. I recite mi, Srbi: jesu li današnji Srbi i većinski dio tkz. Slovena porijeklom Kelti, ili nisu?

…………………………..

[1] Herodot, VII, 73.

[2] John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, pg. 213.

[3] Mary Cornish, Reflections on Names and Places in Devonshire, London: Simpkin, Marshall and Co., 1845, pg. 5.

[4] Peter Edmund Laurent, Herodotus, The Nine Books of the History of Herodotus, Second edition, Vol. 2, Geographical Index, Oxford: Henry Slatter, 1837, pg. 482.

[5] Robert Henry, The History of Great Britain from the First Invasion of it by the Romans under Julius Caesar, Vol. 1, London, Printed by T.Cadell, 1771, pg. 184.

[6] Edward Baines, The History of the County Palatine and Duchy of Lancaster, Edited by James Croston, Vol. 1 , London: Published by John Heywood, 1888, pg. 2.

[7] Strabo, 7, 3.

TROJANCI I PETROGLIFI NA PISANOJ STIJENI

Selo Žlijeb kod Višegrada.

Drevni crteži na kamenu spadaju u piktografe. Najčešće su slikani nekom prirodnom bojom, a ima ih i koji su crtani krvlju životinja. Mogu biti i simboli sa značenjem jedne riječi ili izraza i utiskivani su u glinene pločice, a neki urezivani u kamen, te se širem smislu svrstavaju u petroglife i tako ćemo ih i mi ovdje zvati.

Motivi najstarijih petroglifa mogu prikazivati svakodnevi život drevnog čovjeka, a najčešće su to predstave solarnih simbola, solarnih bogova i

božanstava. Nedaleko od Višegrada, kod sela Žlijeb na Pisanoj stijeni, nalaze se takvi petroglifski crteži rađeni bijelom bojom.

*Pisana stij*ena

Na litici Pisane stijene su predstave solarnih simbola kojima je predstavljeno kalendarsko vrijeme godine sa godišnjim dobima i mjesecima. Zoomorfnom predstavom Sunca kroz orla prikazano je vrijeme godine kroz četiri godišnja doba. Krila su proljeće i ljeto i to je vrijeme kad je Sunce na sjevernom nebu iznad linije nebeskog ekvatora. Noge su jesen i zima kad je Sunce na južnom nebu ispod nebeskog ekvatora.

Orao? Odakle potiče riječ orao? Keltski (gaelik) *òr* znači *zlato, pozlata, sjaj* [1], dok *àl* znači *slava* [2]. Pošto su Srbi keltskog (tračkog) porijekla, otuda mnogo keltskih riječi u srbskom jeziku, a jedna njih je riječ *orao*: keltsko *or-al* je srbsko *oral* (l > o > orao).

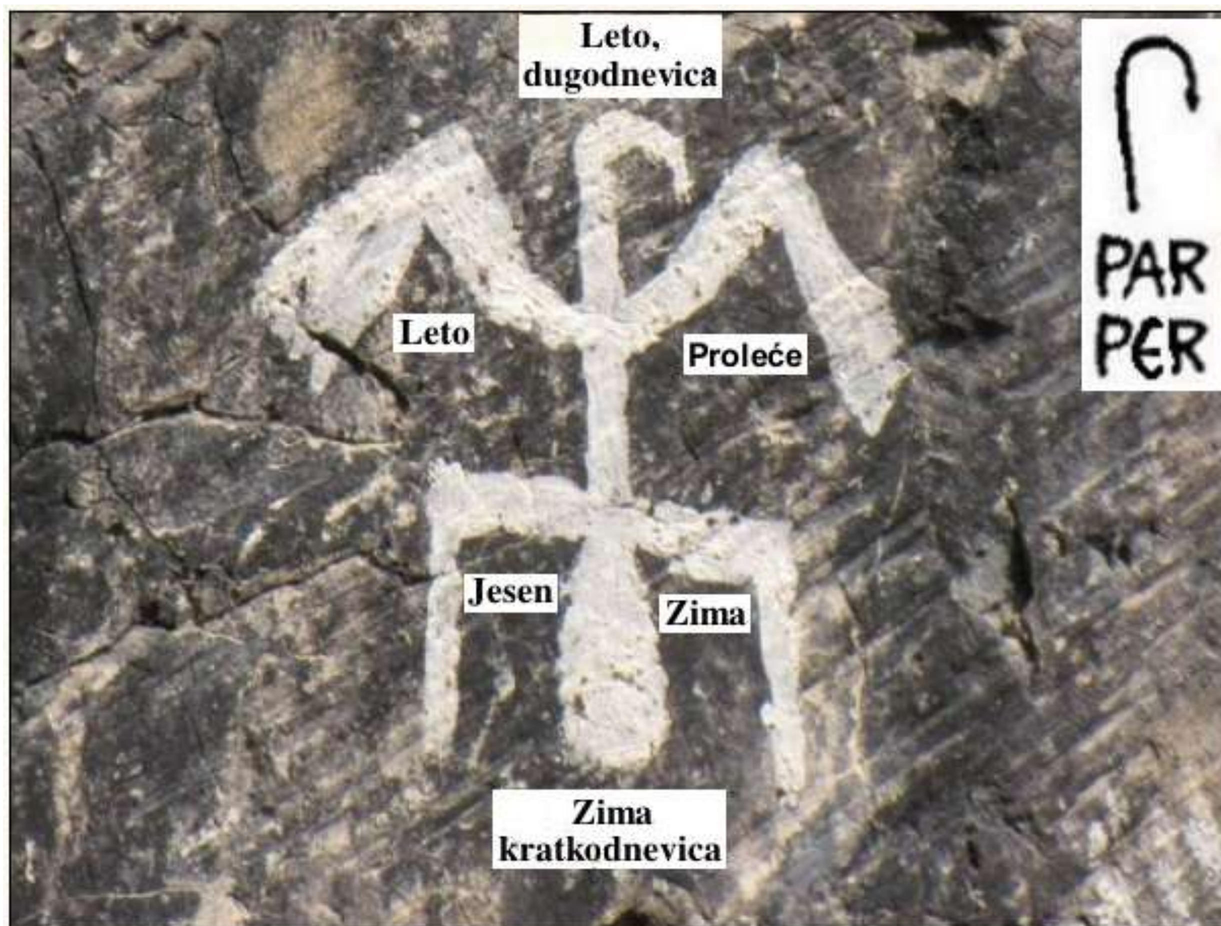
Piktografi na Pisanoj stijeni kod sela Žlijeb.

Glava i rep orla simboli su dva najznačajnija kalendarska zbivanja u godini: glava je simbol ljetne dugodnevnice na prvi dan ljeta (ljetni solsticij), a rep predstavlja zimsku kratkodnevnicu na prvi dan zime (zimski solsticij). Glava orla predstavljena je drevnim solarnim simbolom koji izgleda kao obrnuto slovo **J**: **Ր**. To je prvi glas devnog Božijeg imena, jer je Sunce je bilo Bog i Bog je bio Sunce, a Sunce je svjetlost i Bog je svjetlost.

Sanskritsko *yotate* (योतते) ili *jut* (युत्)", znači *sjaj*. Zar jutro nije sjaj? Jeste! Sakskritsko *yot*, *jut* osnova je srpskom *jutro* i osnova je srpskim vlastitim imenima: *Juraj*, *Juro*, *Joksim*, *Jovo*, *Joka*, itd.

Ugaritsko *Yo-Elat* drugo je ime za *Anath-Yahu* i ona je majka bogova. U hebrejskom *yom* znači *dan* i u toj riječi je korijen je *yo-*. U biblijskim rječnicima piše da hebrejsko ime *Yoram* znači *Bog je uzvišen*, a to isto znači i njemačko ime *Joram*. Kod meksičkih Indijanaca bio je bog sa imenom *Yoalli*. Imena mnogih njihovih bogova počinjala su korijenom *Yo-*. Kod Japanaca *Yomi* je bog podzemlja, a *Yo* i *In* Japancima su dva stvaralačka

principa kao kod Kineza *Ying* i *Jang*. A sad se vratimo se sanskritskom *yo-tate*, *jut* koje je dalo srpsko *jut*-: Yo = Jo = Jesam O = jesam obzor = jesam vidik = jesam svjetlost = Jesam Bog.

Simbolika orla.

Sanskritsko "yoni (योनि) znači i*zvorište*, *porijeklo*, *sjeme*, *odmarali-šte*, *materica*, *gnijezdo*, *dom*, *proljeće*. Latinsko *jo*, *ju*, *jov* dalo je *Jovpater*, *Jupater*, *Jupiter*. Ime mjeseca juna izvedeno je od korijena *ju*-: *juni* znači *svijetli*, *sunčani* i to je atribut Boga i bogova (anđela). Englesko *jus*, *justice* znači *prav*, *pravo*, *pravda* a ishodište pravde je Bog.

Kod istorijski najstarijih Sumeraca piktografski znak **ſ** je slika za riječ *par* i to je značilo *svjetlost* [3]. Od tog *par* potiče i egipatsko *parāa* koje je kasnije dalo grčko *phar*- za *faraon*. Egipatski hijeroglif **ſ** je znak za glas **S**. U feničanskom pismu simbol **ſ** je slovni znak za glas P. Glasom P počinje sanskritska riječ *peru* što znači *svjetlost*, *sunce*. U staroj Trakiji bijaše svetilište boga Sunca u gradu *Perperionu*. Tračka *Perperuna* ili *Perperuša* je boginja ognja (kasnija srpska Ognjena Marija). Kod prehrišćanskih Slovena

Perun je bog sunca, munja i gromova. Novac cara Dušana bio je zlatni *per-per*. Tako vidimo da su sumersko *par*, sanskritsko *per-*, tračko *per-*, slovensko *per-* i srpsko *per-* u tijesnoj morfološkoj i semantičkoj pove-zanosti, tj. istog su korijena i značenja.

"Sumerski piktograf **Ր** znak je pastirskog štapa za titulu *bar* ili *par*, *"Gospodar*,**"** i ovaj sumerski znak-riječ vidjeli smo kao izvor egipatske titule *"faraon"*; i takođe postoji u sumerskoj ugaonoj formi kao **Γ**." [4]

Lijevo je petroglif na Pisanoj stijeni, a desno u Langaru: znak **Ր** *simbol je dana ljetne dugodnevnice i početka ljeta na ljetni solsticij. Konjanik je bog Sunca sa svojim stegom pobjede.*

Na jednom petroglifu Pisane stijene prikazano je vrijeme godine sa kućom Sunca. To je kvadrat kao Božji simbol stabilnosti i mira. U kvadrat je upisan krst i tako je kvadrat podijeljen na četiri jednaka dijela što su odaje četiri godišnja doba, odaje zime, proljeća, ljeta i jeseni.

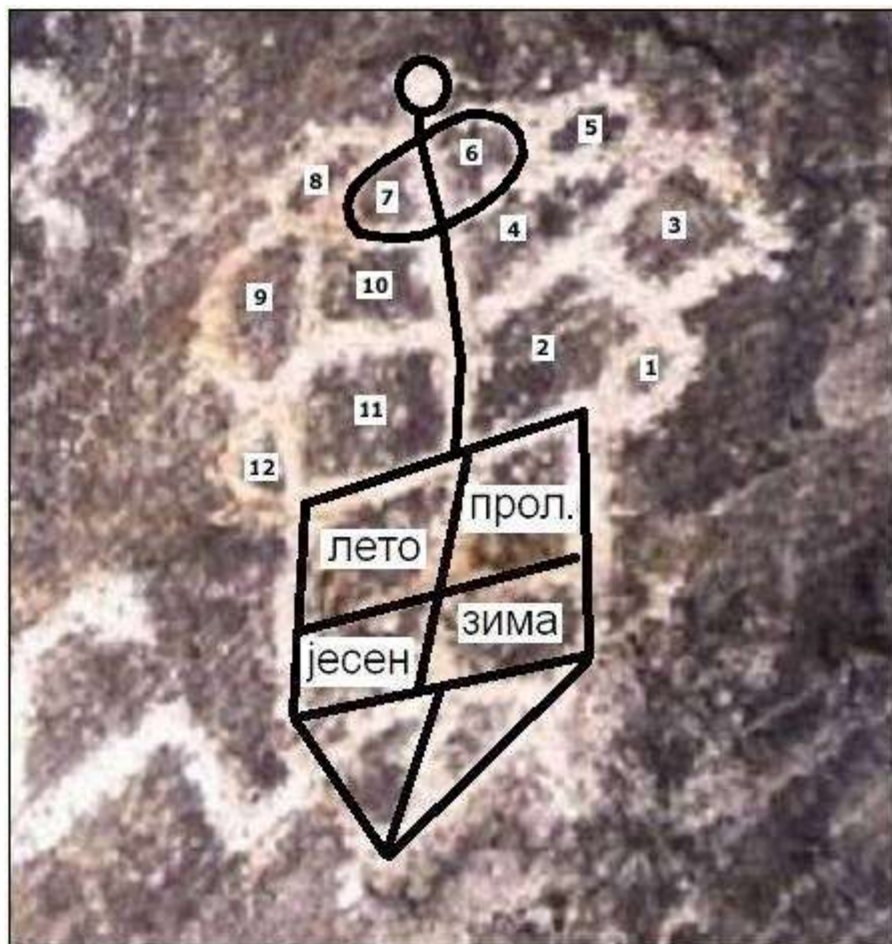

Simbol ***Φ*** *(* ***ϕ*** *). Kvadrat sa upisanim krstom je kuća Sunca.*

Simbol ***Φ*** *(* ***ϕ*** *) na indijanskom petroglifu u južnoj Nevadi.*

Iznat kuće Sunca je simbol Boga Sunca izgledom kao ćirilićno slovo **Φ** (**ф**). Taj znak bio je kod Hetita simbol Boga, a njegovu starost vidimo po tome što se javlja na piktografima i petroglifima od doba najstarijih pećin-skih crteža do naših stećaka 18-19. vijeka. Vertikala znaka **ф** predstavlja kretanje Sunca u pravcu sjever-jug i obratno, dakle kretanje od prvog dana ljeta ka prvom danu zime i obratno. Ako je linija horizontalna, tada pred-stavlja liniju nebeskog ekvatora u pravcu istok-zapad i kad je u tom položaju upućuje na početak prioljeća ili početak jeseni.

Kuća Sunca sa dvanaest mjeseci.

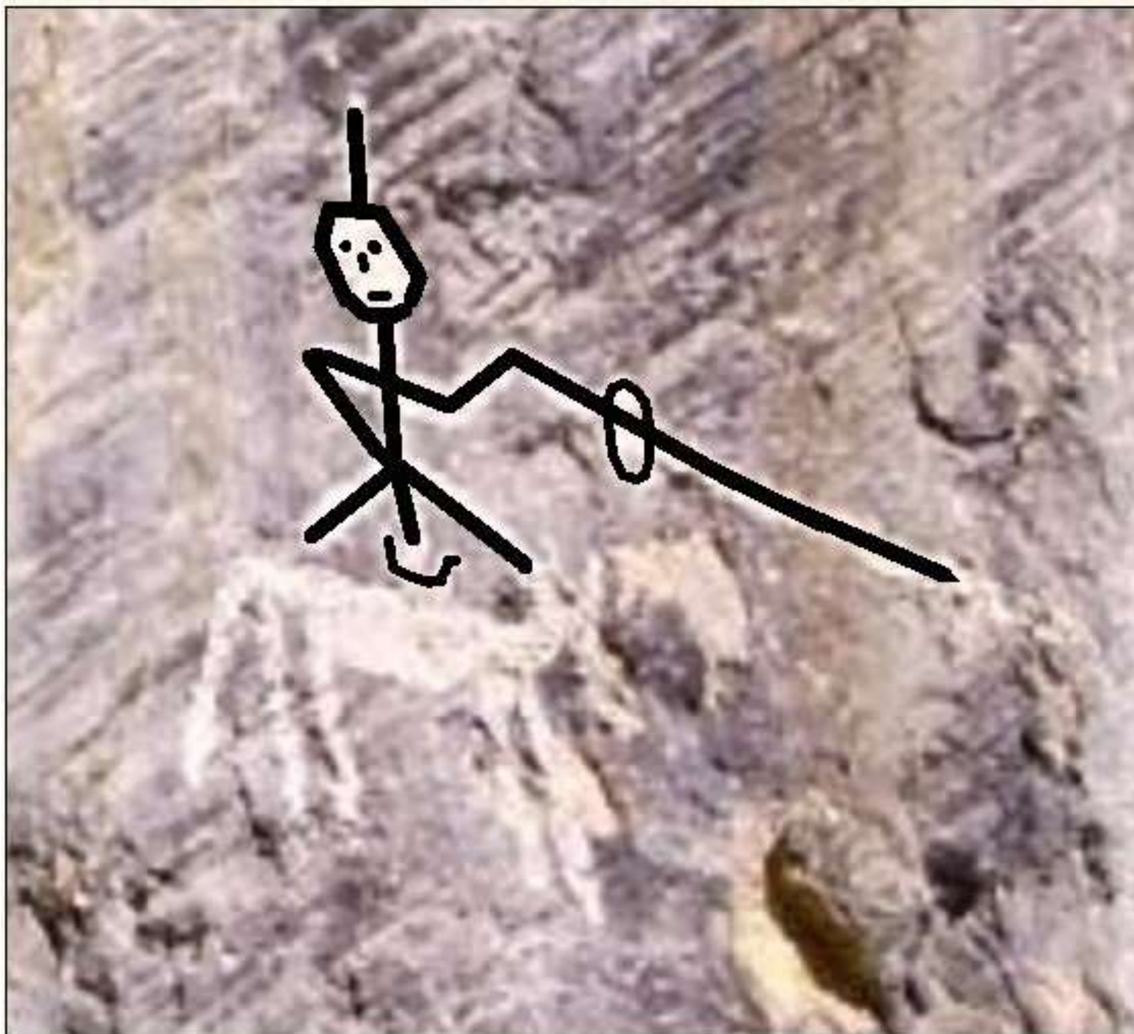
Oko simbola **ф** na pomenutom petroglifu je šest podioka sa jedne i šest sa druga strane. To su dvanaest mjeseci godine: na desnoj strani su prikazana tri mjeseca zime i tri mjeseca proljeća u vrijeme podizanja Sunca sa juga ka sjeveru (duljanje dana), a na lijevoj strani su po tri mjeseca ljeta i jeseni u vrijeme spuštanja Sunca od sjevera ka jugu (kraćanje dana). U dnu centralne vertikale je zimski, a u vrhu ljetni solsticij.

Bog Sunca sa kopljem.

Tu je i bog Sunca sa bojnim kopljen na svom konju. Na glavi mu je "čuperak" ili pero kao simbol vazduha i plamenog jezika vatre. Takva pera vidimo na glavama solarnih božanstava u drevnoj Indiji, vidimo na starim pre-kolumbovskim petroglifima američkih Indijanaca i vidimo ih na našim sred-njovijekovnim stećcima, čak i na mramoru despota Stefana Lazarevića u Crkvinama kod Mladenovca.

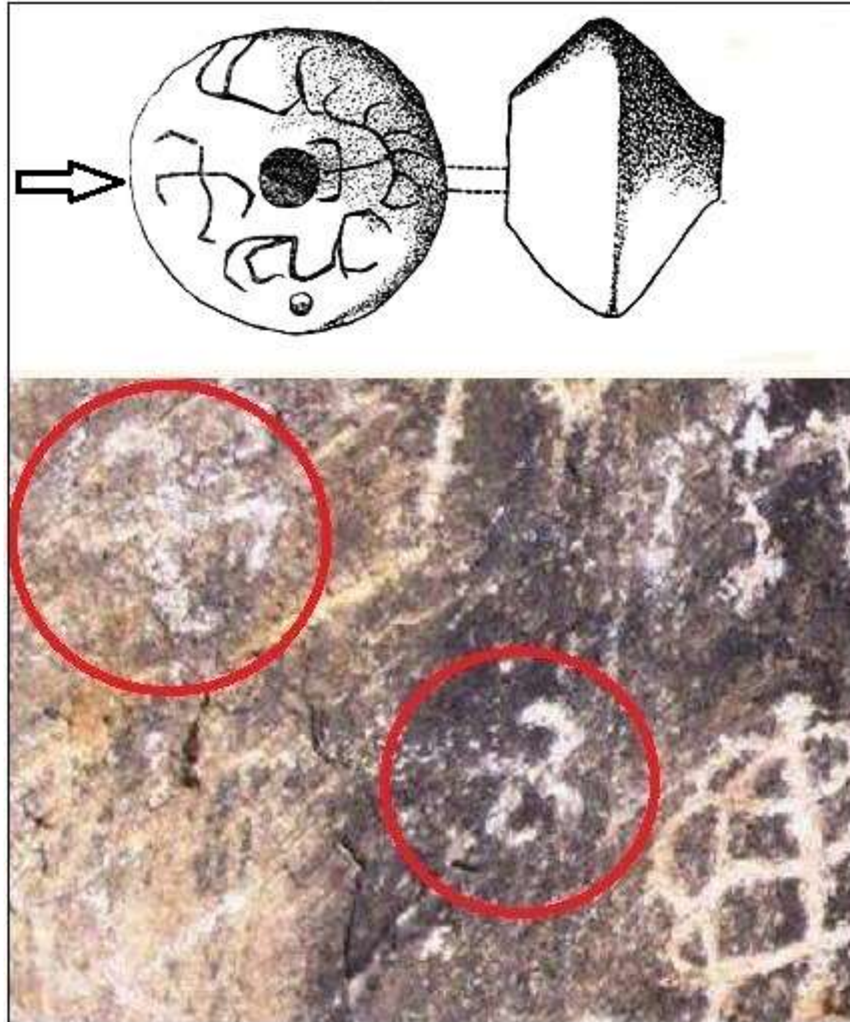
Desna ruka konjanika povijena je u laktu i oslonjena na desni bok, a lijeva je podignuta držeći koplje. Ovakav znak ruku na petroglifima i steć-cima pokazuje vrijeme uspona Sunca ka sjevernim nebu (kad se stane pre-ma istoku kao mjestu izlaska Sunca, desna ruka pokazuje jug, a lijeva sje-ver). Koplje je simbol linije nebeskog ekvatora u pravcu istok-zapad. Na koplju je znak **ϕ**, ali je linija znaka u horizontalnom položaju (kao na grčkom **θ**) i tu predstavlja liniju nebeskog ekvatora na kojem se zbiva pro-ljetna i jesenja ravnodnevnica (ekvinociji).

*Simbol **Φ** (**ϕ**) na koplju.*

Dakle je položajem lijeve ruke, kopljem i znakom **ϕ** na koplju prikazano vrijeme proljetnog ekvinocija, vrijeme početka proljeća kad Sunce sa južnog zimskog prelazi na sjeverno proljetno nebo. Neko će reći da to nije znak **ϕ**, već štitnik ruke, ali da je to štitnik, bio bi sav ispunjen bijelom bojom isto kao i glava konjanika, a vidimo da nije tako, nego je jasno vidljiva elipsasta linija znaka **ϕ** sa unutrašnjim neobojenim prostorom.

Upisane svastike svjedoče neprekidno kretanje Sunca, Mjeseca, zvijezda i života prirode u toku sezona zemaljskog vremena. Nekoliko svastika ima oblik isti svastikama koje je na terakoti Troje pronašao H. Šliman (Heinrich Schliemann) [5]. Ove svastike sastoje se od dva različita simbola. Vertikalni dio ove svastike ima oblik latničnog slova **S** i označava kružni tok, a poprečni dio je egipatski simbol "nebo, nebesa," [6].

Svastika iz Troje i ove dvije svastike na Pisanoj stijeni su iste forme (Schliemann,"Ilios," fig. 1983).

The next is the sign which I call provisionally *Pak* (see Plate III., No. 37). There

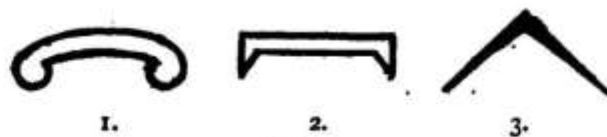
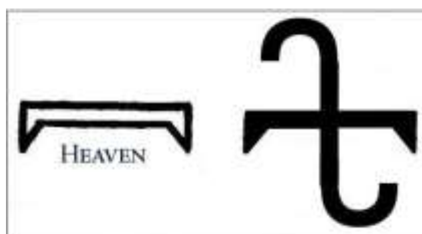

Fig. 7.

is no doubt that it means 'above,' or 'firmament;' or even 'supreme,' as Professor Sayce has pointed out. I compare it with (2) the

Tri varijante piktografa sa značenjem "nebo, nebesa, vrhovni, najviši".

Dijelovi nekih svastika iz Troje i sa Pisane stijene.

Koliko su stari petroglifi na Pisanoj stijeni? Tačnu starost nije moguće precizno odrediti, ali se po motivima vidi da ne pripadaju sredini graditelja stećaka, jer ovakve orlove ne nalazimo kao motive stećaka. Takođe i lik konjanika ne odgovara likovima konjanika na stećcima, jer su figure na stećcima prikazane sa mnogo realizma, dok je figura ovog konjanika samo simbolično prikazana jednostavnim linijama. I šta ćemo sad? Sad treba da potražimo najsličnije petroglife u svijetu, petroglife sličnih motiva, sličnog stila i boje i zato pogledajmo sljedeće petroglife!

Iznad je petroglif na Pisanoj stijeni, a ispod petroglif u selu Langar u Tadžikistanu u Centralnoj Aziji (Langar, Wakhan District, Badakhshan Province, Tajikistan, Central Asia).

Iznad je petroglif na Pisanoj stijeni, a ispod petroglif u selu Langar u Tadžikistanu u Centralnoj Aziji (Langar, Wakhan, Valley, Pamir, Tajikistan).

Slični petroglifi u Langaru (Tadžikistan) i na Pisanoj stijeni.

U gornjoj sekciji slike je petroglif u Langaru, a ispod petroglifi na Slikanoj stijeni: ovo nisu univerzalni, već lokalni simboli. Iz svog starog zavičaja u Langaru došljaci su svoje simbole ovjekovječili i na kamenu Pisane stijene.

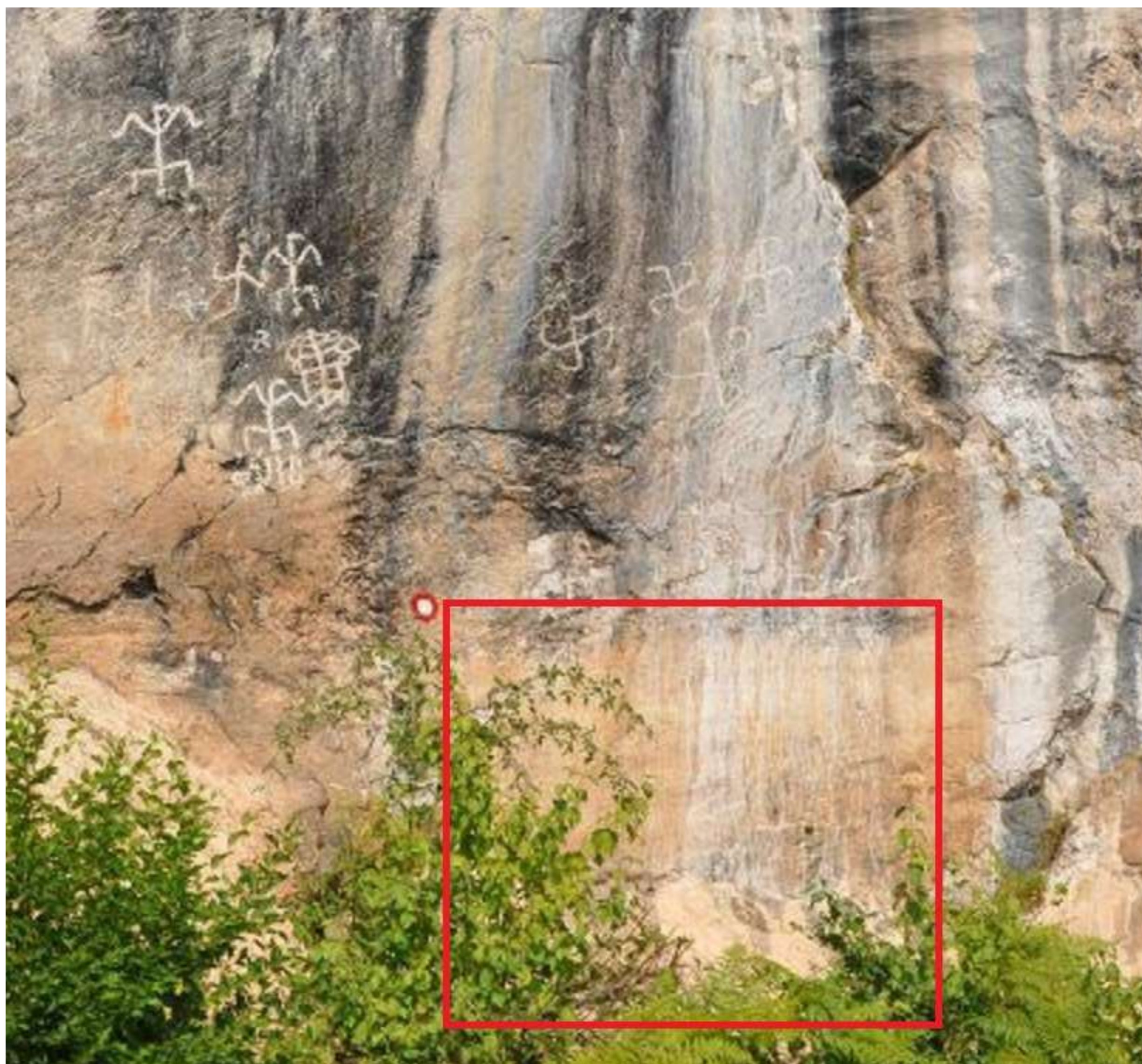

Ovakve vrste svastika nalazimo samo na artefaktima Troje (Schliemann, "Ilios," fig. 1866, 1983) i na Pisanoj stijeni, U Rajackim Pivnicama i Tibetu.

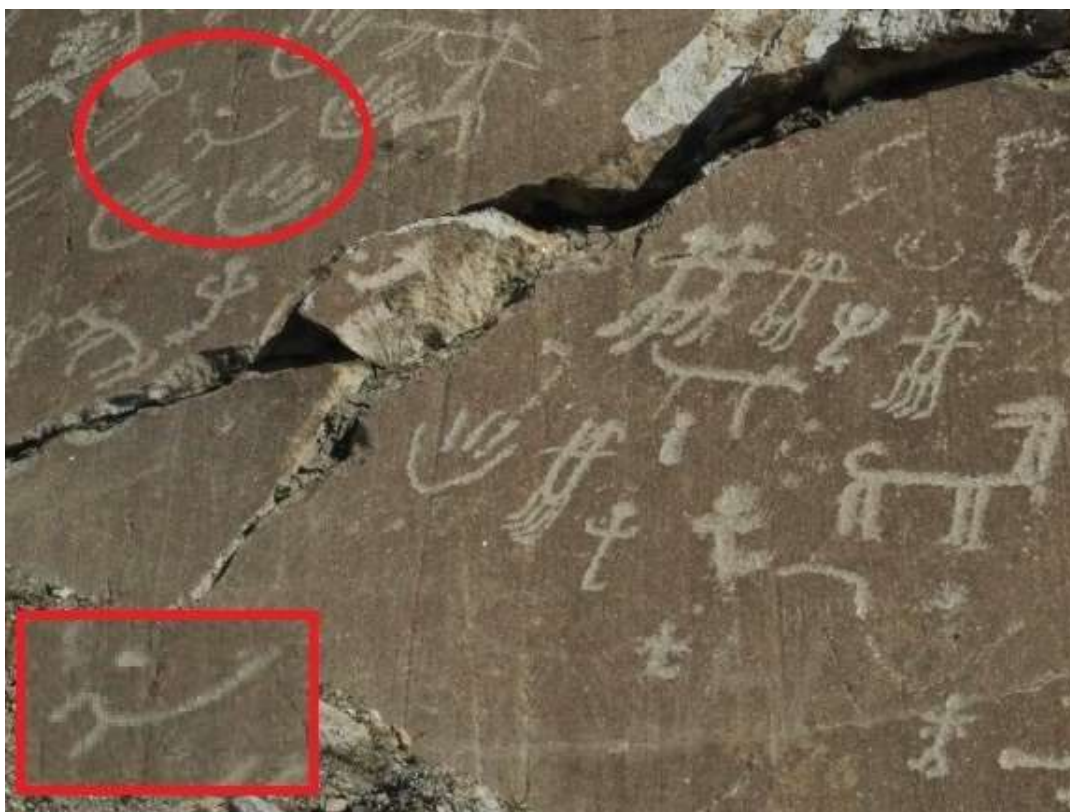

bary. Thus in Lykian we have the Cypriote ✱ (*khu*), *kh*, ⩔, *o*, ⋎, *e*, and)|((*va*), *v*; in Karian, ⩕, *mi*, ⩚, *re* (or *le*), ∫\, *ko* (*go*), Ω, *ra*, ⧖, *le*, ⏀, *mo*, I, *ve*, and ı/ı *ne*; in Pamphylian, ꟻ, *vo*, Ɣ, *u*, ∩, *ko*, И, *vu* or *v*, and Ψ, *ss* (*se*); and in Kilikian, ⊣, *ta*, and ш *se*. Our only

Simboli iz vremena Troje i na Pisanoj stijeni. Identičnost i sličnost nisu slučajnost!

Ovdje je stijena ispisana kao tabla. Da li je ovo je pod strogom cenzurom i Beograda i Sarajeva, jer niko nikad ovo nije pročitao? Možda neki od ovih natpisa potiču i od lokalnih čobana, ali možda su neki iz daleke starine?

Dva identična petroglifa u Langaru i na Pisanoj stijeni.

Petroglifi na Pisanoj stijeni rađeni su bijelom bojom i istim stilom crtanja kao i petroglifi u selu Langar na krajnjem jugoistočnom dijelu Tadžikistana (Langar village, Wakhan Valley, Pamir, Tajikistan). Par skoro skoro identičnih simbola postoji samo u Langaru i na Pisanoj stijeni, sličnih nigdje više u svijetu nema. To su simboli lokalnog karaktera što bi moglo da znači da su petroglife na Pisanoj stijeni slikali ljudi rodom iz Kašmira sredinom 13. vijeka kad su Džingis-kanovi ratnici stigli i u ovo područje, ali nije tako, nego su Tračani sa Balkana ili iz Male Azije stigli čak do Tibeta.

Povezanost petroglifa Pisani stijene sa petroglifima u Langaru u Tadžikistanu svjedoči simbol sličan ćiriličnom slovu **Ч** (**Č**). To je prvi glas tadžikistanske riječi "чароц" što znači "svjetlost" (svjetlost je **čaro**bna). Pisma starog Kašmira razvila su se preko zoroastranizma iz avestanskog pisma. Avestansko pismo ima korijene u aramejskom. U starom aramejskom pismu sličan oblik imalo je slovo **R** (resh): aramejsko "resh" značilo je "glava, starješina, vis, vrh, sve"; aramejsko "reshith" je "početak, prvi, najbolji, princip". Sva ova značenja su atributi Boga Sunca, tj. svjetlosti, a svjetlost na tadžikistanskom je "чароц" i eto slovnog znaka **Ч** na Pisanoj stijeni.

*Znak **Ч***

ܪ
R
Resh
Rosh
Imperial Aramaic alphabet:

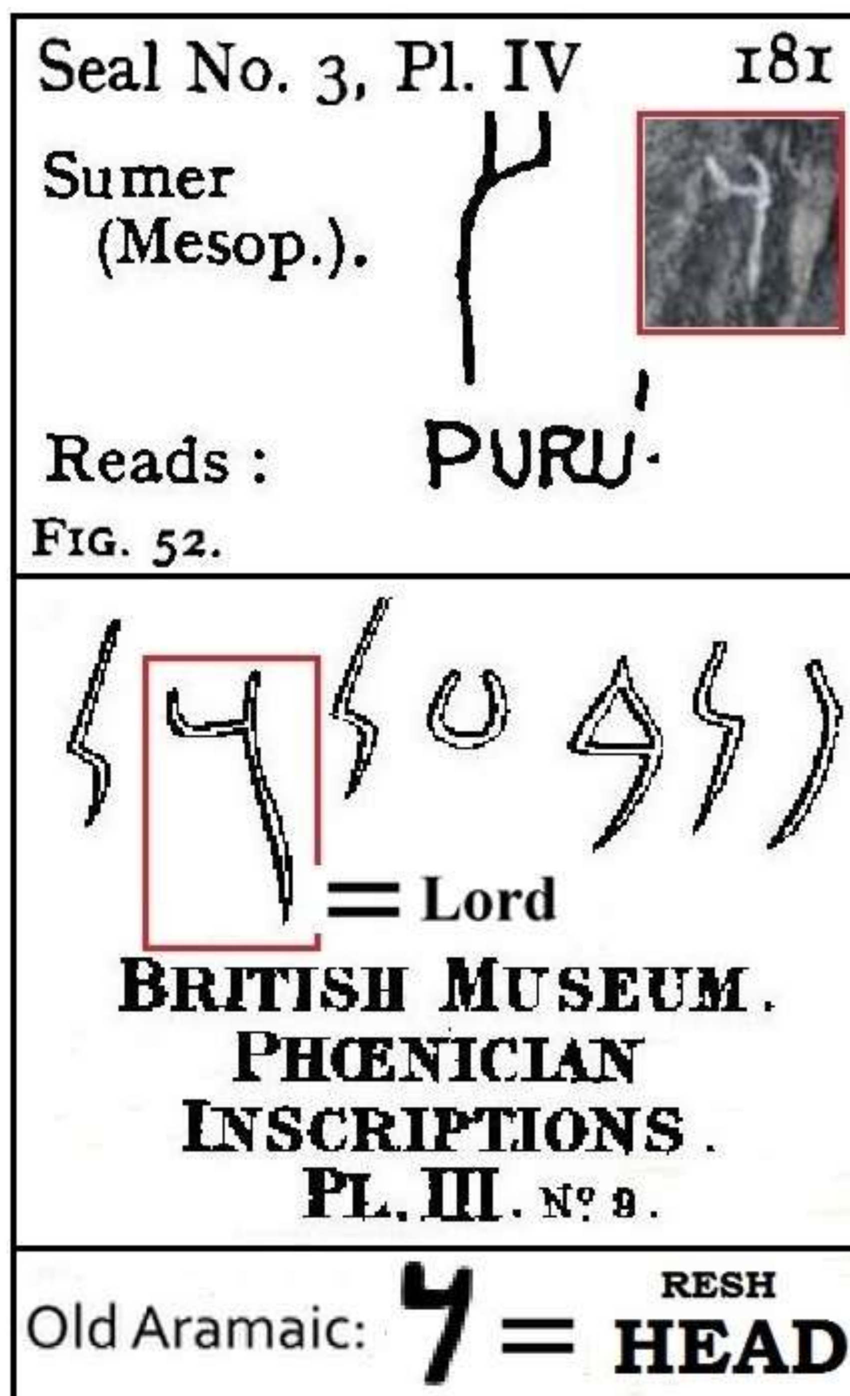
Rosh: Head, Chief, Top, Sum, Amount

Reshith: Beginning, First, Principal, Best

AVESTAN: Ч Č

Tajik: Чароц
Светло

*Znak **Ч** u Langaru i na Pisanoj stijeni: **Čaroc** (svjetlo), **červen** (vatra).*

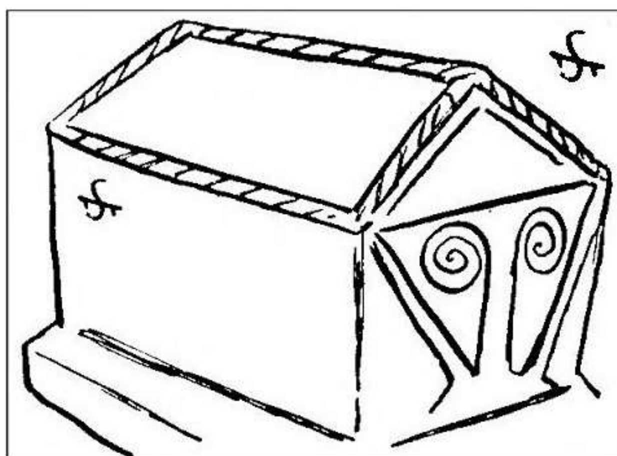

Sumerski, feničanski, aramejski i piktogaf na Pisanoj stijeni.

Piktograf na Pisanoj stijeni oblikom je sličan znaku sumerskog piktografskog pisma sa značenjem *puru* [7] koje znači isto kao i egipatsko *buru* ili *baku*: *zaštitnik*, *gospodar*, *svijetli*, *faraon* [8]. To odgovara sanskritskom *baku*, *bāhu* sa značenjem *ruka* i *moćni* [9].

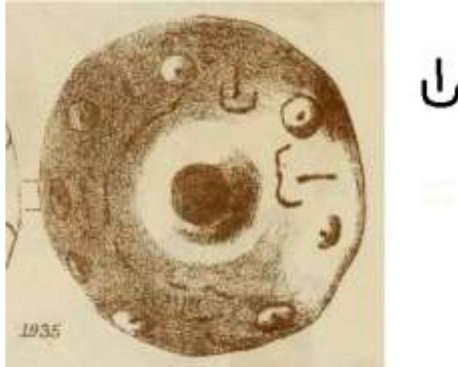
Piktograf na Pisanoj stijeni isti je feničanskom piktografu iz Kartagine sa značenjem *gospodar* [10] i isti je staroaramejskom slovu **R** *(resh)* sa kojim počinje pisanje aramejske riječi *reš* i hebrejske riječi *roš* što znači *glava*, *starješina*, *vođa*.

Sva značenja ovog piktografa dobijena su po opisa Sunca i Boga Sunca. Sumerskom *puru* svojim oblikom i značenjem srodno je srbsko *puriti*, *purati*. Riječ *purenjak* izvedena je od korijena *pur*-, što znači da je korijen *pur*- nosilac smisla vatre, a Sunce (Bog) je najvažnija vatra, zaštitnik, izvor svjetlosti i gospodar neba i sve Zemlje. Sunce (Bog) je glava, starješina i vođa Zemlji i svim planetama.

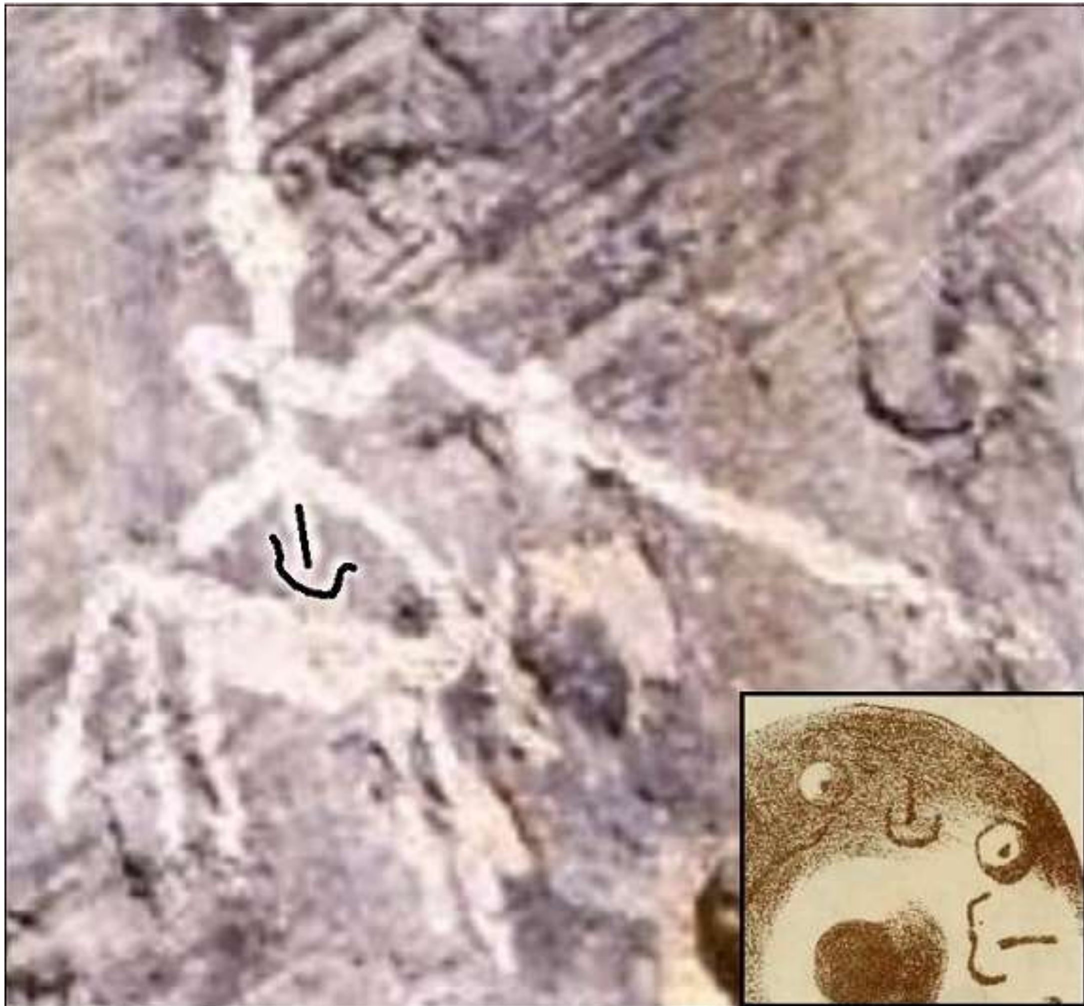

Svastika na stećku (Župča, Breza) slična je svastikama na Pisanoj stijeni.

A sad par riječ o sedlu ili "sedlu": konj na crtežu na Pisanoj stijeni je osedlan, a na petroglifima u Langaru konji nemaju sedla. Zaključak bi mogao biti da je petroglif na Pisanoj stijeni mlađi od petroglifa u Langaru. Konji egipatskih ratnika nemaju sedla, Hetiti jašu konje bez sedla. Asirski ratnici tek od 7. vijeka st. ere koriste ukrasne podmetke bez sedla. Na etrurskim i grčkim antičkim vazama sa prikazima konjanika konji nemaju sedla. Sedlo kao na crtežu Pisane stijene nema na reljefnim prikazima ni trački heroj (podunavski konjanik). Drugačijeg su izgleda i sedla konjanika rimskog doba. Sedlo na petroglifu Pisane stijene je sedlo srednjeg vijeka i to bi mogao biti dokaz da petroglifi na Pisanoj stijeni nisu stariji of srednjeg vijeka. Ali, zaboravljamo jedno: ne radi se o prikazu pravog konja niti pravog konja-nika, već je to antropo-zoomorfni prikaz Sunca u jednom godišnjem dobu te ni ono sedlo nije pravo sedlo, nego solarni simbol povezan sa tim godišnjom dobom. To će nam biti potpuno jasno kad vidimo crtež na jed-nom od artefakata iz Šlimanove knjige o Iliju (slika na sljedećoj strani).

Sunčev presto ljetnog solsticija (Schliemann, “Ilios,” fig. 1935).

Sunčevo presto na sjevernom nebu kao sjedište na Sunčevom konju.

Presto ili tron je sjedište vladara, a presto Sunca na sjevernom ljetnjem nebu je u vrijeme ljetnog solsticija na dan dugodnevnice. To je ona tačka u kojoj Sunce dostiže svoju maksimalnu visinu na nebu. To je momenat kad proljeće prelazi u ljeto i kad bog proljetnog sunca postaje bog ljeta i to je

glavna tema petroglifa na Pisanoj stijeni: smjena proljeća i ljeta na dan ljetne dugodnevnice (bog proljeća je desno od orlova, a bog ljeta je lijevo). Sličan prikaz Sunčevog prestola nalazimo i na drugim petroglifima u svijetu.

Gore desno je Sunčev presto na petroglifu Anasazi Indijanaca (Utah).

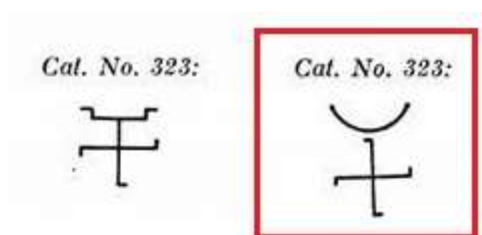
Sunčev presto na prekolumbovskom indijanskom petroglifu u Nevadi.

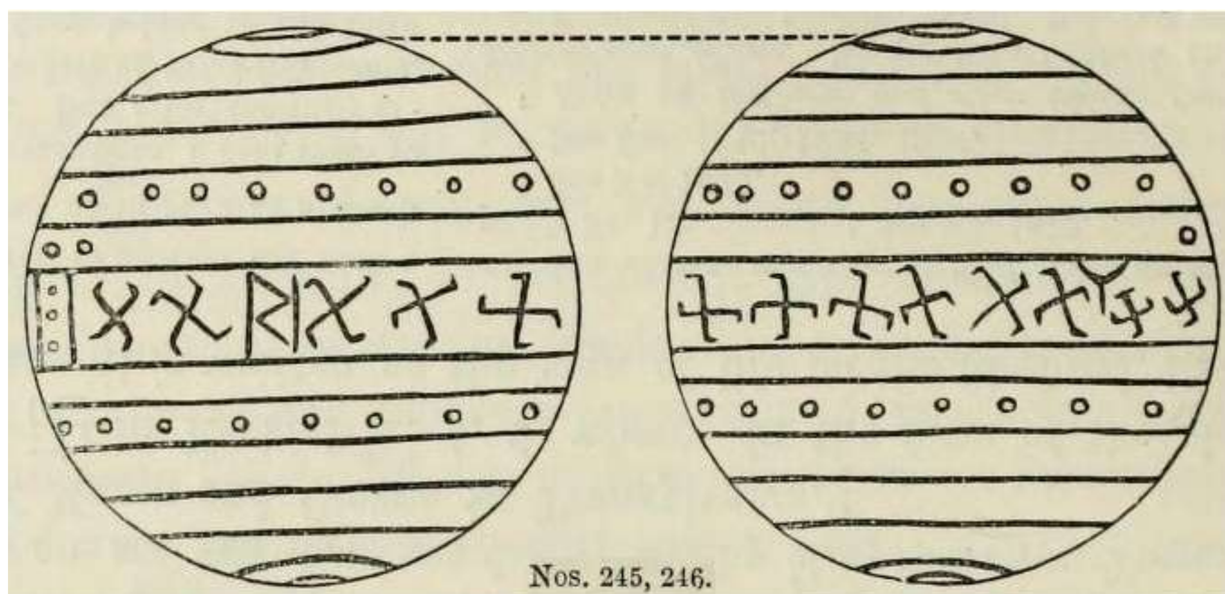
Sunčev presto u danu između proljeća i ljeta na petroglifu u Danskoj.

U sredini je sunčev presto ljetnog solsticija sa po tri mjeseca proljeća i ljeta (Gold Butte area, Nevada).

Sunčev presto iznad svastike na petroglifu u Numibiji (Sudan).

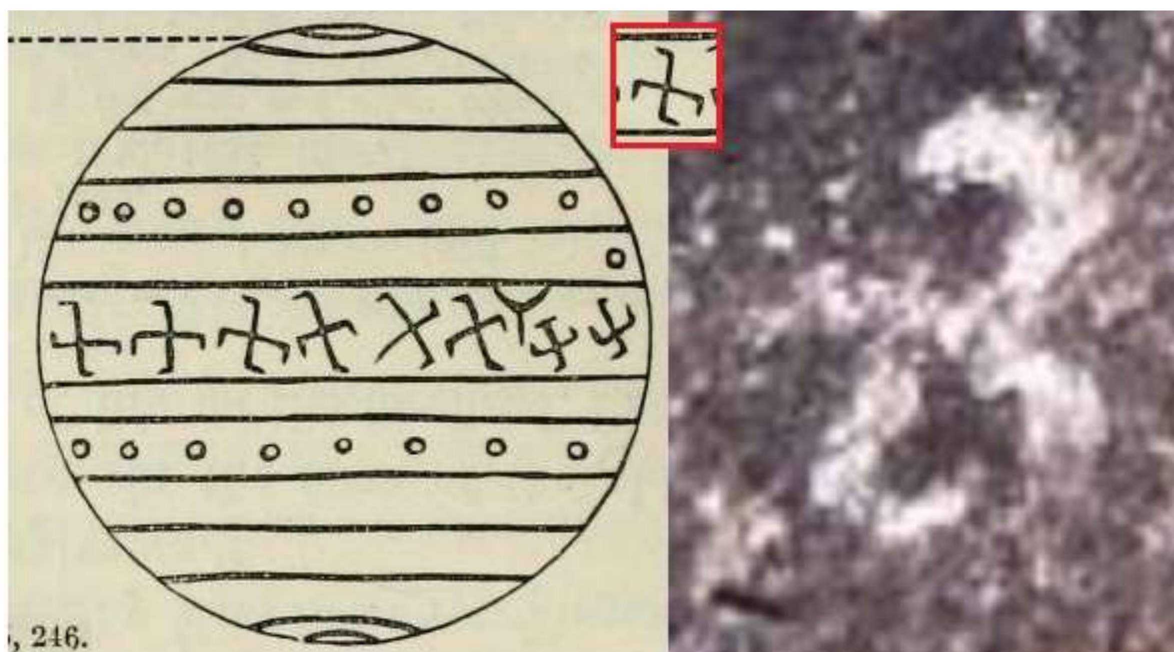

Iznad je crtež sa artefakta iz Troje (H. Schliemann, Ilios, pg. 349), a ispod su svastike sa pomenutog artefakta i sa petroglifa Pisane stijene. Između svastika je Sunčev presto ili "sedlo".

Izgledom jedinstvene svastike iz Troje i sa Pisana stijene svjedoci su istog vremena i istog naroda.

Svastike iz Troje (Schliemann, "Ilios," fig. 1861, 1866) i svastika sa Pisane stijene.

Bog proljeća je desno od orlova, a bog ljeta je lijevo.

I tako nam one jedinstvene svastike svjedoče vrijeme nastanka petroglifa na Pisanoj stijeni: to je vrijeme Trojanskog rata, dakle oko 1300-1200 godina prije nove ere. Trojanci su bili Brigi, tj. Tračani, a Tračani su bili isto što i Kimeri, tj. Kelti i to svjedoče mnogi stari i stariji istoriografi. Po petroglifima u južnom Tadžikistanu da se zaključiti da je dio ove populacije u neko stero vrijeme stigao i do Centralne Azije.

....

[1] *Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 710.*

[2] *Ibid. Vol 1., pg. 25.*

[3] *L. A. Waddell, Egyptian civilization of Sumer origin & real Chronology, Luzak & CO, London, 1930, pg. 58.*

[4] *Ibid. pg. 97*

[5] *Heinrich Schliemann, Ilios - the city and country of the Trojans, New York, Published by Harper & Brothers, 1880.*

[6] Claude Reignier Conder, Altaic Hieroglyphs and Hittite Inscriptions, Publisher Richard Bentley and son, 1877, pg. 69.

[7] L. A. Waddell, Egyptian civilization of Sumer origin & real Chronology, Luzak & CO, London, 1930, pg. 16.

[8] Ibid. pg. 181.

[9] Ibid. pg. 17.

[10] Nathan Davis, Inscriptions in the Phoenician caracter, Brytish Museum, order of the Trustees (London), 1863, Plate III, Nº. 9.

KRSTJANI KUDUGERI

Govoreći o porijeklu riječi ČUDO, Petar Skok kaže:

"Razumljivo je da je ta riječ bila vrlo pogodna za kršćansku ideologiju u vrijeme kad je bila lexikálna građa, tj. kad je značila 'ono što se pročulo, o čemu se počelo govoriti'. S kršćanstvom je postala prava riječ, tj. termin. Ie. je baza *qeu-do-s od osnove *qeu 'čuti (v.), ćutjeti (v.)', u prijevoju prema gr. κῦδος 'slava, čast'." [1]

Skok pretpostavlja da je riječ ČUDO nastala od baze *"*qeu-do-s"* i njene osnove *"*qeu"* što je, kaže, značilo *"čuti"* i *"ćutjeti*" i nastalo je, veli, prema grčkom κῦδος *"slava, čast"*.

Skokova pretpostavka o baznoj riječi *"*qeu-do-s"* i njenoj osnovi *"*qeu"* je netačna, a koliko je grčko κῦδος *(slava, čast)* povezana sa riječju ČUDO, to će se shvatiti nakon sljedećih primjera: kanarisko (Canarise/Kannada) KÚḌU znači SPOJEN, SJEDINJEN, a KÚḌISU znači POMIJEŠAN, UDRU-ŽEN [2].

Pogledajmo: KUDU > KUDO : ČUDO

Šta je ČUDO? To je sve što je NEPRIRODNO, TAJANSTVENO, sve ono što je našim čulima i saznanjima NESHVATLJIVO. Pošto je svako pravo ČUDO spojeno je ONOSTRANIM i MISTIČNIM, jasno je da je naša riječ ČUDO bukvalno istog značenja i skoro istog oblika kao i kanarisko KUDU, samo što je u riječi ČUDO glas **Č** nastao od onog **K** iz riječi KUDU: KUDU > KUDO > ČUDO

U kanariskom jeziku postoji i riječ KÁḌU i znači MUČITI, PATITI, VA-RATI, NANOSITI JAD i BRIGU [3]. I pogledajmo: azersko KADUGƏR znači

MAG, ŽREC, VOLŠEBNIK, ČAROBNJAK ili hrišćanski rečeno ČUDOTVORAC. [4]

Riječ KUDUGER je složena od dvije riječi: KUDU-GER. Vidjeli smo da KUDU znači SJEDINJEN, SPOJEN, POMIJEŠAN. Riječ GER je tračanska riječ TOPLOTA, VATRA. Od riječi GER je izvedeno današnje srbsko (iliro-slovensko) ŽERA: GER > GERA > ZERA.

Krstjane "bogumile" neki grčki ortodoksni autori nazivali su KUDUGERIMA, jer su KUDUGERI bili dvovjerci koji su u svom hrišćanstvu čuvali i znanje i obrede prehrišćanske vjere, te su znali činiti ČUDESA, znali su MAGIJU i zato ih grčka ortodoksna crkva naziva KUDUGERIMA.

I sad pogledajmo ono grčko KUDOS (κυδος) što znači SLAVA, ČAST. Pod pojmom KUDUGERI ortodoksni Grci smatraju SLOVENE jer grčko KUDOS znači SLAVA, a SLAVA JE oganj, vatra, svjetlost. KUDUGERI su oni što SLAVE I U ČASTI DRŽE GERU, tj. ŽERU, odnosno VATRU (ognjište je bilo svetinja, Sunce je bilo svetinja).

Od tračkog GER izvedeno je i grčko GERANOS (γέρανος) i to je ždral. Od GER je i latinsko GERANIUM, vrsta cvijeća jarke crvene boje (Gera-nium sanguineum), jer je crvena boja boja VATRE. I zato što je SPOJEN sa ŽEROM KUDUGER je ujedno i ŽREC: GERA > ŽERA > ŽEREC > ŽREC. I pitamo se otkud VLASIMA ime VLASI:

- finski *"velho" = čarobnjak*
- tamilski *"vaḻikāṭṭi" = čarobnjak*
- ruski *"волшебник" = čarobnjak*
- makedonski *"волшебникот" = čarobnjak*
- srbski = *волшебник = čarobnjak*

a) VELHO = VELH = VLAH
b) VALIKATI = VALH > VLAH
c) ВОЛХ > ВОЛШЕБНИК

Portugalsko VELHO oblikom je isto finskom VELHO, samo što portugalsko znači STARI, jer su VLASI ČAROBNJACI bili STARI narod na Balkanu, domorodci STARINCI. STARI na katalonskom i galicijskom je VELL. Značenje STARI kod potomaka GOMEROVOG sina Aškenaza je GOMEROVO ime u sličnim oblicima: GAMMEL (danski), GAMMAL (švedski), GAMMEL (norveški), GAMALL (islandski).

Na škotskom gaeliku ČAROBNJAK je DRAOIDH, a na irskom je DRAI. Zar imena DRAOIDH i DRAOI svojim oblikom ne upućuju na TRA-ČANE: TRAOID i TRAOI? Naravno da se ovdje radi o keltskim DRUIDIMA koji su ČAROBNJACI još od vremena starih TRAČANA.

Keltsko (gaelik) DRAOIDH značenjem je jednako keltskom DRUIDH [5]. Riječ DRUIDH je od dvije keltske riječi: prva je DRU [6] i to je HRAST, a riječ IDH [7] je VIJENAC: VIJENAC je KRUG, KRUŽNO KRETANJE (vena, Venera), a KRETANJE je isto što i srbsko IDENJE koje je izvedeno od starog IDH.

Keltsko (gaelik) DRU je HRAST, a ID [8] je POŠTEN, DOBAR, PRA-VEDAN (druidi su bili sudije), a takođe znači PRSTEN, a PRSTEN je KRUG, a KRUG je VIJENAC: dakle su IDH i ID istog značenja. DRU ID skupa u riječi DRUID daju značenje SPOJITI, UDRUŽITI, SJEDINITI baš kao i kanarisko KÚḌU i KÚḌISU.

I šta je poenta? Poenta je da su Kelti bili isto što i Tračani i da su Vla-si kao potomci Kelta, odnosno Tračana, bili starinci Balkana (Iliri). U sred-njem vijeku mnogi Vlasi bili su slovenizirani, ali su i Sloveni u običnom na-rodu bili vlasizirani i to je taj narod koji je gradio i podizao stećke. Vjerom su bili dvovjerci koji su sebe zvali krstjanima. Srbizacijom kroz SPC postajali su Srbi, rimokatoličenjem su prelazili u Hrvate, islamizacijom su postajali Bošnjaci, komunizmom Crnogorci i Makedonci (na Balkanu je pravilo da svaka promjena vjere izaziva stvaranje novog naroda).

....

[1] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, st. 340.

[2] Rev. W. Reeve, A Dictionary, Canarese and English, Revised, Corrected and Enlarged by Daniel Sanderson, Wesleyan Mission Press, Bangalore, 1858, pg. 312.

[3] Ibid. pg. 274.

[4] Geoffrey Khan, The Neo-Aramaic Dialect of the Assyrian Christians of Urmi, Vol. I, Brill, Leiden/Boston, 2016, pg. 130.

[5] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 357

[6] Ibid. pg. 363.

[7] Ibid. pg. 539.

[8] Ibid.

[9] Ibid. pg. 363.

SRBI SU POBIJEDILI NA KOSOVU 1389. GODINE

(Pismo Tvrtka I Kotromanića)

Tvrtko I Kotromanić, kralj Bosne.

U istoriji nije poznat slučaj da se nakon pobjede car pobjedilac povlači sa poprišta i sa svom vojskom napušta zemlju pobijeđenog protivnika. Strani pobjedilac trijumfalno zauzima prestonicu u zemlji pobjeđenog vladara, masakrira vojno sposobne muškarce i nakon opšte pljačke, silovanja i odvođenja u roblje, pobjedilac po svim gradovima postavlja svoju vojsku sa predstavnicima svoje administrativne vlasti. Bajazit nije učinio bilo šta od toga, već se izgubivši bitku povukao sa Kosova.

O srbskoj pobjedi u boju na Kosovu 15. juna 1389. godine, upravi svog grada Trogira ovako savremenik Boja na Kosovu Tvrtko I Kotromanić, kralj Bosne, iz Sutjeske 1. avgusta 1389. godine piše:

“Onoga ohologa vražjega sina i slugu neprijatelja imena Krstova i cieloga roda čovječjega .. nevjernoga naime Amurata, koj si bio pokorio mnoge narode .. i koj bješe već došao s dvjema svojima sinima i sa sljedbenici Turci i naše zemlje uzne...miriti u nakani da kasnje navali i na vaše, napokon sraživši se s njima dne 15 lipnja .. nadvladasmo tako, da malo od njih žive iznesoše glave.” (Franjo Rački, Pokret na slavenskom jugu koncem XIV i početkom XV stoljeća, Rad JAZU, Knjiga III, Zagreb, 1868, str. 94.)

(Franjo Rački, Pokret na slavenskom jugu koncem XIV i početkom XV stoljeća, Rad JAZU, Knjiga III, Zagreb, 1868, str. 94.)

Писмо је ово штампао и Рачки у своме чланку „Покрет на слав. југу" Rad III 95 стр. Исти писац спомиње писмо које је савремени краљ босански Твртко писао из Сутјеске 1 Августа 1389 граду Трогиру а сигурно и осталим далматинским градовима. Тамо стоји: „Онога охолога вражјега сина и слугу непријатеља имена Христова и цијелога рода човјечјега, невјернога на име Амурата, који је био покорио многе народе и који бјеше већ дошао са два своја сина и са шљедбеницима Турцима и наше земље узнемирити, у пакани да кашње навали и на ваше, напокон сразивши се с њима дне 15 Јуна . . . надвладасмо тако, да мало од њих живе изнесоше главе. Rad III. 94.

Pismo je takođe objavio srbski istoričar Stojan Novaković u svom ogledu "Italijanski arhivi i naša istorija", Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga XI, Sveska XXVIII staroga reda, Beograd, 1870, str. 436.

Citat iz odgovora na Tvrtkovo pismo iz Italije:

"I ako smo mi još odavno odavno dobro znali koje iz pričanja koje iz mnogobrojnih pisama za tu pobjedu...."

Iz Italija govore o **mnogobrojnim pismima** koje su o srbskoj pobjedi dobili, dakle su pisali jos neki, a ne samo kralj Tvrtko.

Pismo je takođe objavio srbski istoričar Stojan Novaković u svom ogledu "Italijanski arhivi i naša istorija", Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga XI, Sveska XXVIII staroga reda, Beograd, 1870, str. 436.

Zašto većina današnjih Srba ne voli objavljivanje ovog pisma? Zato što im dira u lažima zavedeni razum u koji je usađena laž srbske politike i srbske svetosavske crkve o srbskom porazu na Kosovu i o slavi i svetosti kneginje Milice, koja je tek 1392. godine, dakle tri godine nakon bitke, svojim vazalnim ugovorom sa Bajazitom dala krila Turcima za kasnija osva-janja Balkana poklanjajući Turčinu vlastitu kćerku Oliveru kao pečat svog ogavnog i po Srbe tragičnog ugovora.

Zašto većina današnji muslimana Bosne ne voli objavljivanje ovog pisma? Zato što se hrišćanin Tvrtko Kotromanić borio protiv turmuslimanske

okupacije Bosne, a oni su pod Tvrtkovim grbom 1992-1995. godine ušli u rat protiv hrišćana Bosne. I šta oni imaju zajedničko sa Tvrtkom? Ništa, ama baš ništa oni sa krstjanima Bosne nemaju!

ИТАЛИЈАНСКИ АРХИВИ И НАША ИСТОРИЈА. 435

Знаменити косовски бој који је одлучио судбину српског царства није прошао у Италији неопажен: глас о њему дошао је и у Флоренцију. У одговор на писмо босанскога краља, који је о њему јавио флоретинској влади, она му је отписала 20 Октобра XIII индик. 1389 год. овим за нас Србе чудним али ипак важним писмом: (Signori, Carteggio. Missive, Cancell. I. Registro 21. f. 137) „И ако смо ми још одавно добро знали које из причања које из многобројних писама за ту побједу с више ниспослану вашему величанству, за побједу 15-га прошлог Јуна над безумним поношљивцем Муратом који је, завладавши насилно турским царством, помишљао да сатре с лица земље хришћанство и име нашега Спаса и који се нерасудно залетио у крајеве наших држава и послије крвавога боја пао на тако названом пољу Косову гдје бијаше довео небројене тисуће војника и два своја сина — опет нам је не мање славно и врло драго било чути о томе из краљевскога вашег писма. Јер нама, правим хришћанима, шта је могло бити пријатније и славније од гласа о том боју који ће се ва вијек памтити

28*

Pismo je takođe objavio srbski istoričar Stojan Novaković u svom ogledu "Italijanski arhivi i naša istorija", Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga XI, Sveska XXVIII staroga reda, Beograd, 1870, str. 436.

(pugna illa cunctis memoranda temporibus) и у којој падоше толике тисуће невјерних Тројанаца с најстрашнијим војводом! Благо ономе пољу обљевеном крвљу а обасутом костима, које ће на многе вијекове сачувати вјечни спомен побједе! Благо краљевству босанскоме којему би у срећи дано да бије тако славан бој и да задобије тако славну побједу у име Христово! Благо и оном дану — славне памети свештеномученика Вита, у који је одржана побједа над тим најгорим врагом. Благо по три и по четири пута оној дванаесторици властела који пробивши непријатељске чопоре и камиле у округ свезане, мачем себи отворише пут и дођоше до Муратова шатора! А нада све благо ономе који јуначки уби вођа толике силе, сатјеравши му мач у грло и утробу; а благо свјема што као жртве убијенога вођа, над оном ништавом љешином славном мучеништва смрћу живот и крв излише. Али поврх свију благо вашем величанству и тако даље.[1] „

Pismo je takođe objavio srbski istoričar Stojan Novaković u svom ogledu "Italijanski arhivi i naša istorija", Glasnik srpskog učenog društva, Knjiga XI, Sveska XXVIII staroga reda, Beograd, 1870, str. 436.

Kopije teksta iz članka "Italijanski arhivi i naša istorija" Stojana Novakovića objavljenog u Glasu Srpskog učenog društva, knjiga XI, Sveska XXVIII staroga reda, Beograd, 1870, str. 435-436.

AMBASADA SRBIJE U EGIPTU 1344. GODINE

A Servian Embassy to Egypt in the Fourteenth Century

The number of embassies sent from various quarters to Cairo in the reign of Muḥammad ibn Qalā'ūn shows the respect paid by foreign countries to the power of Egypt under his rule. The Servian embassy referred to here arrived about three years after his death, when Eṣ Ṣāliḥ, one of his sons, was on the throne. Our account is extracted from an anonymous contemporary Arabic manuscript history of Egypt, which was described in this Journal for 1901 (p. 91). Possibly it may be the sole record; the event is not noticed by Ibn Ilyās, or by Ibn El Wardī in his continuation to the history of Abū El Fidā.

[sect. v, fol. 127] ووصل في يوم الاثنين من الشهر المذكور وهو العاشر منه رسل السرب المجاورة لبلاد الروس والبلغار يحمل نُقّارة وزامره قدّامه الى تحت القلعة بطلوا ودخلوا الايوان وقبّلوا الارض بين يدي السلطان وتحدّث بما معه من الرسالة وقدّم خمس كواهى وخمس بازات واربع هنّابات فضة وسيف محلّى طويل القبضة

Godine 1344. ambasador Dušanove carske Srbije izlazi pred ondašnjeg egipatskog sultana sa poklonima od cara Dušana (takav je onda bio red): dvije vrste sokolova (pet od srednjih i pet od najvećih vrsta), četiri srebrena bokala i ukrašeni mač sa velikom drškom. Iz tog vremena originalni dokument o tom događaju je na arapskom jeziku, a ispod je prevod na engleskom.

[sect. v, fol. 127] ووصل في يوم الاثنين من الشهر المذكور وهو
العاشر منه رسل السرب المجاورة لبلاد الروس والبلغار يحمل
نقّارة وزامره قدّامه الى تحت القلعة بطلوا ودخلوا الايوان وقبّلوا
الارض بين يدي السلطان وتحدّث بما معه من الرسالة وقدّم خمس
كواهى وخمس بازات واربع هنّابات فضة وسيف محلّى طويل
القبضة

1048

Translation

And on Monday in the aforesaid month, being the tenth day of the month (Muḥarram 10, 745 A.H. = May 24, 1344 A.D.), there arrived the envoy of the Servians, whose country adjoins those of the Russians and Bulgarians, bearing a kettle-drum, with his piper before him. (They played) until (they came) beneath the citadel, when they ceased and entered the court and made obeisance to the Sultan. The envoy then spoke with regard to his message, and he presented five hawks, five falcons, four silver hanaps, and an ornamented sword with a long handle.

A. R. G.

"I na ponedjeljak rečenog mjeseca, početak desetog dana mjeseca (Muharem 10, 745 A.H. = maj 24, 1344. god.) onamo stiže izaslanik Srba čija se zemlja graniči sa Rusima i Bugarima, noseći kolutasti bubanj, sa svojim gajdašem ispred njega. (Svirao je) dok (nije došao) ispod tvrđave, kada su prestali i ulazeći u dvor učiniše pozdrav Sultanu. Izaslanik tada govoraše poruku s poštovanjem i prinese pet kraguja, pet sokolova, četiri srebrena bokala i ukrašeni mač sa dvorukom drškom."

....

Izvor: *The Journal of The Royal Asiatic Society of Great Britain and Ireland for 1913, London, 1913, pg. 1047-1048.*

KHUMRI U STAROZAVJETNOJ SAMARIJI

Decembra 1. 2014. godine premijer izraelske Vlade Benjamin Netanjahu pri zvaničnom susretu sa premijerom Vlade Srbije Aleksandrom Vučićem u Tel Avivu izjavio je sljedeće:

"Prijateljstvo judejskog i srpskog naroda ide u prošlost hiljadama godina, još od vremena Rimske Republike."

Netanjahu nije locirao mjesto i vrijeme gdje i kada su Judeji i Srbi živjeli zajedno, samo je orijentaciono pomenuo vrijeme Rimske Republike. Takođe nije rekao pod kojim su imenom bili ti tadašnj Srbi. Početak Rimske Republike je oko 510. g. st. ere. Republika je trajala do 27. g. st. ere. Međutim, drevni Srbi živjeli su sa starozavjetnim Izrailjcima vijekovima, ako ne i milenijum ranije i o tome će ovdje biti priča.

Na jednom obelisku asirski kralj Šalmaneser III (Shalmaneser III, vladao od 859–824. g. st. ere) dao je da se ukleše natpis o prijemu nekih darova [1] . Ovako taj natpis prevode na engleski:

"The tribute Yaw, son of Khumri, I received from him silver, gold, a golden bowl, a golden vase with pointed bottom, golden tumblers, golden buckets, tin, a staff for a king [and] spears."

"Danak od Jau, sina Khumra, primih od njega srebro, zlato, zlatni pehar, zlatne vaze sa šiljatim dnom, zlatne držače, zlatna vedra, kalaj, kraljevsko žezlo (i) koplje."

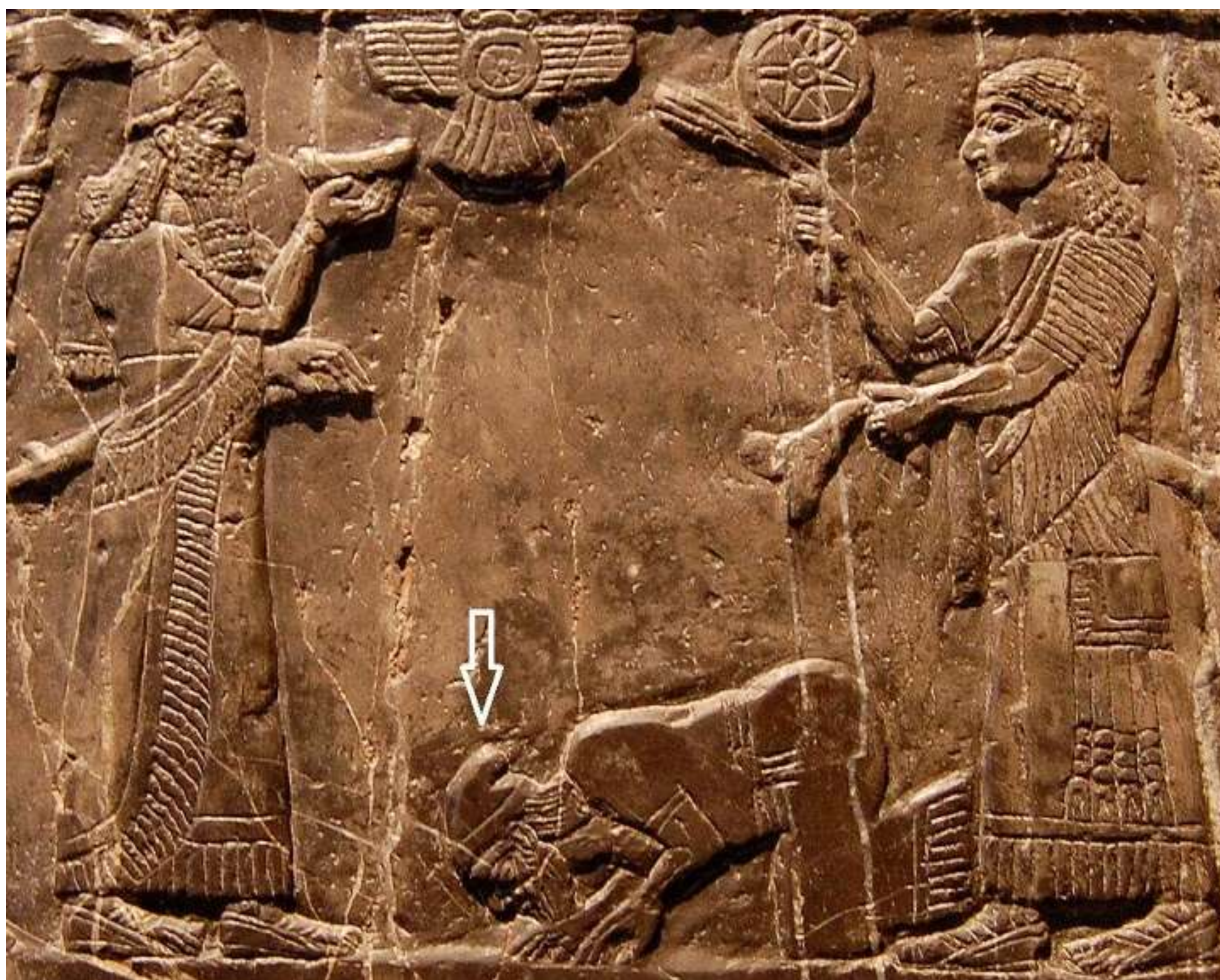
I sad nastaju suprotna mišljenja oko imena JAU i KHUMRI. Ime JAU je slobodni prevod imena JOU: u Septuaginti jasno piše IOÙ i jedino samovoljom neko može da tvrdi da je IOÙ isto što i JEHU ili JEHORAM. Tako subjektivnom samovoljom, a ne naučnom objektivnošću, tvrde neki da riječ KHUMRI znači OMRI, ali ima i onih koji ne misle tako.

Ko je OMRI od kojeg, po nekima, potiče riječ KHUMRI? Bio je "OMRI" kralj drevnih Izraelićana i vladao je sjevernim kraljevstvom Izrailja oko 887-877. g. st. ere (u južnoj Judeju bio je posebni kralj).

Najstarija prevod Starog zavjeta sa hebrejskog na grčki izvršen je za potrebe Aleksandrijske biblioteke sredinom 3. vijeka stare ere. Taj prevod nazvan je Septuaginta. U Septuaginti nema kralja sa imenom OMRI, već na grčkom piše AMBRI (Αμβρὶ).

“Crni obelisk” kralja Šalmanesera III (859–824. g. st. ere).

Na glavi izaslanika kralja Joua (ili kralja lično) je frigijska kapa.

“22 ὁ λαὸς ὁ ὢν ὀπίσω ᾿**Αμβρὶ** ὑπερεκράτησε τὸν λαὸν τὸν ὀπίσω Θαμνὶ υἱοῦ Γωνάθ, καὶ ἀπέθανε Θαμνὶ καὶ ᾿Ιωρὰμ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καὶ ἐβασίλευσεν ᾿Αμβρὶ μετὰ Θαμνί. 23 ἐν τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ καὶ πρώτῳ τοῦ βασιλέως ᾿Ασὰ βασιλεύει ᾿Αμβρὶ ἐπὶ ᾿Ισραὴλ δώδεκα ἔτη. ἐν Θερσὰ βασιλεύει ἓξ ἔτη·” (Septuagint, Kings III,16,22-23)

Na engleski je prevedeno ovako:

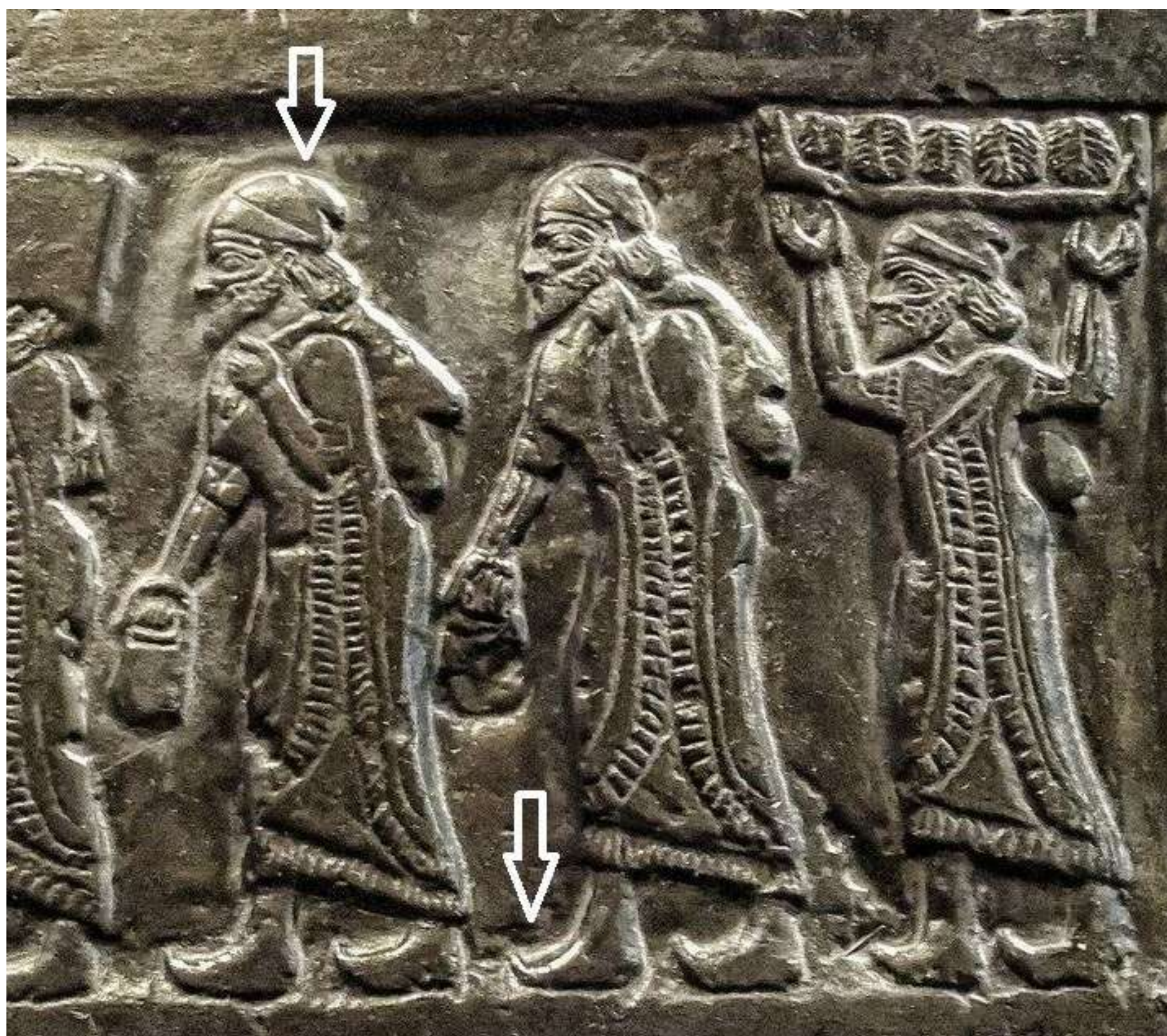
*“22 The people that followed **Ambri** overpowered the people that followed Thamni son of Gonath: and Thamni died and Joram his brother at that time, and Ambri reigned after Thamni. 23 In the thirty-first year of king Asa, Ambri begins to reign over Israel twelve years: he reigns six years in Thersa.”* [2]

Na srbskom znači ovako:

*“Narod koji je slijedio **Ambrija** nadvlada one koji su slijedili Damnija sina Gonatovog. I umre Damnije i Joram brat njegov tada, i Ambri počinje da vlada Izrailjem dvanaest godina: vladao je u Tersi šest godina.”*

U ruskim prevodima grčko AMBRI prevode kao AMVRIJA (Амврия), a nije AMRIJA niti je OMRIJA. Vatikan ne bi bio Vatikan kad ne bi prepravljao original, te ime AMBRI od Vulgate počinju da prevode kao AMRI, da bi danas svuda pisali OMRI. Evo kako piše u izdanje Vulgate iz 1592. godine:

*“Præualuit autem populus, qui erat cum **Amri**, populo qui sequebatur Thebni filium Ginet: mortuusq. Est Thebni, & regnauit Amri. Anno trigesimo primo Asa regis Iuda regnauit Amru super Israel, duodecim annis: in Thersa regnauit sex annis.”* [3]

Khumri sa frigijskim kapama i šiljastim opancima nose darove.

Na spomenutom obelisku piše: “The tribute You, son of KHUMRI,…”. U Vulgati iz 1592. g. piše IOAS [4]. I evo kako se lako otkriva svjesno laganje prevodilaca Vulgate i svih onih koji ime JOU tumače kao “JEHU, sin OMRIJEV”. Pazimo: taj JOU uopšte nije potomak onog AMBRIJA (“Omrija”), jer su nakon AMBRIJA carovali AMBRIJEV sin AHAV, zatim Ahavov sin OHOZIJA, a Ohoziju je naslijedio Ahahov sin JORAM. I taj JOU vrši državni udar i ubija JORAMA i ubija sve Joramove članove porodice potpuno istrijebljujući potomstvo AMBRIJEVO i ubija sve rođake Joramove, svu vlastelu, sve prijatelje i sve sveštenike doma Ahavova pobio je JOU (Druga Dn.10, 11). I kako on može biti sin “OMRIJEV”, odnosno “son of KHU-MRU”? Nikako!

Ko su KHUMRI? Pogledajmo:

“Now we have ample evidence that the word Gimiri also appears as the word Khumri.” [5’

<u>Prevod:</u> *“Sada imamo mnoštvo dokaza da se riječ Gimiri pojavljuje kao riječ Khumri.”*

“History shows that the Cimbri of Yutland, known to the Romans, the Cimmerü of the Greeks, the Gimiri of the Assyrian inscriptions, and the Khumri od the Nimroud obelisk are one and the same people…” [6]

<u>Prevod:</u> *“Istorija pokazuje da su Cibri iz Jutlanda, poznati Rimljanima, Cimmeri kod Grka, Gimiri asirskih natpisa i Khumri Nimrodovog obeliska jedan isti narod…”*

“The istorical data are as follows: When Tiglath-Pileser carried the Ten Tribes of Israel into captivity, he called them in a monumental inscription, a copy of wich is in the British Museum, the people of the land of Beth-Khumri. These Khumri, called sometimes the Gimiri, where known to the Greeks as Cimmeroi, and to the Romans as Cimbri. The Crimea is believed to have been called after them, and many Israelitish tombstones are been found there. According to Rawlison, the ethnic name of Gimiri occurs in the cuneiform records as the Semitic equivalent of the Aryan name Saki. The Sacoe Schythians were termed the Gimiri by their Semitic neighbors.” [7]

<u>Prevod:</u> *"Istorijski podaci su sledeći: kada je Tiglath-Pileser odveo deset plemena Izraela u zarobljeništvo, u spomeničkim natpisima, od kojih se kopije nalaze u Britanskom muzeju, naziva ih stanovnicima zemlje kuće Khumra. Ovi Kumri, koji se ponekad zovu Gimiri, bili su poznati Grcima kao*

Cimmeri i Rimljanima kao Cimbri. Veruje se da je Krim pozvan po njima i tamo su pronađeni mnogi izrailjski nadgrobni spomenici. Prema Rawlisonu, etničko ime Gimiri javlja se u izvorima na klinastom pismu kao semitsku jednakost arijskog imena Sake. Od svojih semitskih susjeda Skiti Sake zvani su Gimiri. "

I Cimerijani i Sake (Skiti) porijeklom su od Gomera: Cimerijani su Gomerovog unuka Tiroša, a Skiti od Gomerovog sina Aškenaza, brata Tiroševog oca Togarme.

KHUMRI sa obeliska Šalmanesera III su Kimbri, Cimbri ili Kelti koji su isto sto i Brigi (Frizani), tj. Tračani. To su drevni Srbi i to svjedoče slikovni reljefni prikazi na pomenutom obelisku: na glavama su im frigijske kape, a na nogama opanci sa povijenim šiljcima.

U Samariji Khumri su bili izmiješani za izrailjskim Venjamitima. KHUMRI nisu bili poklonici judejskoh boga Jahvea, već su bili poklonici boga Bela (biblijskog Vala) kojem su KHUMRI podizali hramove (biblijske "visi-ne") oko kojih su sadili lugove. Tako su mnogi Venjamiti postajali sljed-benici Belovi i stalno su trajale borbe i građanski ratovi između Belovih i Jahveovih sljedbenika.

Kralj JOU, iako porijeklom of KUMRA, je bio sljedbenik Jahveov, a AMBRIJE i njegovi sinovi bili su Belovi sjedbenici. Bel je bog Sunca i svjetlosti. Zemlja KHUMRA zvala se SAMARIA. Pogledajmo keltske riječi u imenu SAMARIA:

a) starokeltski (gaelik) SAM = SUNCE [8]
b) starokeltski (gaelik) AR = ZEMLJA, ZEMLJIŠTE, TLO [9]
c) starokeltski (gaelik) IA = OTADŽBINA, DOMOVINA, DRŽAVA [10]

Sunce je SAM jer je SAMAC na nebu, Sunce je SAMO na nebu (asirski: ŠAMAŠ).

- SAM = SUNCE
- AR = ZEMLJA, ZEMLJIŠTE, TLO
- IA = DRŽAVA

SAM-AR-IA > SAMARIA = ZEMLJA SUNCA, DRŽAVA SUNCA (riječju SAM počinju imena nekih tračkih oblasti: SAMOS, SAMOTRAKIA, SAMA-IKA...). I još jedan citat iz Septuaginte o porijeklu imena SAMARIA:

“24 καὶ ἐκτήσατο ᾿**Αμβρὶ** τὸ ὄρος τὸ Σεμερὼν παρὰ Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους δύο ταλάντων ἀργυρίου καὶ ᾠκοδόμησε τὸ ὄρος καὶ ἐπεκάλεσε τὸ ὄνομα τοῦ ὄρους, οὗ ᾠκοδόμησεν, ἐπὶ τῷ ὀνόματι Σεμὴρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους Σαεμηρών.” (Septuagint, Kings III, 24)

Engleski prevod:

“24 And ***Ambri*** *bought the mount Semeron of Semer the lord of the mountain for two talents of silver; and he built [upon] the mountain, and they called the name of the mountain [on] which he built, after the name of Semer the lord of the mount, Semeron.”*

Srbski prevod:

“I AMBRI kupi planinu SEMERON od SEMERA, vlasnika planine za dva talenta srebra i sagradi (na) planini (grad) i po imenu vlasnika planine SEMER nazva planinu SEMERON.”

Po ovoj biblijskoj priči ime SAMARIA potiče od SEMERIA, a SEMERIJA potiče od imena SEMER. Sad ćemo pokazati kako se i u Bibliji prekraja istina. Počnimo od Vulgate:

“Emitq. Montem Samariæ a ***Somer*** *duobus talentis argenti: & ædificauit eum, & vocauit nomen ciuitatis, quam extruxerat, nomine Semer Domini montis Samariam.”* [11]

U Vulgati ime SEMER izvedeno je od imena SOMER, a po logici od SOMER treba da bude SOMERIA, ali nije SOMERIA, već SEMERIA: SEMER > SEMERON od grčkog Σεμερὼν παρὰ Σεμὴρ (Septuagint, KIGS, III, 16, 24)

Šta je bio stvarni SEMER, čovjek (kao što tvrdi pisac Bilije), ili nešto drugo? Počnimo od riječi SAM, starokeltskog imena Sunca:

SAM > SAMAC = SUNCE je SAMO na nebu (asirski ŠAMAŠ).

Sanskritsko SAMĀS (समास्) znači BITI, SJESTI, POSMATRATI, VIDJETI. Gdje treba BITI, gdje treba SJESTI da bismo na daleko POSMA-TRALI i VIDJELI? Treba da idemo na neko uzvišenje, na vis brda, a vis brda je SAMAR. I Sunce ima svoj SAMAR: to je mjesto izlaska Sunca na dugodnevnicu na prvi dan ljeta ili na ljetni SUNCOSTAJ: starokeltsko SÀM znači ODMORIŠTE, POČINAK [12].

Od imena Sunca SAM izvedeno je srbsko SAMAR (vlaški: SAMARU, turski: SEMER, slovenački: SAMÁR, SOMÁR, u Napulju: SARMATARE . [13]

I šta je bilo sa CIMBRIMA ili KUMBRIMA (KHUMRIMA) u SAMARIJI koji su se izmiješali sa Hebrejima Venjamitima? Ratovi su mnoge iselili po svijetu pretopili se u druge narode, mnogi su stradali u borbama sa Jahveovim sljedbenicima Judejima, a od ostatka su nastali SAMARIĆANI, za Judeje uvijek neznabožački narod.

Tako su nekad vijekovima, a možda i cijeli milenijum prije Rimske Republike, drevni Srbi pod imenom KUMRI (KHUMRI) skupa živjeli sa Hebrejima Venjamitima.

……………………………………..

[1] The Black Obelisk of Shalmaneser III, British Museum in London.

[2] The Septuagint Version Of The Old Testament, Translated into English, by Sir Lancelot Charles Lee Brenton. Bart. Vol. 1, London: Samuel Bakster And Sons, 1844, pg. 387.

[3] Biblia Sacra Vulgatae Editionis, Regvm, Liber III, Cap. XVI, 22-23, Romæ, Ex Thypographia Apostolica Vaticana, M. D. XCII, p. 303.

[4] Ibid, pg. 324.

[5] Gertrude Emily Altree Coley, The Forgotten Factor in the Palestine Question, Reprinted from the National Message, 1948.

[6] Cheshire Notes and Queries, Volumes 4, Stockport, "Advertiser Office," 1884, pg. 187.

[7] Albert Ross Parsons, Parsifal: The Finding of Christ Through Art; Or, Richard Wagner as Theologian, Apendix, New York & London, G. P. Putnam's Sons, 1890, p. 78.

[8] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 3, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 786.

[9] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 1, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 43.

[10] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 2, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 535.

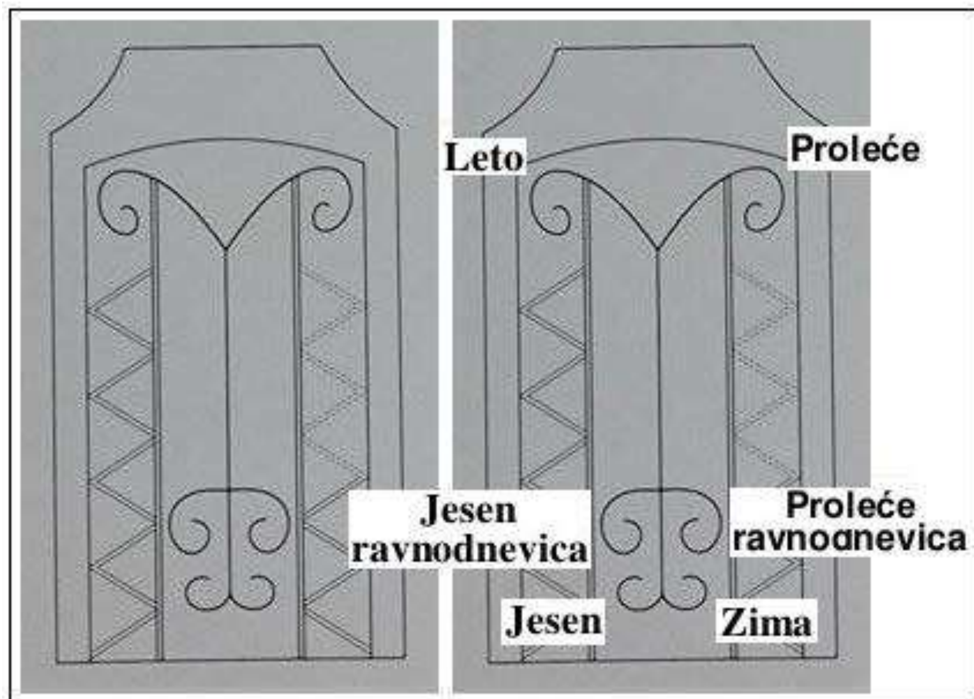
[11] Biblia Sacra Vulgatae Editionis, Regvm, Liber III, Cap. XVI, 22-23, Romæ, Ex Thypographia Apostolica Vaticana, M. D. XCII, p. 303.

[12] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 3, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 786.
[13] P. Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III, JAZU, Zagreb, 1973, str.199.

STEĆCI U BALJEVCU KOD KRALJEVA

Stećak ploča, srednji vijek.

Motivi na stećku ploči i njihovo značenje.

Dva stećka u obliku stuba.

Antropomorfni simbol na stećku ploči.

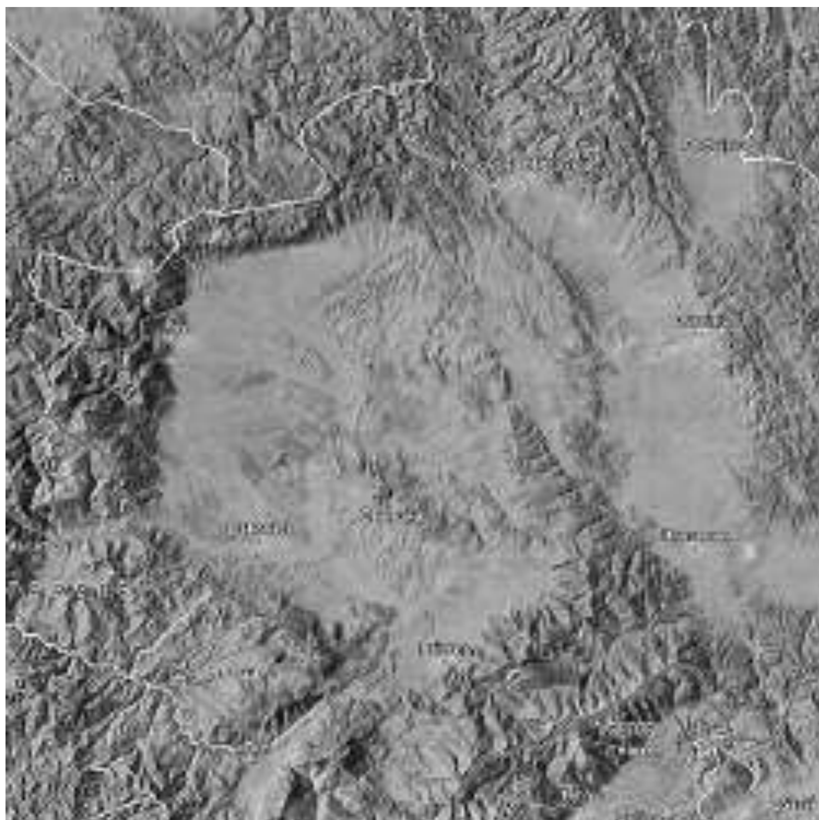

Iznad je drevni petroglif (Pualo Petroglyphs, Historic Park, Mauna Lani Resort, Hawaii) i petroglif na stećku u Baljevcu.

DARDANIJA

U vrijeme Rimljana Dardanija je bila u sklopu provincije Moezije Superior.

Kosovo je bilo dio Dardanije.

Kod Kelta, bivših Brđana (Briga), prvih stanovnika Dardanije, riječ DÂR značila je HRAST [1], riječ DAN (dân) [2] znači DRAŽ, MILINA, dok je riječ IA značila OTADŽBINA, DOMOVINA, DRŽAVA [3].

I tako je nastalo ime DARDANIJA: DAR-DAN-IA > DARDANIA > DARDANIJA = HRASTOVA DRAŽ, HRASTOVA MILINA, OTADŽBINA HRASTOVE MILINE.

Od cijele dardanske hrastove miline ostala je samo ŠUMADIJA.

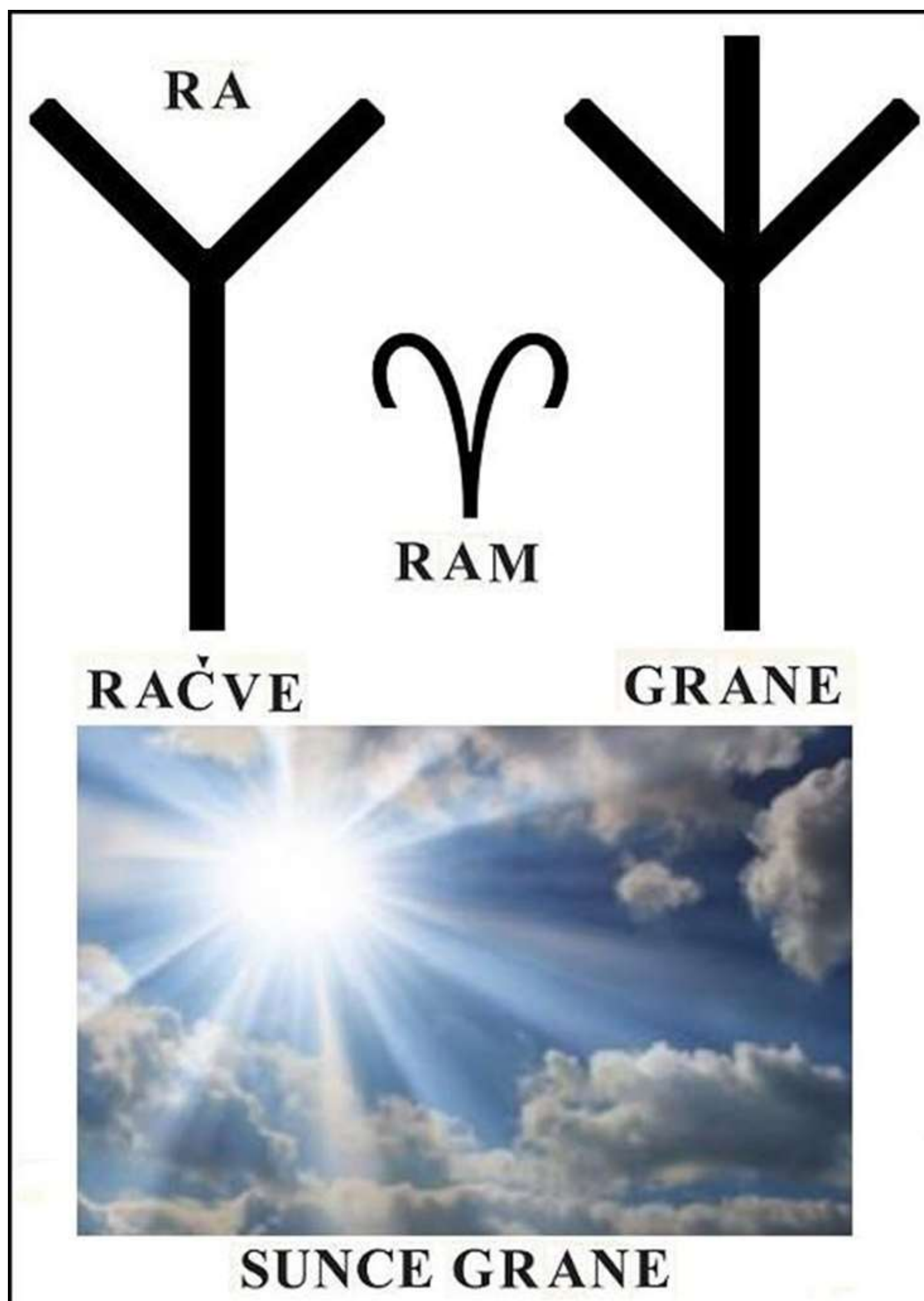
……………………….

[1] Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, pg. 98.

[2] Ibid.

[3] Edward Dwelly, Faclair gaidhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 2, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 535.idhlig: a Gaelic dictionary, specially designed for beginners, Vol. 2, Published by: Herne Bay: E. Macdonald & Co, 1902-, pg. 535.

RA, RAM, GRAN I GRANA

Ra, ram, račve, grane.

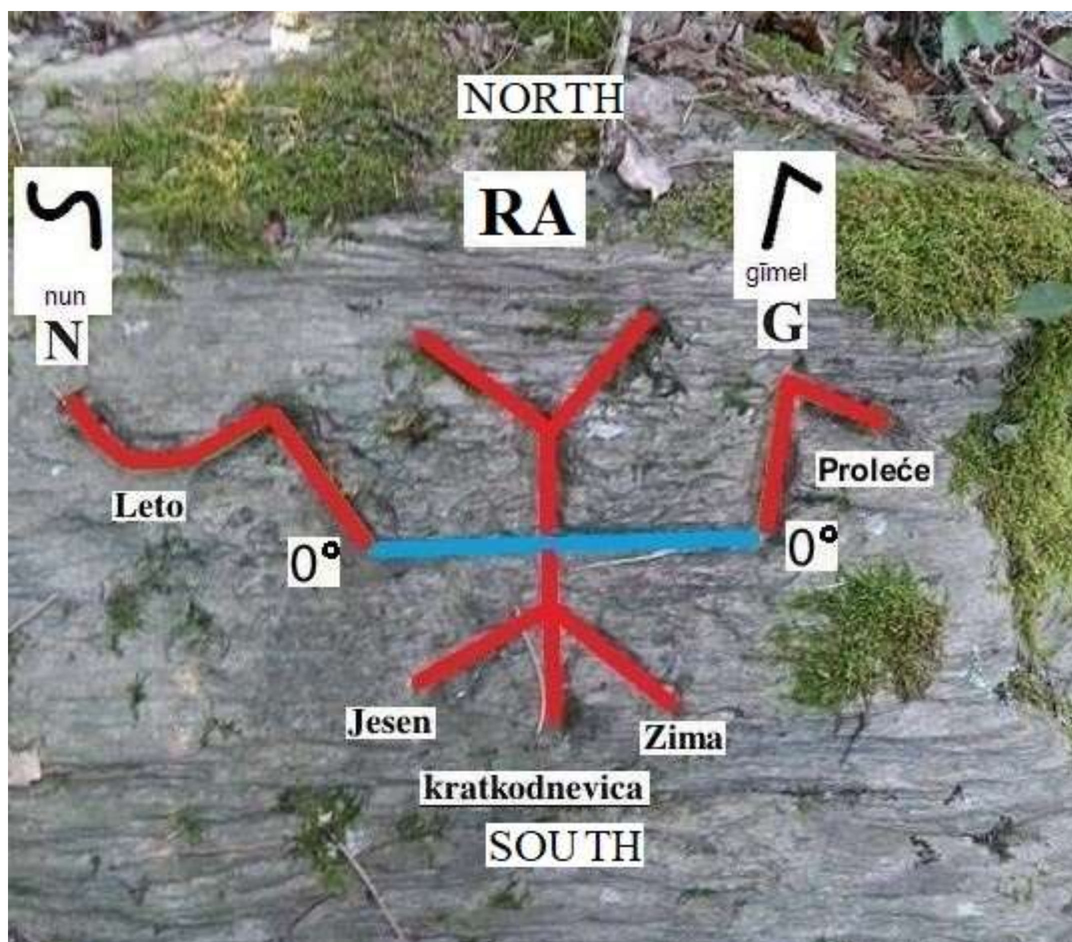
RA je najstarije ime Sunca.

RA
RAD
RADAN

Engleska riječ RAM znači OVAN i etimolozi joj ne znaju originalni izvor, a evo dokaza da potiče od srpskog RA koje je u riječima RAD, RAČVE, RAŠLJE i RAKLJE....

Ra na petroglifu u Srbiji.

Čitano s desna u lijevo u gornjem dijelu petroglifa iz 1500-1300 g. st. ere (koji je negdje u Srbiji) piše GRAN = SUNCE.

Srbi su u drevna vremena bili CIMERIJANI ili CIMBRI, a keltsko (gaelik) RA znači KRETANJE što je isto srbskom RAD [1]. Keltsko (gaelik) RAMH je GRANA i to RA u riječi keltskoj riječi RAMH isto je ovom RA u srpskim riječima RAČVA, RAŠLJA [2]. Nisu li rogovi ovna u znaku RA? Jesu i odatle potiče englesko RAM (ovan).

Pogledajmo srpsko GRANA: G-RA-NA. Svaka GRANA pravi neku RAKLJU, RAČVU, RAŠLJU.

Množina od GRANA je GRANE.

Kažemo da Sunce GRANE, zar ne? Otkud da glagol GRANE, osim akcenta ima isti oblik kao i množina imenice GRANA:

a) drveta GRANE
b) Sunce GRANE

ZRAKE Sunca su Sunčeve GRANE. Pogledajmo korijen GRA-:

a) GRA > GRAK > TRAK
b) GRAK > KRAK
c) GRAK > DRAK > ZRAK
d) GRAK > DRAK > DRAKO > DRAKON

I zato je u drevno vrijeme jedno od imena Sunca bilo i GRAN (latinski: GRANUS):

"GRANUS, keltsko božanstvo identifikovano kao Apolo." [3]

GRANI, JARKO, IZA GORE, SUNCE!

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 3, Published by Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-. pg. 742.
[2] Ibid., pg. 747.
[3] James G. Fraser, The Golden Bough, Vol. XII, London: Macmillan And Co., 1915, p. 290.

POVODOM ILIJEVOG PERUNDANA 2017. G.

Stećak krstača u selu Dola kod Bileće (foto: Željko Dangubić).

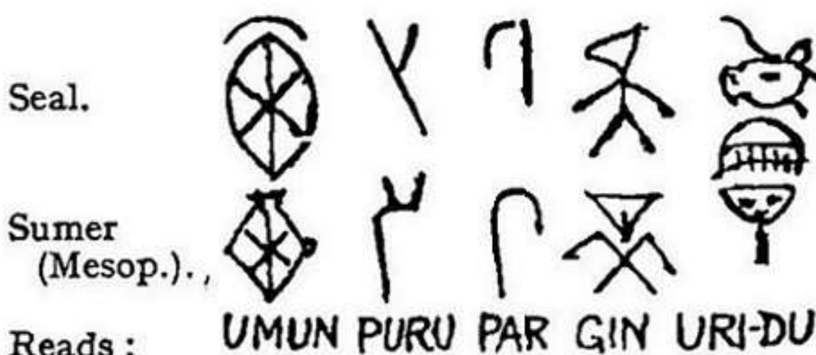
Simboli na stećku (Dola, Bileća).

Krstjanski stećak krstača sa simbolima Ր, simbolima svjetlosti, nalazi u mestu Dola kod Bileće. To je staro greblje pored Crkve Sv. arhanđela Mihaila. Stećak je dobro očuvan, što znači da je novije izrade, a to je još jedan od dokaza da krstjani nisu nestali u vrijeme turske okupa-cije.

INDUS VALLEY SEALS OF SARGON & FATHER 181

No. 4. Seal of Sargon's Father as PURU (or BU) PAR-GIN of Uridu Land

This seal reads :—

Transl. : Lord of Lords PURU[4] PAR-GIN of *Uridu* (or *Uriki*) Land.

FIG. 53.—Seal of Sargon's Father as PURU Par-Gin of *Uridu* or *Uriki* Land deciphered.

Sumerski zapis (L. A. Waddell, Egyptian Civilization: Its Sumerian Origin and Real Chronology, Luzak & Co, London, 1930, p. 181) i simbol na stećku (Zeleno polje, Rogatica, preuzeto iz knjige "Ukrasni motivi na stećcima", Marian Wenzel, Veselin Masleša, Sarajevo, 1965. str. 101).

Stećak je bogato ukrašen simbolima. Centralni motiv je krst oko kojeg su četiri sunca u čijim centrima je Perunov cvijet života. Četiri sunca su četiri godišnja doba, a znak Ր poznat još od prepotopskog sumer-skog piktografskog pisma za riječ BAR, PAR što je dalo egipatsko PER za grčku riječ FARAON. U dnu je zvijezda koja DA VID (sanskritski "sat-kona", poznata i kao Davidova zvijezda).

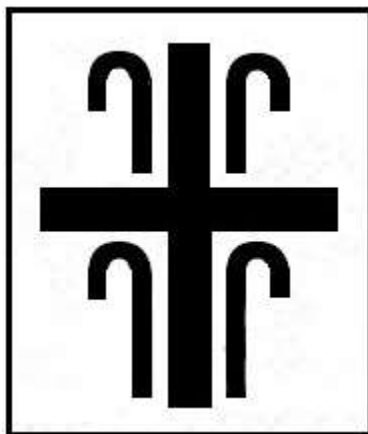
PHAROS (φάρος, gr.) znači SJAJ, SVJETLOST, BLJESAK [1].

“The Egyptian title PHRA = PHARAOH, is simply the word RA with the article **P** or **PH** prefixed signfying THE SUN “ [2].

"Egipatska titula FRA = FARAON, jednostavno je riječ RA sa dodatkom P ili F kao prefiksima značenja SUNCE."

“PHARAOH (Φαραώ)…In inscriptions of the Old Kingdom an on expression Pr-o, ‘great house,’… In old Coptic (of the 2nd cent. AD) the descendent of the Pr-‘o is simply ΠΕΡΟ, ‘the king,’…” [3].

"FARAON (Φαραώ)…U natpisima Starog Kraljevstva izraz Pr-'o je 'veličanstvena kuća'...U starom koptskom (od 2. v. n. e.) potomci od Pr-'o su jednostavno PERO, 'kralj,'...."

Simbol na stećku (Zeleno polje, Rogatica) znači: PERU = VATRA = SUNCE = PERUN.

Sanskritsko PERU znači ŽEDNI, SJEME, KLICA, SPASAVAJUĆI, DOSTAVLJAČ, VATRA, ZLATNA PLANINA, SUNCE. Zašto riječ PERU ujedno sve ovo znači i kako istovremeno može da znači i ŽEĐ i VATRA kad su ova dva pojma suprotnog značenja? Može, jer su nebo i zemlja jedno tijelo prirode kao otac i majka, a PERUNOVO LJETO je doba VATRE (vrućine), a pri toj vatri priroda je ŽEDNA, te SJEME i KLICA treba da dobiju SPAS od DOSTAVLJAČA KIŠE sa vrha ZLATNE PLANINE na kojoj stanuje ljetno SUNCE BOGA PERUNA.

Perunovo ime do danas je sačuvano i u jeziku keltskih Velšana [4], koji su potomci drevnog stabla srbskih keltskih plemena:

- PERI= UZROČNIK, ZAPOVJEDNIK, KOMANDANT,
- PERIAD = NUĐENJE, DAVANJE,
- PERIADU = UZROČNIK, UZROK,
- PERIANT = UZROČNOST,
- PERIGLO = EKSTREMNOST, KRAJNOST,
- PERIGLOR = SVEŠTENIK,
- PERLIAS = MELODIČNOST,
- PERLOES = ZANESENOST, EKSTAZA,
- PERON = UZROČNIK, GOSPODAR, GOSPOD.

Špansko ime PERON istog je značenja kao i PERUN.

....

[1] George William Lemon, English Etymology, Peter-Rosten Row, London, 1783, p.

[2] Rev. James Austin Bastow, A Bible Dictionary, Fourth Edition, Hodder and Stoughton, London, 1876, p. 583.

[3] James hastings, A Dictionary Of The Bible, Dealing With Its Language, Literature, And Contents, Including The Biblical Theology, Volume 3, Charles Scribner's Sons, New York, 1911, p. 819.

[4] Ellis Jones, A new pocket dictionary of the Welsh and English languages: Geiriadur llogell cymreig a seisonig; Cearnarfor, Cyhoeddwid Gan William Potter & Co, 1840, p. 250.& Co, 1902

PANAIJA

Sanskrit PANNA znači "potonuo, padnut, koji je stradao, potonuo, ukopan, koji je svršio svoje". To isto znače tračke riječi "panion, panian, panisas": "provalija, blato, bara, močvara". Od tih riječi tračkog jezika nastalo je ime oblasti PANONIJA i odatle je ime PANAIJE. Keltsko (gaelik): keltsko PANAIR [1] isto je keltskom PONAIR [2] i sve znači ZRNO, ZRNJE, ŽITO.

....

[1] Rev. Dr Norman Macleod, A Dictionary of The Gaelic Language in two parts, Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866, p. pg. 446.

[2] Ibid, pg. 456.

RI, RIK, RIG

RI
RIK
RIG

RI
KRIV
KRIVINA

RI
BRIG
RIBA

RI
RIMA
RITAM

Starokeltsko BRI = RIJEČ, SRŽ, SUŠTINA [1]

BRI > BRIKA > PRIKA > PRIČA = PRIPOVED

Sanskritsko RĪ (री) = IMATI, DOBIT, UTICAJ, DAVANJE, KRETANJE, UŽITAK, LJUBAV, BRZINA, TOPLINA, VATRA, SJAJ, DIVOTA, BLJESAK.

Sanskritsko RIGVEDA (ṛgveda: ऋग्वेद) je od ṚG i Zapadnjaci to prevoda kao SLAVA, SJAJ. Sanskritsko ṚIC je SLAVA, POHVALA, SVETI STIH [2].

BRIGI su bili Tračani, tj. Kelti. One u Iliriji zvali su ih Ilirima. I pogledaj-mo:

- ekavski: BREG
- ijekavski: BRIJEG
- ikavski: BRIG

- ekavski: REČ
- ijekavski: RIJEČ
- ikavski: RIČ

Otkud u BRIG i RIČ isti korijen RI? BRIG je BREG, BRIJEG, a šta je RI? Evo slike riječi RI: ⌒ . To je KRIVA linija, K-RI-VA K-RI-VI-NA. Takvog oblika je REBRO: u jezicima potomaka Askenaza RIB je REBRO.

RI je nosilac značenje u riječi BRIG, jer je svaki BRIG tog oblika. Ako dvije ovakve KRIVE suprotnog smijera spojimo, dobije se RIBA: ()

Pogledajmo ovo: ((((((((((((. To je mnoštvo RI i ovo u internetskoj komunikaciji znači GOVOR, PRIČA. Evo i ovo:)))))))))) ☼ ((((((((((. Ovo je Sunčev govor: isijavanje, zračenje, emitovanje radijacije uz zvuk (glas) koji naše uho ne čuje. RI je VAL, BUK, TALAS, odnosno RI je jedna AMPLITUDA frekvencije: (ili ⌒.

Evo šta kaže jevanđelista Jovan: *"U početku beše REČ, i REČ beše u Boga, i Bog beše REČ. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. U njoj beše život, i život beše videlo ljudima."* (Jovan,1,1-4)

Napišimo ovo isto na ikavskom: *"U početku beše RIČ, i RIČ beše u Boga, i Bog beše RIČ. Ona beše u početku u Boga. Sve je kroz nju pos-talo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. U njoj beše život, i život beše videlo ljudima."* (Jovan,1,1-4)

Da se podsjetimo: starokeltsko BRI znači RIČ, SRŽ, SUŠTINA. Sanskritsko RĪ (री) je IMATI, DOBIT, UTICAJ, DAVANJE, KRETANJE, UŽITAK, LJUBAV, BRZINA, TOPLINA, VATRA, SJAJ, DIVOTA, BLJESAK. Sanskritsko ṚIG je isto što i ṚIC koje znači SLAVA, SJAJ. I gle: ṚIG = ṚIC > RIK.

Svi znamo šta je RIK goveda: RIK je GLAS goveda. Sad ćemo onaj citat od Jovana napisati u njegovom bukvalnom smislu:

"U početku beše RIK, i RIK beše u Boga, i Bog beše RIK. On beše u početku u Boga. Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo. U njemu beše život, i život beše videlo ljudima."

Da to napišemo sa sanskritskim RIG:

"U početku beše ṚIG, i ṚIG beše u Boga, i Bog beše ṚIG. On beše u početku u Boga. Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo. U njemu beše život, i život beše videlo ljudima."

Rekli smo da je RI je AMPLITUDA frekvencije i to je jednako starokeltskom BRI što znači RIJEČ, SUŠTINA, SRŽ. Srpsko RIK je JAKI, SNAŽNI GLAS:

"Gospod će RIKNUTI sa Siona i iz Jerusalima će pustiti GLAS svoj, ..." (Amos,1,2)

Sanskritsko ṚIG je isto što i sanskritsko ṚIC što znači SLAVA, SJAJ, SVJETLOST: *"Bog je OGANJ."* (Jev.12,28.29). *"Bog je SVJETLOST i tame u njemu nema nikakve."* (1.Jovan.1,5)

Tako dolazimo do zaključka da RI, ṚIG i ṚIC znače isto: SLAVA, SJAJ, SVJETLOST, a suština SVJETLOSTI su AMPLITUDE zvučne frekvencije: RI-RI-RI-RI.... To je biblijska RIČ (REČ, RIJEČ) koju izgovara (emituje) BOG KOJI JE OGANj, tj. SVJETLOST.

Isus reče: *"Bog je duh;*..." (Jovan,4,24). Dakle je Bog je duhovno Sunce koje zrači RIČ, SRŽ, SUŠTINU tj. BOG GOVORI FREKVENCIJOM koja je ZVUK (RIČ) i sve što je STVORENO jeste neka Božija RIČ, tj. FREKVENCIJA i sve što postoji stvoreno je i postoji na nekoj frekvenciji koja od Boga ishodi: RI-RI-RI-RI...)))))))))) ☼ ((((((((((.

Božije emitovanje frekvencija je ono što Biblija naziva SVETI DUH KOJI OD OCA ISHODI. To je ŽIVOTVORNI DUH. Duša je frekvencija, misao je frekvencija (tako su proroci primali Božije poruke, tako neki ljudi ponekad prime nečiju misao).

RI se nalazi i u riječi KRIST: Χρίστος (Chrístos) ili Χρήστος (Chrēstos).

RI > K-RI-S (> KRIŽ) = KRES = VATRA = SJAJ = SVJETLOST

Ikavski KRIST = ekavski KREST = KRUNA = KORONA = SVJETLOST

Ikavski KRIST = ruski KREST = srpski KRST

....

[1] R. A. Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic, London, Printed for James Duncan, 37, Paternoster Row; 1825, pg. 78.

[2] Sir Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, New edition, Delhi, Motilal Banarsidass Publisher Private Limited, Reprinted in Delhy 2005, pg. 225.

HERKULES U OŠANIĆIMA KOD STOCA

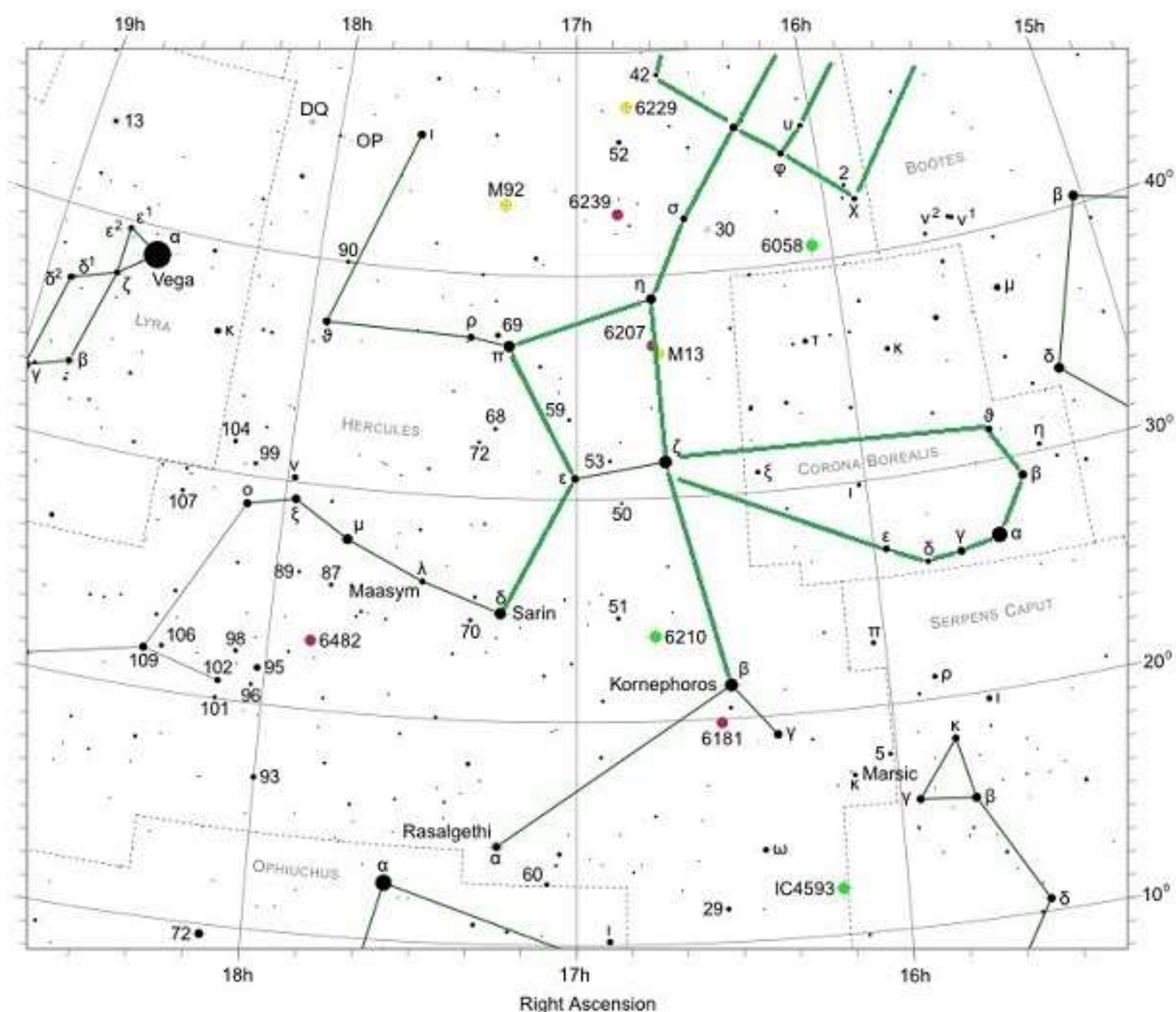
Pred pragom stare crkve u Ošanićima kod Stoca nalazi se oveća ploča sa reljefnim prikazom Herkulesa. Lijeva Herkulesova ruka je podignuta i prstima dotiče tetivu luka. Ako ovaj položaj uporedimo sa

položajem sazviježđa Herkules na mapi ljetnog neba, vidimo da pravcu tetive Herkulesovog luka odgovara linija +50º iznad nebeskog ekvatora. Prostor luka odgovara svakodnevnom kretanju sazviježđa Velikih kola, a pravac strijele pokazuje sjeverni pol Zemljinog neba.

Svojim polukružnim oblikom sazviježđe Korona Borealis tačno se uklapa u polukružni vrh Herkulesove toljage koju drži desnom rukom.

Šest malih pravougaonika na Herkulesovom tijelu su tri mjeseca proljeća i tri mjeseca ljeta, dakle vrijeme kad je sazviježđe Herkules jasno vidljivo na sjevernom ljetnom nebu.

Sa koje lokacije u okolini je donesena ova ploča i kad je postav-ljena kao otirač pred ulazom u crkvu, ne zna se. Ono što se zna jeste da je starost reljefa između 2000-3000 godina i da je njegovo trenutno mjesto odraz religijskog balkanskog divljaštva i krajnje prezrivog odnosa prema svojoj istorijskoj baštini.

Dolazili su tu strani i domaći arheolozi u potrazi za artifaktima Ilira i istorijom stećaka, ali se niko od njih nije sjetio (ili nije htio da se sjeti) da ovaj reljef prenese u Zemaljski muzej u Sarajevu. Za Šefika Bešlagića, jednog od najpoznatijih istrazivača stećaka, to je samo "predstava čo-vjeka sa lukom".

Šest prsta je šest mjeseci proljeća i ljeta iznad nebeskog ekvatora (tetive).

O SLOVENSKOM ŽRTVOVANJU LJUDI BOGOVIMA

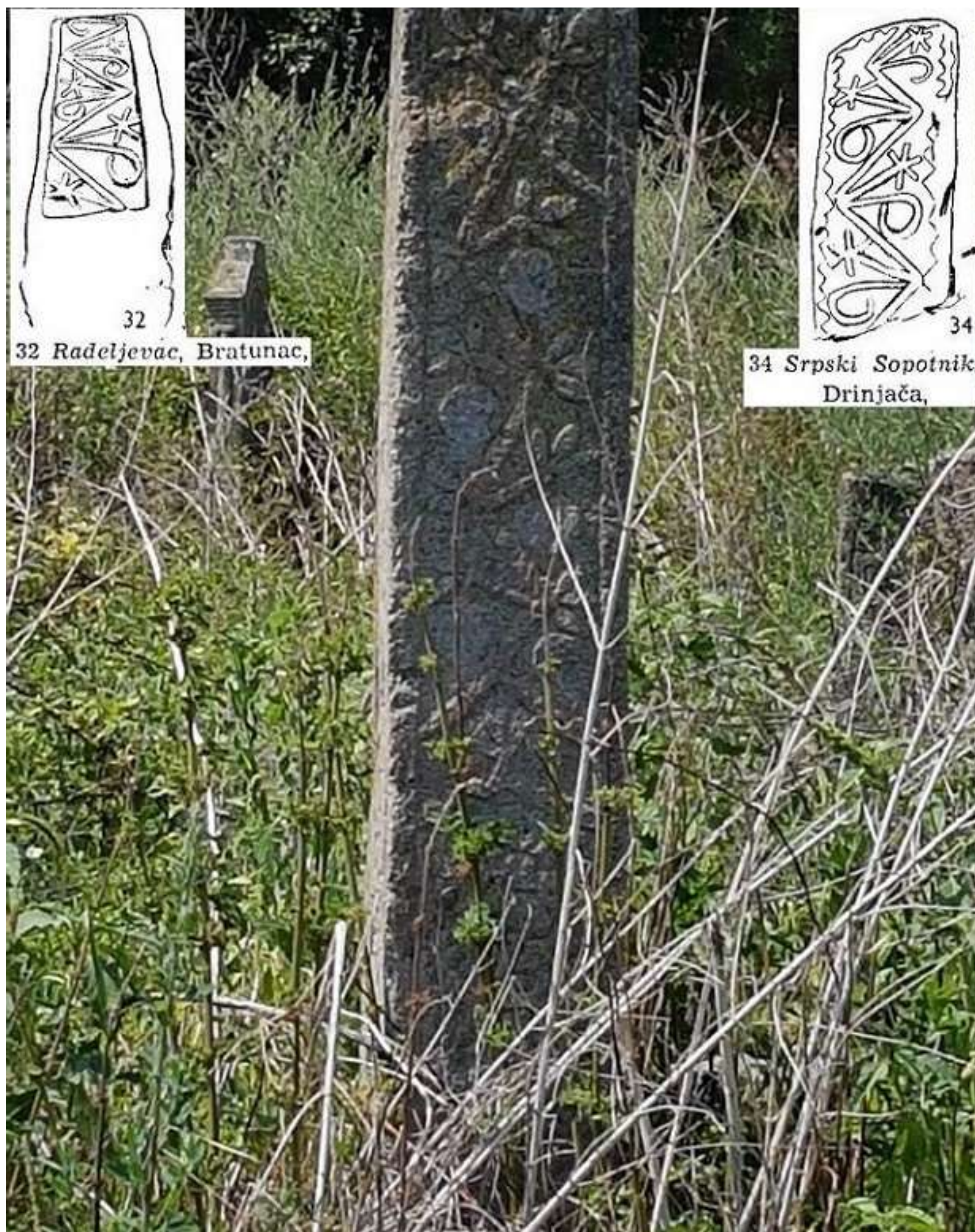

"Značajne su nevelike kockice od peščanika nalažene u ženskim grobnicama zajedno s preslicama za vretena. S. S. Berezanska im pot-puno opravdano pripisuje ritulnu namenu. Moguće je da će srednje-vekovni materijali omogućiti da se otkrije potpunija namena zagonetnih kockica. Na minijaturi Radzivilovskog letopisa, koja ilustruje je proces žrebanja za izbor žrtve: 'Мече и жребъи на отроки и на девици - на него же паднает, того зарежем богом'. Smrtni izbor pao je na mladića Fjodora, sina bogatog Varjaga: 'На сего паде жеребий'. Ova poslednja epizoda je i prikazana na minijaturi: knez Vladimir sedi na stolici, s ma-čem za pojasom, pred njim stoje tri mladića. Na velikom stolu su koc-kice: na jednoj su obeležene četiri tačke, na drugoj - pet. Jedan od mla-dića, najbliži knezu, drži u ruci i pokazuje svoj žreb: na ovoj kockici je šest tačaka, koje označavaju ugodnost mladića višim silama: 'Да сотворим требу богам'." [1]

....

[1] B. A. Ribakov, Paganstvo drevnih slovena, Catena Mundi, Knji-ga II, drugo izdanje, Beograd, 2014, str. 835.

SRPSKO ĆUTANJE O STEĆCIMA

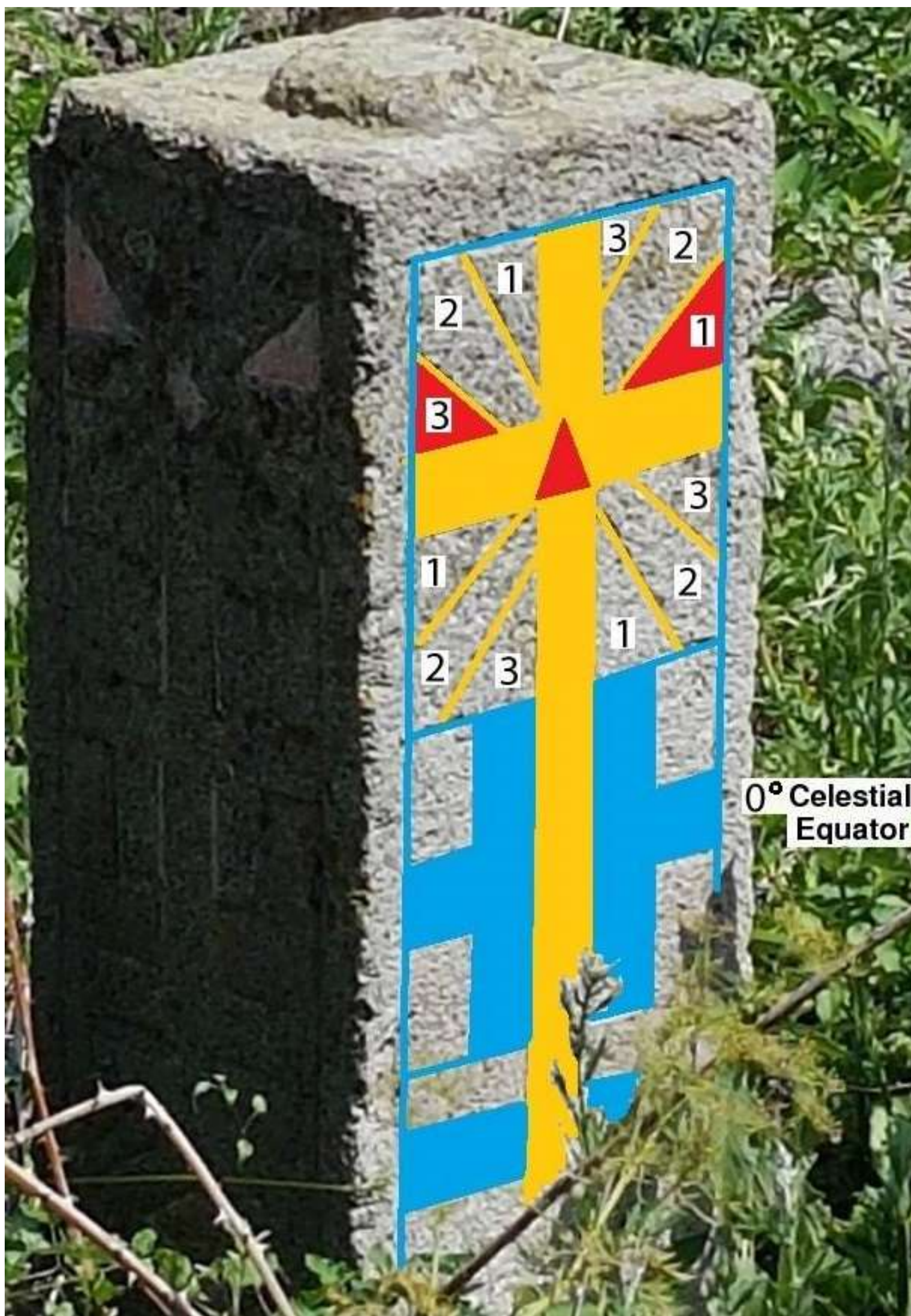
Neevidentirani stećci stubovi u Boraču kod Knića (kod crkve Sv. arhanđela Gavrila, sredina 14. vijeka. (Foto: Denis Stegnjajić).

Godina sa dvanaest mjeseci.

MUZEJ POD VEDRIM NEBOM

Rimski spomenici i srednjevijekovni stećci u Vrhpolju na Drini (foto: Aleksandar Bojić). Sve imamo, ali nas ubiše avramske religije, politika dušmana i naša nebriga o svom rodu, otadžbini i sebi samima.

IBAR

Ime rijeke IBAR je od starokeltskog IBH što je značilo PIĆE [1].

Keltski ibrik (5. v. st. ere).

Sad je jasno da je i "tursko" IBRIK od starokeltskog IBH, jer su Turci u Maloj Aziji zatekli, pokorili i asimilovali mnošto potomaka Kelta Galaćana. Starokeltsko IBH preko starofrancuskog dalo je englesko EWER (ibrik): IBH > EBER > EWER.

....

[1] Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. 2, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 539.

ZLO I NAOPAKO

(Foto: Aleksandar Savić)

Šta je neprijateljska propaganda? To je izrečena laž kojom se vara narod kako bi se upropastio i satro. Kako se odabire metod propagande prema nekom narodu? Odabire se tako što najveći stručnjaci istorije, etnologije, mitologije, lingvistike i religiju izuče ove oblasti tog naroda i svoju propagandu prilagode istoriji, etnologiji, mitologiji, lingvistici i religiji tog naroda.

Kako su neprijatelji namjestili svoju propagandu Srbima, a da to Srbi ni svjesni nisu? Maskirao je neprijatelj svoje laži u istoriju, etnologiju, mitologiju, lingvistiku i crkvu i Srbi se masovno time hrane. Dijele se po društvenim mrežama laži novinarske, vrte se video-klipovi prepuni lažne istorije, održavaju se za narod besplatne tribine sa lažnim pričama dobro plaćenih predavača, a izdajnici i Boga i naroda svecima se proglašavaju.

Tako su uvrtili Srbima u glavu da Srbin rado ide u vojnike, da je Srbin nadljudski hrabar i gine s pjesmom na usnama sav radostan i veseo. Svako ko je kroz rat prošao zna da je to laž, jer i Srbin je od krvi i mesa i nikome se u rat ne ide, niti se ikome gine i svakoga na vatrenoj liniji hvata strah od ranjavanja, sakaćenja, zarobljavanja, mučenja, klanja i pogibije. Zna se kad se jedino mora ići u rat, a to je kod Srba odbrana zemlje, odbrana naroda, kuće i kućne čeljadi. Ko je vidio da se u ratnoj mobilizaciji prave vesela sijela, ko je čuo moravac ili veselu pjesmu? Vi-djeli ste skoro svi smrknuta zabrinuta lica, strahujuća opraštanja majki sa sinovima dok majčinske ruke podrhtavaju držeći maramice natopljene suzama. Propagandna je laž da rado Srbin ide u vojnike (u rat). To je protiv Srba propagandni rat zloupotrebom istorije i mitologije i crkvenog kulta, ali ima i propagandni rat uništavanjem kulturno-istorijskih spome-nika.

Vidjeli smo fotografije crkava i crkvica po Srbiji oko kojih su izbri-sani tragovi postojanja grobalja, jer su nadgrobnici počupani i sklonjeni, a grobovi poravnati i sve je pretvoreno u cvjetne crkvene parkove. Ko to radi? Rade antisrbski visoki državni službenici i strani plaćenici koji sebe zovu crkvom. Ko daje platu patrijarsima, vladikama i popovima? Država im daje iz svog budžeta i zato oni slijepo slušaju državu. Nema te države i nije je bilo u istoriji da crkva nije sarađivala sa državom i uvije je bilo: kakav vlast, takva i crkva!

Vidjeli smo i srednjevijekovne nadgrobne stećke poslagani na gomile, vidjeli smo stećke ukradene sa grobova i uzidane u zidove hra-mova SPC, vidjeli smo i nadgrobnike u zidovima privatnih kuća. Evo ovdje vidimo reljefnu ploču sa likom tračkog heroja (podunavskog konja-nika) u zidu neke zgrade u Užicu (fotografija ispod naslova). Svejedno što je artifakt star oko 2000-2500 godina, nikoga to ne zanima i umjesto da je u muzeju, ovdje će ga zapišavati uhranjeni i ulickani psi užičkih gospođa.

Šta će biti sa narodom koji je svoju kulturu, svoju vjeru i cijelog sebe svjesno i dobrovoljno tijelom i dušom potpuno predao u ruke svojim dušmanima? Odgovor je prost i svi ga znamo i možeš, Srbine, kako hoćeš, ali nećeš moći dokle hoćeš i ako ne povedeš računa o sebi lično, bogme neće ni tvoji dušmani kojima klanjajući se ruku ljubiš tražeći blagoslov, ali te sve teže prokletstvo stiže. Unovčiće oni tebe na pijaci kao i svaki seljak svoju stoku i svaki trgovac svoju robu!

O AUTORU

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao je u Modrinju (opština Kakanj) i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvjetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. U Kanadi živi i radi od 1993. godine. Autor je knjige poezije "Nebeski glasonoša" objavljene 1990. godine u izdanju Književnog kluba "Studenac" u Tešnju, te knjige "Stećci, laž i bogumili" objavljene u izdanju Izdavačke kuće "Pešić i sinovi", Beograd, 2014. godine.

